

50
χρόνια

Χανιώτικα νέα

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

*"Τύπος, Παιδεία
& Τοπική Κοινωνία"*

211 μαθητές
από 20 σχολεία
του νομού Χανίων
γράφουν
στα Χανιώτικα νέα

Πενήντα χρόνια με τα “Χανιώτικα νέα”

κυριολεξία σ’ αυτό που είχε τύχει να διαβάσω εκείνα τα πρώτα, δύσκολα, πέτρινα χρόνια της έκδοσης των “Χανιώτικων νέων”.

«Εκδότες είναι εκείνοι οι άνθρωποι που ξεχωρίζουν το στάρι από την ήρα και τυπώνουν την ήρα».

Στον γενικό αυτόν αφορισμό δεν ήθελα να ενταχθούν τα “Χανιώτικα νέα”.

Αγωνιούσα, προσπαθούσα να ξεχωρίζω, να “τυπώνω το στάρι”.

Θα τα κατάφερνα;

Μόνος μου, σίγουρα ποτέ. Πνευματικοί άνθρωποι των Χανίων, ιστορικοί, λαογράφοι, μελετητές της κοινωνικής ζωής του τόπου πλαισίωσαν την εφημερίδα.

Ο διαχωρισμός και η επιλογή έγινε όλα αυτά τα χρό-

νια μια εύκολη, θα ’λεγα, υπόθεση.

Οχι ότι δεν έγιναν και λάθη...

Ο στόχος όμως για μια σωστή πορεία, για μια σωστή δημοσιογραφική παρουσία των “Χανιώτικων νέων”, στο χώρο του επαρχιακού Τύπου, είχε επιτευχθεί.

Και σήμερα, πενήντα χρόνια μετά, αντί των εντυπωσιακών εκδηλώσεων και αναφορών, σε μια ιστορική για όλους εμάς επέτειο, επιλέξαμε να καλέσουμε τη νεολαία να ανακαλύψει τον πραγματικό κόσμο της δημοσιογραφίας και με την παρέμβασή της να επιβεβαιώσει ότι ο Τύπος είναι, μπορεί να είναι, μια ευλογία και όχι κατάρα, κατά, που σήμερα, αρκετοί τον χαρακτηρίζουν.

Γιάννης Γαρεδάκης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ:
Τύπος - Παιδεία & Τοπική Κοινωνία

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ - ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ Α.Ε.

ΙΔΡΥΤΗΣ:
Γιάννης Ε. Γαρεδάκης

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Μανώλης Α. Γαρεδάκης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Παρασκευάς Ν. Περάκης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
“ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ”
Ελευθερία Μ. Κουμή

ΣΥΝΤΑΞΗ:
Γιάννης Λυβιάκης
Γάβριελ Μαρουλοσφάκης

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Ηλίας Κάκανος
Γιώργος Κωνσταντίνος
Δημήτρης Μαριδάκης
Βασιλική Τωμαδάκη
Ελένη Φουντουλάκη

ΑΘΛΗΤΙΚΑ:
Γιώργος Δρακάκης
Μάκης Καρτσωνάκης
Γιώργος Σταυριανουδάκης

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ:
Νεκτάριος Κακατσάκης

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
Δέσποινα Βάλλα
Νίκη Ξυφαντάρακη
Ελένη Σταυρίδη

ΠΙΕΣΤΕΣ:
Hussein Rajaiftikhar
Γιάννης Περάκης
Γιώργος Στεφανάκης
ΣΥΝΤΑΞΗ:
Εμπορικό Κέντρο “Ερμής” (Μπουναλιά)
τηλ. 28210 51.003 - 6,
fax 28210 51.007
e-mail: info@haniotika-nea.gr

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ:
Καραϊσκάκη 49
τηλ. 28210 70.563 - 6,
FAX 28210 91.900

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:
Εύα Κουμή
τηλ.: 2821070.563 - 6,
FAX 2821091.900
e-mail: ads@haniotika-nea.gr

Περιεχόμενα

9 / Γυμνάσιο Σούδας:

Εχουμε το σχολείο που ονειρευόμαστε;

10 / ΓΕΛ Παλαιόχωρας:

Ενα σφηνάκι Αλήθειας

11 / 4ο ΓΕΛ Χανίων (Α' ομάδα):

Ώρα για cine... μάθημα: Μία ξεχωριστή εμπειρία!

12 / Λύκειο Νέας Κυδωνίας:

Πολιτισμός μέσα από τα ερείπια του παρελθόντος

13 / 2ο Γυμνάσιο Χανίων:

Ακραία καιρικά φαινόμενα στα Χανιά: Θεομηνία (κατάρα Θεού) ή «τελικά δεν φταίει ο Θεός»;

14 / Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο Χανίων:

Τροχαία: Ανάγκη για αλλαγή στάσης και αντίληψης

15 / ΓΕΛ Ελευθερίου Βενιζέλου:

Ενημέρωση, Σχολείο και Τοπική Κοινωνία

16 / Λύκειο Βουκολιών:

Εκεί που αντηχούσαν οι φωνές των παιδιών... - Δημοτικό Σχολείο Αγίας Τριάδας Κισάμου

17 / 1ο Γυμνάσιο Κισάμου:

Έφηβοι και ελεύθερος χρόνος

18 / Λύκειο Σούδας:

Ερχονται καλύτερες ημέρες για το ΒΙΟΠΑ Χανίων

19 / 3ο Γυμνάσιο Χανίων:

Πώς βλέπουν οι ξένοι την Ελλάδα και τους Έλληνες και ποια γνώμη έχουν οι ίδιοι Έλληνες για τον εαυτό τους και τον τόπο τους;

20 / 5ο Γυμνάσιο Χανίων (Α' ομάδα):

Στη σκιά των φουγάρων - Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της ΑΒΕΑ

21 / 7ο Γυμνάσιο Χανίων:

Βιολογικός Καθαρισμός Χανίων - Ενας ιδιόρρυθμος γείτονας

22 / Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας:

“Χανιώτισσες Μαμάδες” - “Η γειτονιά μας - Λενταριανά”

23 / ΓΕΛ Αλικιανού:

Πάνω από 6 χρόνια το Κοινωνικό Ιατρείο - Φαρμακείο Χανίων δίνει μήνυμα αλληλεγγύης

24 / Γυμνάσιο Αλικιανού:

Κακοποίηση

25 / Γυμνάσιο Βάμου:

Οι Ευρωπαίοι πολίτες δίνουν μαθήματα αλληλεγγύης και αλτρονισμού

26 / 5ο Γυμνάσιο Χανίων (Β' ομάδα):

Γονατιστοί στα καλίκια - Όχι και τόσο παλιά ένα σχολείο

27 / Γυμνάσιο Θεοδωροπούλου:

Ζώντας... ψηφιακά

28 / 1ο Γυμνάσιο Ελευθερίου Βενιζέλου:

Αθλητισμός με... ημερομηνία λήξης - Νέοι αθλητές που έχασαν την ευκαιρία για κάτι παραπάνω εξαιτίας τραυματισμού

29 / ΓΕΛ Βάμου:

Αμπελισιά & Κατσούνα - Το απειλούμενο ενδημικό δέντρο και η εμβληματική κρητική κατσούνα

30 / 4ο ΓΕΛ Χανίων (Β' ομάδα):

Τροχαία ατυχήματα και νέοι

31 / ΓΕΛ Παλαιόχωρας (Β' ομάδα):

Τα προβλήματα που διαθέτει το Γενικό Λύκειο Παλαιόχωρας

5 - 8 & 33 - 36 / Οι μαθητές μιλούν για τη δημοσιογραφική εμπειρία τους

Πενήντα χρόνια ζωής συμπληρώνουν τα “Χανιώτικα νέα” με την εφημερίδα να γιορτάζει αυτή την επέτειο με ένα ξεχωριστό βίντεο, το οποίο έχει ήδη αναρτηθεί στην ιστοσελίδα των “Χ.ν.” και στο Youtube και θα προβληθεί στην εκδήλωση της 13ης Ιανουαρίου στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων.

Ο Κρητικός σκηνοθέτης **Νίκος Παντερμαράκης** με την ομάδα του από την εταιρεία παραγωγής eye Q έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και σε συνεργασία με τους ανθρώπους της εφημερίδας κατάφεραν να αποτυπώσουν σε ένα βίντεο την ξεχωριστή σχέση της εφημερίδας που ξεκίνησε ο δημοσιογράφος **Γιάννης Γαρεδάκης**, με την τοπική κοινωνία.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Για τη δημιουργία του βίντεο εργάστηκε η ομάδα της “EyeQ”. Ο Νίκος Παντερμαράκης στη σκηνοθεσία και το σενάριο, ο Πέτρος Ηλιάκης στην Οργάνωση Παραγωγής, ο Κώστας Κεαλάρ στο μοντάζ/post production, ο Δημήτρης Βρυθιάς στη δ/νση Φωτογραφίας, ο Γιάννης Νικολουδάκης

50 χρόνια “ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ” Στιγμές της ιστορίας σε ένα βίντεο

στη SteadyCam και στο Drone και η Στέλλα Αग्ναγνωστάκη στον ήχο. Makeup artist στο βίντεο ήταν η Ισαβέλλα Κερμανιάκη από το κατάστημα Fairynails (Κυδωνίας 34, Χανιά). Πολύτιμη βοήθεια προσέφερε η Βάλια Μαργαρίτη στο ενδυματολογικό κομμάτι με τις αστείρευτες γνώσεις

της, παρούσα όλες τις ώρες των γυρισμάτων. Ο Μιχάλης Αεράκης “έντυσε” την ιστορία με τη μοναδική φωνή του, προσφέροντας παράλληλα πολύτιμες συμβουλές.

ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΤΩΝ ΓΥΡΙΣΜΑΤΩΝ

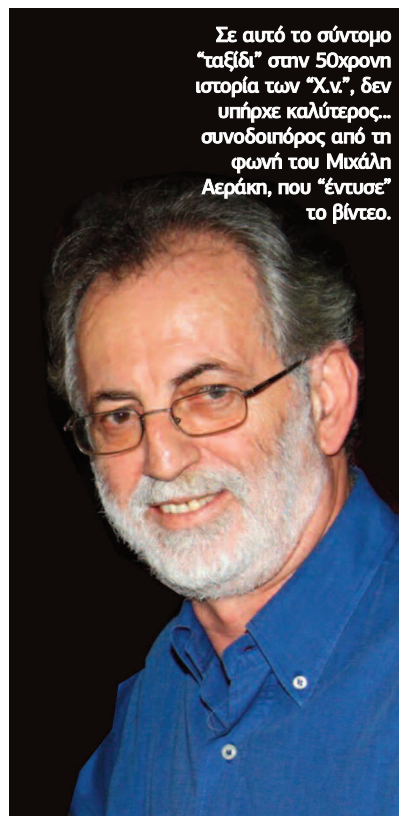
Για τις ανάγκες των γυρισμάτων αναζητήσαμε ένα παραδοσιακό καφενείο μέσα στην πόλη. Ο κατάλληλος χώρος δεν ήταν άλλος από το καφενείο του **Γιάννη Κατσανεβάκη** στην πλατεία Χορτατζών. Η **Αλεξία Κατσανεβάκη** απλόχερα προσέφερε τη βοήθειά της, μας επέτρεψε να “αναστατώσουμε” το μαγαζί και με καλή διάθεση συνεισέφερε στην προσπάθεια αυτή. Λίγα μέτρα πιο πέρα, στήθηκε ένα άλλο “σκηνικό” στο κατάστημα υφασμάτων του **Σταύρου Μπαδογιάννη** στην οδό Μουσούρων 37. Ο κ. Μπαδογιάννης έκανε... υπομονή και μας φιλοξένησε στον χώρο του για αρκετές ώρες.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ

Με τη συμμετοχή του στο βίντεο, τίμησε την εφημερίδα ο Χανιώτης ηθοποιός **Λευτέρης Μποτωνάκης**, ενώ συμμετείχαν επίσης οι εκλεκτοί μας συνεργάτες **Γιάννης Μαρκαντωνάκης**, **Κυριάκος Βασιλομανωλάκης** **Ζωή Κολλάρου** και **Γιάννης Κάκανος** σε... ρόλους διαφορετικούς από ό,τι τους έχουμε συνηθίσει στην καθημερινότητα της εφημερίδας. Ξεχωριστή και η παρουσία του παλιού Τυπογράφου των “Χ.ν.” **Γιώργου Μαρουλοσφάκη!**

Η ομάδα του Νίκου Παντερμαράκη (Μ) επί το έργον με παρούσα σε όλα τα γυρίσματα τη Βάλια Μαργαρίτη (2Α).

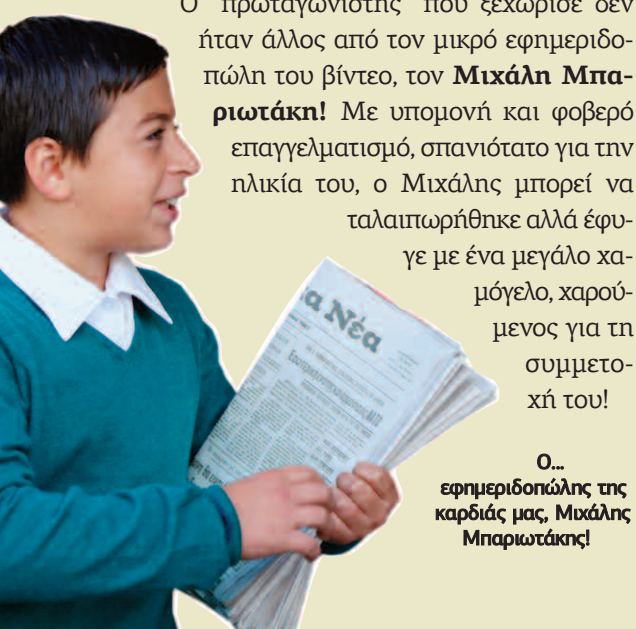

Σε αυτό το σύντομο “ταξίδι” στην 50χρονη ιστορία των “Χ.ν.”, δεν υπήρχε καλύτερος... συνοδοιπόρος από τη φωνή του Μιχάλη Αεράκη, που “έντυσε” το βίντεο.

Ο Χανιώτης ηθοποιός Λευτέρης Μποτωνάκης τίμησε με τη συμμετοχή του το επετειακό βίντεο της εφημερίδας.

Ο... πρωταγωνιστής που ξεχώρισε

Ο “πρωταγωνιστής” που ξεχώρισε δεν ήταν άλλος από τον μικρό εφημεριδοπώλη του βίντεο, τον **Μιχάλη Μπαριωτάκη!** Με υπομονή και φοβερό επαγγελματισμό, σπανιότατο για την ηλικία του, ο Μιχάλης μπορεί να ταλαιπωρήθηκε αλλά έφυγε με ένα μεγάλο χαμόγελο, χαρούμενος για τη συμμετοχή του!

Ο... εφημεριδοπώλης της καρδιάς μας, Μιχάλης Μπαριωτάκης!

Το... παρασκήνιο που δεν θα ξεχάσουμε

Την ημέρα των γυρισμάτων έξω από το κατάστημα του Σταύρου Μπαδογιάννη στην οδό Μουσούρων, κόσμος σταματούσε και κοίταζε. Δύο κυρίες μεγάλης ηλικίας, ρώτησαν τον άνθρωπο της εφημερίδας «τι τραβάνε οι κάμερες εδώ;». Μαθαίνοντας ότι πρόκειται για ένα βίντεο που αφορά τα 50 χρόνια των “Χανιώτικων νέων”, ακολούθησε ο εξής διάλογος μεταξύ τους:

- «Πω, πω. 50 χρόνια πέρασαν»
- «Σαν χθες θυμάμαι που κυκλοφόρησαν. Εγώ τότε ήμουν 14 χρονών»
- «Σιγά μην ήσουν 14 χρονώ! Πατημένα τα είχες τα 19!»

Ακόμα και μέσα από αυτό τον διάλογο πάντως, καταλαβαίνουμε ότι η εφημερίδα αυτή είναι αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας των Χανιωτών.

Οι συμμετέχοντες

Αναλυτικά στο βίντεο εμφανίστηκαν:

- Λευτέρης Μποτωνάκης
- Μιχάλης Μπαριωτάκης
- Γιάννης Μαρκαντωνάκης
- Ζωή Κολλάρου
- Χρόνης Τσιφάκης
- Κυριάκος Βασιλομανωλάκης
- Γιώργος Μαρουλοσφάκης
- Γιάννης Κάκανος
- Ηλέκτρα Ψαράκη
- Ηλίας Κάκανος
- Αμαρυλλίς Αλγιάννη
- Κυριάκος Σκαμνάκης
- Νίκος Ανδρουλάκης
- Μπάμης Πετράκης
- Παναγιώτης Μπτσώνης
- Μαρία Μιχαήλ
- Ηρώ Πάλλη
- Πέτρος Κασιμάς
- Γιώργος Πέτσας
- Μαρία Λιλιάννα Σάρου

Στη σκηνή του καφενέ συμμετείχε και ο Χρόνης Τσιφάκης.

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ “Χ.ν.”

Ο λόγος στους νέους

23 δημοσιογραφικές ομάδες από σχολεία του Νομού Χανίων ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των “Χ.ν.” για συμμετοχή στον διαγωνισμό δημοσιογραφίας με τίτλο “Τύπος - Παιδεία και Τοπική κοινωνία”. Αφορμή για τον διαγωνισμό αυτό, η συμπλήρωση 50 ετών κυκλοφορίας της εφημερίδας.

Νέα παιδιά, με όραμα και αγωνίες για τον τόπο μας, για την κοινωνία στο σύνολό της. Στις σκέψεις αυτές θέλαμε να δώσουμε βήμα. Αυτό άλλωστε κάνει ετούτη η εφημερίδα από την πρώτη ημέρα κυκλοφορίας της, 50 χρόνια πριν.

Εφημερίδα ανοιχτή σε κάθε ψυχραιμωφή. Εφημερίδα χώρος διαλόγου για την αναζήτηση λύσεων στα μικρά και μεγάλα προβλήματα του τόπου μας.

Αυτός ο ψυχραιμωφ και γόνιμος διάλογος δείχνει σήμερα να χάνεται μέσα στην ταχύτητα της ροής της πληροφόρησης μέσα από τις σελίδες του διαδικτύου. Στην εποχή αυτή λοιπόν, ο Τύπος -και ιδιαίτερα ο Επαρχιακός- αναλαμβάνει ένα επιπλέον ρόλο. Να αναδείξει, να επισημαίνει και να κρατήσει για πάντα στην ιστορία σκέψεις και προτάσεις αποτυπωμένες στο χαρτί.

Το αποτέλεσμα του διαγωνισμού

μας εντυπωσιάζει. Αποτυπώνει το υψηλό πνευματικό επίπεδο των μαθητών στα Χανιά. Επιβεβαιώνει το σπουδαίο έργο που επιτελούν οι καθηγητές που εργάζονται στα σχολεία του Νομού μας.

Οι δημοσιογραφικές ομάδες των σχολείων συνέθεσαν ουσιαστικά τη δική τους εφημερίδα, καθώς κοιτώντας τα ρεπορτάζ βλέπεις τη δομή ενός αξιοπρεπέστατου εντύπου. Με θέματα για την κοινωνία, την επιχειρηματικότητα, τον πολιτισμό, το περιβάλλον, τον αθλητισμό και άλλα.

Ρεπορτάζ επικαιρότητας, αφιερώματα, έξυπνα θέματα που συμπεριλαμβάνουν προτάσεις. Εργασία συνθετική από τα παιδιά, που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από την “επαγγελματική” δημοσιογραφία.

Μέσα από την εμπειρία αυτή που έζησαν οι μαθητές, διαπίστωσαν τις δυσκολίες αλλά και τη δημιουργικότητα του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Πολλοί από αυτούς επισκέφθηκαν άλλωστε την εφημε-

ρίδα αλλά και το Μουσείο Τυπογραφίας Γιάννη και Ελένης Γαρεδάκη, μπαίνοντας ακόμα περισσότερο στον “ρόλο” του... εφημεριδανθρώπου.

Ο διαγωνισμός αυτός λοιπόν, για όλους εμάς στα Χανιώτικα νέα, μας γεμίζει χαρά αλλά δημιουργεί μια ακόμα μεγαλύτερη ευθύνη. Να συνεχίζουμε να επιβεβαιώνουμε με τις νέες γενιές τη σχέση εμπιστοσύνης που ανέπτυξε αυτή η εφημερίδα από το ξεκίνημά της με το αναγνωστικό κοινό, με την τοπική κοινωνία στο σύνολό της.

Με εγκυρότητα και τη μέγιστη δυνατή αντικειμενικότητα, να συνεχίζουμε να καταγράφουμε τα μικρά και μεγάλα γεγονότα του τόπου μας. Να ανταποδίδουμε την εμπιστοσύνη του αναγνώστη με ποιοτική δουλειά.

Να παραμείνει αυτή η εφημερίδα “κτήμα” όλων των Χανιωτών.

Γιατί στα Χανιώτικα νέα, εδώ και 50 χρόνια, αυτή την εφημερίδα τη γράφουμε μαζί!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
ΠΕΡΑΚΗΣ
perakis@haniotika-nea.gr

Η κριτική επιτροπή

Στον διαγωνισμό αυτό, πολύτιμη ήταν η βοήθεια της κριτικής επιτροπής:

• **Πρόεδρος: Μιχάλης Μειμάρης**, ομότιμος καθηγητής Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστημίων Αθηνών, μέλος Δ.Σ. Ινστιτούτο Τεχνολογιών της Πληροφορίας στην Εκπαίδευση Unesco.

• **Δημήτρης Τσαλαπάτης**, δημοσιογράφος, μέλος Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ.

• **Αντώνης Σκαμνάκης**, επίκουρος καθηγητής. Τμήμα Δημοσιογραφίας & ΜΜΕ, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο.

• **Σταύρος Καλαϊτζόγλου**, συνταξιούχος εκπαιδευτικός, αρθρογράφος.

• **Βαγγέλης Κακατσάκης**, δάσκαλος, λογοτέχνης.

Ανθρωποι καταξιωμένοι στον χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, καθένας με τη δική του σημαντική ιστορία στον χώρο. Τους ευχαριστούμε θερμά για τη συμμετοχή και την ανταπόκρισή τους στο κάλεσμά μας.

Μαθητές μιλούν για τη δημοσιογραφική εμπειρία τους

Πώς είναι να μπαίνεις στα παπούτσια ενός δημοσιογράφου, να παίρνεις συνεντεύξεις και να ερευνάς θέματα που σε καίνε; Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι να μπορέσεις να οργανώσεις το υλικό σου για να αποκτήσει ειρμό και να κεντρίσει το ενδιαφέρον του αναγνώστη;

A

υτές ήταν μερικές μόνο από τις προκλήσεις που είχαν να αντιμετωπίσουν τα παιδιά που έλαβαν μέρος στον δημοσιογραφικό διαγωνισμό που διοργάνωσαν τα “Χανιώτικα νέα” για μαθητές Γυμνασίων και Λυκείων. Ενας διαγωνισμός που έβγαλε στην επιφάνεια δημιουργικά στοιχεία των εφήβων. Αγω-

νίες, προβληματισμούς αλλά και προτάσεις και ιδέες που μπορούν να αλλάξουν προς το καλύτερο την κοινωνία μας.

Τα ίδια τα παιδιά μαζί με τους υπεύθυνους καθηγητές των δημοσιογραφικών ομάδων που συστάθηκαν ή προϋπήρχαν, έδειξαν πραγματικά να απολαμβάνουν το “βάπτισμα” στο ρεπορτάζ. Μια εμπειρία που στάθηκε αφορμή όχι μόνο να μάθουν πράγματα που μέχρι χθες μπορεί να

αγνοούσαν, αλλά και να δεθούν καλύτερα σαν παρέα, να βρουν τρόπους να συνεργάζονται και να δουλεύουν ομαδικά.

Εχοντας ολοκληρώσει πλέον την πρώτη τους δημοσιογραφική αποστολή, τα “Χ.ν.” ζήτησαν από τους μαθητές και καθηγητές των σχολείων που έλαβαν μέρος στον διαγωνισμό να περιγράψουν το πώς βίωσαν αυτή την πρόκληση και τι θα κρατήσουν. Οι απαντήσεις τους ακολουθούν...

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Μικροί δημοσιογράφοι

Φέτος μάς παρουσιάστηκε η ευκαιρία να ασχοληθούμε με ένα project πολύ ενδιαφέρον. Είχαμε την ευκαιρία να δουλέψουμε σαν δημοσιογράφοι, να “μπούμε” στον τρόπο σκέψης και συνεργασίας μιας δημοσιογραφικής ομάδας και να μάθουμε να επεξεργαζόμαστε κείμενα, συνεντεύξεις και οτιδήποτε σχετικό ώστε να εκπληρωθεί ο στόχος μας, δηλαδή ένα επιτυχημένο ρεπορτάζ που να “τραβάει” το ενδιαφέρον του αναγνώστη και να του κινεί την περιέργεια να το διαβάσει. Αντιμετωπίσαμε δυσκολίες καθώς δεν είχαμε ασχοληθεί ξανά με κάτι τέτοιο, αφιερώσαμε πολλές ώρες εργασίας, δυσκολευτήκαμε στη σύνταξη του κειμένου, πιεστήκαμε λίγο με τις εξωσχολικές δραστηριότητες μας, όμως παρόλα αυτά το ενδιαφέρον μας για το ρεπορτάζ ήταν πολύ περισσότερο από ό,τι η πίεση του χρόνου και των δραστηριοτήτων. Ολο αυτό το άγ-

χος, η αγωνία, η έντονη δραστηριότητα μάς δημιούργησε συναισθήματα χαράς και δημιουργικότητας. Το πιο σημαντικό όμως για εμάς, που είμαστε παιδιά, είναι ότι με τη βοήθεια αυτού του project μάθαμε να συνεργαζόμαστε και να βάζουμε το μυαλό μας να δουλεύει για να βρούμε ιδέες πρωτότυπες και δημιουργικές. Αυτός είναι και ο λόγος που αν μας ξαναδινόταν αυτή η ευκαιρία θα το ξανακάναμε.

Οι μαθητές/τριες: Γιώργος Κορωνάκης, Ολυμπία Παπούλια, Ειρήνη Λούπη, Κατερίνα Βαλυράκη, Νίκος Παπαφιλίππης, Λυδία Βογιατζάκη, Τηλέμαχος Παπούλιας, Δέσποινα Μπουρμπάκη, Κων/να Κατάκη, Αναστασία Κατσαμάκη, Χρύσα Κανιαδάκη, Ειρήνη Καρατζά, Σοφία Σχετάκη, Ελένη Στάθη, Μιχάλης Μητράκης, Νίκος Παλάσσης. Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ειρήνη Βιντζηλαίου.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΞΙΖΕ Ο ΚΟΠΟΣ!

Η εμπειρία του μαθητικού διαγωνισμού που διοργάνωσαν τα “Χ.ν.” με τίτλο “Τύπος, Παιδεία και Τοπική Κοινωνία”, αποτέλεσε αφορμή για την εντριβή μας με τις δημοσιογραφικές πρακτικές και την ποιοτική μελέτη. Η κυρία μας κουβαλούσε το μικρόβιο γιατί είναι και η ίδια δημοσιογράφος και έτσι... το κολλήσαμε και εμείς! Αποφασίσαμε λοιπόν να κάνουμε ένα εκπόννημα όχι ερασιτεχνικό, αλλά στοχεύσαμε σε ένα ρεπορτάζ με έρευνα και ερωτηματολόγια. Η αποστολή είχε ως εξής: επιθυμία μας αποτελούσε να καταδείξουμε την είσοδο του Τύπου στην εκπαίδευση ανά γενιά, την πληροφόρηση και αφύπνιση των μικρών πολιτών-μαθητών, αλλά και τη διαμόρφωση του νοήματος της Τοπικότητας, έννοια ρευστή που αναπροσαρμόζεται με την ενημέρωση και γνώση. Η μελέτη μας περιελάμβανε πληθυσμό που αντιστοιχούσε σε τρεις γενιές ατόμων και εφαρμόσαμε απλή τυχαία δειγματοληψία κατά στρώματα με ισόποσες αντιπροσωπευτικές μονάδες. Η μέθοδος που χειριστήκαμε ήταν η διαδικασία της συνέντευξης με προκαθορισμένες ερωτήσεις

ανοιχτού τύπου. Γνωρίζαμε ότι όσο μεγαλώνει το μέγεθος του δείγματος τόσο βελτιώνεται η ακρίβεια εκτίμησης του μέσου όρου του πληθυσμού, γι’ αυτό και επιλέξαμε ικανό αριθμό μονάδων και η διαδικασία ήταν χρονοβόρα. Ο κόπος όμως, όπως θα διαπιστώσετε, άξιζε! Τα συμπεράσματα ήταν μη αναμενόμενα. Σοκαριστήκαμε, ως νέοι, από την περιορισμένη αντίληψη της τοπικότητας των παλαιότερων γενεών και εκπλαγήκαμε θετικά από την εμπλοκή της σύγχρονης εκπαίδευσης με τις αρχές του Τύπου σε σύγκριση με το παλαιότερο σχολείο. Η έρευνα, μας έδωσε την ευκαιρία να έρθουμε πιο κοντά με γονείς και παππούδες και φίλους, να πραγματώσουμε ουσιαστικές συζητήσεις για τα μαθητικά τους χρόνια, τις οποίες διαφορετικά δεν θα κάναμε ποτέ και τέλος, να εκτιμήσουμε το σύγχρονο εκπαιδευτικό περιβάλλον και την πληθώρα πληροφοριών που μας παρέχεται, την οποία οφείλουμε σχολαστικά να

κρίνουμε και να συγκρίνουμε. Η περιπέτεια αυτή δεν δεχόμασταν να τελειώσει με την εκπόννηση μόνο του συγκεκριμένου εγχειρήματος, αλλά τη θεωρήσαμε ως κίνητρο για τη σύσταση νεόδμητης δημοσιογραφικής ομάδας στο Λύκειό μας, με τελικό μας στόχο την έκδοση μαθητικής εφημερίδας με τίτλο “Χανιώτικο σκασί-Αρχείο”. Εκεί θα αποτυπώσουμε εκτενέστερα τις αγωνίες και τους προβληματισμούς μας, θα εμπλακούμε επαγγελματικά με τη δημοσιογραφική πρακτική και να είστε σίγουροι κύριοι των “Χ.ν.”, ότι κάποιοι από εμάς θα σπουδάσουμε την επιστήμη σας και θα αναμετρηθούμε κάποτε και ως μελλοντικοί συνάδελφοι!

Ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δώσατε, μόνο με τέτοιες πρωτοβουλίες η νέα γενιά έρχεται σε επαφή με τον τοπικό Τύπο, αλληλοδιαλέγεται μαζί του και τον ενισχύει δημιουργικά!

Οι μαθητές/τριες: Ευαγγελία Τζουγκαράκη, Στέλιος Γρηγοράκης, Μιχαέλα Χαρίση, Αλεξάνδρα Τσαβολάκη, Ρεβέκκα Συμονιάν, Ιωάννης Τσικουδάκης, Νικόλαος Σημαντηράκης, Άννα Κοτσιφάκη, Άννα Κρανίτη, Γιώργος Κριαράς, Γεωργία Μπουμπουραλάκη, Κατερίνα Σγουρομάλλη, Στέλλα Τσιγκουνάκη. Υπεύθυνοι καθηγητές/τριες: Χρυσούλα Καρυπίδου, Νεκτάριος Σολανάκης.

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΙΣΑΜΟΥ

Θέλαμε να δοκιμαστούμε

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

Μάθαμε πολλά

Ειρήνη: «Όταν ξεκίνησα να γράφω το άρθρο ήμουν πάρα πολύ ενθουσιασμένη. Ομως αργότερα η λύπη, σαν δυνατός καταπέλτης ήρθε και με τσάκισε, γιατί άρχισα να γνωρίζω τι μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος στα ζώα και ίσως στους ανθρώπους. Στο τέλος όμως κατάλαβα πόσο τα βοηθάω, διαδίδοντας στα άλλα παιδιά το πρόβλημα, για να το αντιμετωπίσουμε μαζί».

Βέτα: «Όταν έγραφα το άρθρο δε σκέφτηκα ότι θα πάρω κάποιο αντάλλαγμα. Σκεφτόμουν ότι αξία έχει η συμμετοχή στο διαγωνισμό. Σημασία έχει ότι το έκανες μέσα από την καρδιά σου! Εγραψα πράγματα που πίστευα, έγραψα για αθώες ζωές που ζουν σε άθλιες καταστάσεις, καθώς είναι άδικο για εκείνους, όλοι είμαστε άνθρωποι και πρέπει να ζούμε σε φυσιολογικές συνθήκες. Γιατί πάνω απ' όλα έχουμε συναισθήματα».

Ειρήνη: «Γράφοντας αυτό το άρθρο πολλές σκέψεις και συναισθήματα περιτριγύρισαν το μυαλό μου. Αρχικά ένιωσα λύπη για αυτά που κάνουν κάποιοι στα ζώα, αλλά παράλληλα εντυπωσιάστηκα με την αγάπη και την φροντίδα που τους

προσφέρουν κάποιοι άλλοι. Ήταν ευκαιρία να μάθω ακόμα περισσότερες πληροφορίες για αυτό το θέμα. Ήταν μια φανταστική εμπειρία!».

Θεοδώρα και Αμαλία: «Η εμπειρία που περάσαμε παίρνοντας μέρος στο διαγωνισμό ήταν μοναδική και θα μας μείνει αξέχαστη! Μάθαμε αρκετά πράγματα σχετικά με τα ζώα, αλλά βιώσαμε και το άγχος για την τελειοποίησή της. Μάθαμε ότι λέγοντας κακοποίηση δεν εννοούμε μόνο το βασανισμό, αλλά και ασιτία, αλυσόδεση και αγνόηση. Μέσα από τα μάτια των ζώων είδαμε την ψυχή κάθε ανθρώπου, τι κρύβει μέσα του, αν είναι επικίνδυνος ή όχι. Αυτός που κακοποιεί ζώα δε σταματά μόνο σε αυτά, συνεχίζει και στο οικογενειακό περιβάλλον με εκδηλώσεις βίας. Αλλά σίγουρα χαιρόμαστε που υπάρχουν άνθρωποι ευαισθητοποιημένοι που με κάθε τρόπο αποτρέπουν τη βία. Μάθαμε επίσης για τη συνεργασία Φιλοζωικής και Αρείου Πάγου. Τέλος ανακαλύψαμε ότι η προστασία ενός ζώου συνεπάγεται την προστασία της ανθρώπινης ζωής του Αύριο».

Οι μαθήτριες: Ειρήνη Κασσάρα, Βέτα Μαυρακάκη, Ειρήνη Τζατζιμάκη, Θεοδώρα Φραγκιουδάκη, Αμαλία Τσαπάκου. Υπεύθυνη καθηγήτρια Ελένη Δημούλου.

Κάποια στιγμή ενημερωθήκαμε από τον διευθυντή μας ότι εξαιτίας των 50 χρόνων κυκλοφορίας των “Χανιώτικων νέων”, προκηρύσσεται ένας μαθητικός δημοσιογραφικός διαγωνισμός. Δεχτήκαμε αμέσως να συμμετάσχουμε και να δοκιμάσουμε τις δυνατότητές μας, έπειτα και από μια ιδέα που έπεσε από κάποιους συμμαθητές μας. Η ιδέα αυτή ήταν να γραφτεί ένα άρθρο με τις ενασχολήσεις των γυμνασιόπαιδων εκτός σχολείου, δηλαδή με τα ενδιαφέροντά τους.

Για να γίνει το άρθρο όσο γίνεται πιο πλήρες, αποφασίστηκε να ερωτηθούν όλοι οι μαθητές του σχολείου. Γι' αυτό το λόγο ετοιμάστηκε ερωτηματολόγιο, το οποίο οριστικοποιήθηκε και με τη συμβουλευτική βοήθεια του επιβλέποντα καθηγητή μας. Γράψαμε το ερωτηματολόγιο σε Word, μοιράσαμε το ερωτηματολόγιο σε όλους τους συμμαθητές μας, και με τη βοήθεια των προέδρων των τμημάτων τα μαζέψαμε πίσω.

Κάποιοι από εμάς, αποφασίσαμε να αναλάβουμε το δύσκολο κομμάτι της καταμέτρησης και καταγραφής των αποτελε-

σμάτων. Για λόγους αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων, τα ερωτηματολόγια ξαναμετρήθηκαν, και βγήκαν εκτός κάποια ελάχιστα ερωτηματολόγια τα οποία σαφώς δεν ήταν ορθά συμπληρωμένα (για παράδειγμα ήταν τσεκαρισμένα παντού το “Ναι”). Στη συνέχεια περάστηκαν στο Excel τα τελικά αποτελέσματα και έτσι μπόρεσαν να υπολογιστούν με ακρίβεια τα ποσοστά των “Ναι” και “Οχι” κάθε ερωτήματος και ανά φύλο. Εν συνεχεία βάση των αποτελεσμάτων γράφτηκε το άρθρο μας, εστιάζοντας στα σημεία που θεωρήσαμε ως σημαντικότερα. Ευχαριστούμε όλους που μας έδωσαν την ευκαιρία για αυτήν τη δημοσιογραφική εμπειρία!

Οι μαθητές/τριες: Γεώργιος Κατωγάς, Σωτήρης Μπονατάκης, Παναγιώτης Τζανακάκης, Χρυσάνθη Βασιλειάδη, Όρλιντ Τζόκα, Αλεξάνδρα Ραϊσάκη, Στυλιανός Γιαννενάκης, Βασίλειος Μαραγκουδάκης, Γεώργιος Σγουρομάλλης, Μαριάννα Βερυκάκη, Αλέξανδρος Τζανακάκης, Παναγιώτα Παρτσαλάκη, Νικολέτα Κόνιαρη, Αθηνά-Μαρία Αθανασάκη, Αδαμαντία Μυλωνάκη, Άννα Χοχλάκη. Υπεύθυνος καθηγητής: Γιώργος Ψαράκης.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΒΟΥΚΟΛΙΩΝ

Βιώνοντας τη χαρά του ρεπορτάζ

Ολα ξεκίνησαν από τη στιγμή που αντικρίσαμε την εικόνα του εγκαταλελειμμένου Δημοτικού Σχολείου της Αγίας Τριάδας!

Η συγκίνηση ήταν έντονη και αμέσως μας κατέλαβε αμνηχανία και περιέργεια να συγκεντρώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες για την ιστορία του σχολείου. Ενεργοποιηθήκαμε και αμέσως ξεκινήσαμε την έρευνα. Αρχικά σκεφτήκαμε πως θα ήταν ωφέλιμο να συλλέξουμε μαρτυρίες μαθητών και δασκάλων του σχολείου. Ετσι, αρχίσαμε με τον συνταξιούχο δάσκαλο κύριο Εμμανουήλ Μαραγκουδάκη που μας μίλησε για τις εμπειρίες του, με νοσταλγία, συγκίνηση και μελαγχολία για την κατάληξη του σχολείου. Τα συναισθήματά του, μάς γέμισαν πείσμα και περισσότερη όρεξη και περιέργεια να συνεχίσουμε την αναζήτηση στοιχείων. Ένας από τους τελευταίους δασκάλους που δίδαξαν στο Δημοτικό Σχολείο της Αγίας Τριάδας ο κύριος Γιάννης Γιακουμάκης μοιράστηκε μαζί μας τις αναμνήσεις του από τα χρόνια που δίδασκε εκεί. Οι δικές του εμπειρίες ήταν συναρπαστικές και ταυτόχρονα θλιβερές, διότι πλησίαζε το τέλος της λειτουργίας του σχολείου. Μάλιστα, μας ενημέρωσε πως στο Ιστορικό Αρχείο Κρήτης φυλάγονται αρχεία, μαθητολόγια και έγγραφα του σχολείου.

Σπεύσαμε, λοιπόν, να επισκεφθούμε το Ιστορικό Αρχείο.

Όσο ψάχναμε τόσο ενθουσιαζόμασταν. Στα μαθητολόγια συναντήσαμε συγγενικά ονόματα, παππούδες και προπαππούδες. Βρήκαμε έγγραφα και τα σχέδια για την οικοδόμηση του νέου κτηρίου, δίπλα στο παλαιό, αλλά και πληροφορίες για τη λειτουργία του σχολείου την εποχή της Κατοχής και της Χούντας.

Μέσα από την έρευνα και τις συνεντεύξεις, αντικρίσαμε με δέος την ιστορική πραγματικότητα και μας κατέλαβε θλίψη για τη σημερινή κατάσταση του. Ετσι, ήρθαμε σε επαφή με τον δήμαρχο

Πλατανιά και ζητήσαμε τη γνώμη του για την αξιοποίηση του χώρου αυτού.

Η εμπειρία του ρεπορτάζ θα μας μείνει αξέχαστη! Μέσω αυτού δόθηκε η ευκαιρία σε ανθρώπους οι οποίοι πραγματικά νοιάζονται και αγαπούν το σχολείο να εκφράσουν τις εμπειρίες και τα συναισθήματά τους γι' αυτό. Απώτερος στόχος του ρεπορτάζ ήταν η ευαισθητοποίηση και κινητοποίηση της τοπικής κοινότητας για την επαναχρησιμοποίηση του

Οι μαθήτριες: Κατερίνα Γιαλούρη, Κλειώ Γιακουμάκη. Υπεύθυνη καθηγήτρια Αρετάκη Στεφανιά.

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ (Α' ΟΜΑΔΑ)

Καταπληκτική εμπειρία

Η εμπειρία που βιώσαμε μέσα από αυτό τον διαγωνισμό ήταν εκπληκτική. Ολοι μαζί συνεργαστήκαμε και καταφέραμε να γίνουμε μια ενωμένη ομάδα ώστε να πετύχουμε τον στόχο μας. Ξεκινήσαμε ερευνώντας την εκπαίδευση των παλαιότερων χρόνων μέσα από ανθρώπους του περιβάλλοντός μας (γονείς, παππούδες, γιαγιάδες, φίλους). Ετσι, γνωρίσαμε τις συνθήκες που επικρατούσαν στα σχολεία τα παλαιότερα χρόνια και μάλιστα από κάθε γωνιά του κόσμου! Κι αυτό γιατί μας δόθηκε η ευκαιρία να πάρουμε συνεντεύξεις από ανθρώπους που προέρχονται από διαφορετικούς πολιτισμούς και τρόπους εκπαίδευσης. Μάθαμε πόσο σημαντικά είναι τα σχολικά χρό-

νια στην πορεία της ζωής ενός ανθρώπου για την καθημερινή του ζωή και την πρόοδό του. Ειδικότερα, πληροφορηθήκαμε για το δημοτικό σχολείο του Ροδοβανίου και τις συνθήκες που επικρατούσαν σε αυτό, τόσο στο παρελθόν (μέσα από τις αναμνήσεις του παλιού δασκάλου κ. Σταμάτη Αποστολάκη), όσο και σήμερα (μέσα από τη μαρτυρία του Ηλία του φετινού συμμαθητή μας και από την έρευνα που οι ίδιοι κάναμε).

Οι καθηγήτριάς μας συμπαραστάθηκαν και μας βοήθησαν να πραγματοποιήσουμε αυτό το ρεπορτάζ με επιτυχία. Αυτό το ρεπορτάζ μάς έβαλε σε ποικίλες σκέψεις και μας έκανε πλούσιους σε γνώσεις και συναισθήματα:

πλησιάσαμε τις παλιότερες γενιές και καταλάβαμε ότι όταν μιλάμε για το σχολείο όλοι γινόμαστε παιδιά. Αυτά θα μας μείνουν αξέχαστα και θα μας συνοδεύσουν αργότερα στην υπόλοιπη ζωή μας.

Οι μαθητές/τριες: Στέλλα Αποστολάκη,

Μαρίνα Αστρουλάκη, Βικτωρία Καραγκιεζίδη, Χρυσή Καρναλάκη, Ηλίας Κοσμαδάκης, Ανδριάννα Λεωνίδου, Τζουλιάννα Μπέντο, Μιχάλης Παρασκευόπουλος, Άννα Μαρία Φάκου. Υπεύθυνες καθηγήτριες: Μαρίνα Αρετάκη, Μαρία Κατσαρού.

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ (Β' ΟΜΑΔΑ)

Συναρπαστικό να ρωτάς και να μαθαίνεις

Η εμπειρία μας ως μικροί δημοσιογράφοι ήταν πρωτόγνωρη γι' αυτό δυσκολευτήκαμε αρκετά στη συγγραφή και στην αναζήτηση πηγών. Δεν θέλαμε να βασιστούμε σε εύκολες πληροφορίες αλλά να ανακαλύψουμε και να ερευνήσουμε αυτά που ως τότε δεν γνωρίζαμε. Μας άρεσε που πήραμε συνεντεύξεις και ακούσαμε και άλλες γνώμες εκτός από τις δικές μας. Είμαστε ευγνώμονες για αυτή την εμπειρία. Επίσης μας άρεσε που ερευνήσαμε την ιστορία ενός χώρου που τον βλέπουμε καθημερινά αλλά ελάχιστα γνωρίζαμε για αυτόν. Πολλά ήταν τα θέματα με τα οποία σκεφτήκαμε να ασχοληθούμε αλλά τελικά μας κέρδισε η εικόνα του εγκαταλελειμμένου εργοστασίου με τα δυο ψηλά φουγάρα που βλέπουμε από τα παράθυρα του σχολείου μας κάθε μέρα.

Ως ομάδα δουλέψαμε σκληρά μαθαίνοντας τη διαδικασία σύνταξης ενός άρθρου και είμαστε πολύ περήφανοι που θα το δούμε δημοσιευμένο στην τοπική μας εφημερίδα.

Η εμπειρία του να παίρνεις συνεντεύξεις ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και ευχάριστη, αν και συχνά αισθανόμασταν αμηχανία και ντροπή, το ξεπεράσαμε με το σκεπτικό ότι δεν είναι ντροπή να ρωτάς για να μάθεις. Αντίθετα είναι συναρπαστικό πόσα μπορείς να μάθεις όχι μόνο από επώνυμους ανθρώπους όπως ο δήμαρχος αλλά και από απλούς ανθρώπους όπως αυτούς που συναντήσαμε στη λαϊκή. Χαρούμενοι φτάσαμε στο συμπέρασμα ότι άξιζε το κόπο να δουλέψουμε, να ρωτήσουμε και να μάθουμε.

Τέλος, θεωρούμε πως είμαστε τυχεροί που μας δόθηκε αυτή η ευκαιρία και ελπίζουμε να μας ξαναδοθεί στο μέλλον.

Οι μαθητές/τριες: Αμάραντος Παγιαλάς, Μαρία Τσουκαλά, Κυριακή Φραγκονικολάκη, Βάγια Λουράκη, Αντιγόνη Αποστολάκη. Υπεύθυνες καθηγήτριες: Βάσω Πατινωτάκη και Μαρία Κατσαρού.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΟΥΔΑΣ

Μια ευχάριστη περιπέτεια

Η απόφασή μας να συμμετάσχουμε σ' αυτόν τον διαγωνισμό πάρθηκε μετά από πρόταση δύο συμμαθητριών μας, οι οποίες είχαν διαβάσει το σχετικό άρθρο στα "Χ.ν.". Ετσι, λοιπόν, δημιουργήσαμε μια ομάδα που αποτελείτο από δέκα παιδιά. Πρωταρχικός μας στόχος ήταν να γράψουμε ένα ρεπορτάζ για ένα θέμα που θα μας είχε απασχολήσει και θα μας κέντριζε το ενδιαφέρον. Επιλέξαμε το θέμα, λόγω του ότι ζούμε καθημερινά την πραγματικότητα του σύγχρονου σχολείου και επειδή μας εξέπληξε δυσάρεστα το αποτέλεσμα της έρευνας, που δείχνει ότι το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα καταλαμβάνει μία από τις τελευταίες θέσεις πανευρωπαϊκά και παγκόσμια. Ετσι, αποφασίσαμε να εστιάσουμε την έρευνά μας στις αιτίες που προκαλούν αυτό το φαινόμενο σε μια χώρα, στις οποίες τα εδάφη οι νέοι άρχισαν να εκπαιδεύονται πολύ πριν οπουδήποτε αλλού στην Ευρώπη.

Η εμπειρία που ζήσαμε ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Πέρασαμε αγχωτικές, αλλά παράλληλα και ευχάριστες στιγμές. Ηρθαμε αντιμέτωποι με πολλά προβλήματα, όπως η έλλειψη χρόνου των μελών της ομάδας και η ανάγκη συντονισμού, ώστε να βρούμε ελεύθερη ώρα, κοινή για όλους. Ακόμη φροντίσαμε για τη σύνταξη ερωτηματολογίου, τη διανομή του στους συμμαθητές μας

και την αποδελτίωση των απαντήσεων. Κάναμε έρευνα, ρωτήσαμε και αναρωτηθήκαμε, διαφωνήσαμε και συμφωνήσαμε, γελάσαμε και διασκεδάσαμε και όλα αυτά μας βοήθησαν να πετύχουμε τον στόχο που είχαμε θέσει. Να σημειωθεί ότι είχαμε την πολύτιμη βοήθεια της υπεύθυνης του τμήματός μας, που μας έδωσε την αρχική κατεύθυνση και μας ενθάρρυνε να ολοκληρώσουμε αυτήν την ευχάριστη περιπέτεια, μέσα από την οποία μάθαμε να ερευνούμε, να συνεργαζόμαστε, να σεβόμαστε τη γνώμη του άλλου, να εκφράζουμε την άποψή μας, να διαφωνούμε πολιτισμένα και να συνθέτουμε απόψεις, που αρχικά φάνταζαν αντίθετες. Επίσης μέσα από αυτήν την υπέροχη εμπειρία μάθαμε την αξία της μεθοδικότητας, της οργανωτικότητας και της ομαδικότητας, αξίες που αναμφίβολα, θα μας είναι χρήσιμες αργότερα στη ζωή μας.

Οι μαθητές/τριες: Αλινετζάντ Μελίνα, Ιγλεζάκη Γεωργία, Κουκιανάκη Ελένη, Κουτσιούμπα Αργυρή, Μαραγκουδάκη Χριστίνα, Μησκολλάβα Κατερίνα, Μιχαηλίδη Χριστίνα, Μυλωνάκης Μπάμπης, Μπουζουνιεράκη Δέσποινα, Παπαγιάννη Χριστίνα. Η υπεύθυνη καθηγήτρια Ελένη Κελαϊδί.

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Η πρώτη δημοσιογραφική μας εμπειρία

Ειρήνη, Α' τάξη: «Η δημοσιογραφική ομάδα ήταν μια πολύ συναρπαστική εμπειρία. Μας δίδαξε τη συνεργασία. Επίσης μας έμαθε πώς μπορούμε να παίρνουμε συνεντεύξεις και να φτιάχνουμε ένα καλό κείμενο».

Δήμητρα, Α' τάξη: «Η δημοσιογραφική ομάδα μου άρεσε πάρα πολύ. Ενίωσα σαν αληθινή δημοσιογράφος! Το διασκέδασα τόσο πολύ και θα ήθελα να συνεχιστεί!».

Ηλιάνα, Α' τάξη: «Η εμπειρία μου από τη δημοσιογραφική ομάδα ήταν πολύ καλή. Μου άρεσε που συνεργάστηκα με άλλους ανθρώπους και ελπίζω να συνεχίσουμε».

Γιώργος, Β' τάξη: «Οι εντυπώσεις μου από τη δημοσιογραφική ομάδα του σχολείου μου ήταν πολύ καλές. Όλα τα παιδιά συνεργάστηκαν για να βγει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα στο ρεπορτάζ. Γνωρίσαμε από κοντά δημάρχους και ειδικούς όσο αφορά στα ακραία καιρικά φαινόμενα. Η υπεύθυνη καθηγήτρια της ομάδας μας βοήθησε πολύ κι έτσι μείναμε ικανοποιημένοι από την προσπάθεια, την έρευνα και τον κόπο μας».

Δάφνη, Β' τάξη: «Ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για μας καθώς δεν είχαμε ασχοληθεί με κάτι παρόμοιο. Περάσαμε πολύ ωραία και με όλα τα παιδιά δεθήκαμε και γίναμε γρήγορα ομάδα. Ευχαριστούμε πολύ την κα Μαρτσάκη που μας βοήθησε να συντονιστούμε και που αφιέρωσε τόσες ώρες από τον χρόνο της. Με αφορμή τον διαγωνισμό του μαθητικού ρεπορτάζ των "Χ.ν.", αποφασίσαμε να συνεχίσουμε με τη δημοσιογραφική μας ομάδα».

Ελένη, Γ' τάξη: «Ο διαγωνισμός των "Χ.ν." και η δημοσιογραφική μας ομάδα ήταν

μια καταπληκτική εμπειρία που έφερε άτομα διαφόρων τμημάτων και διαφορετικών τάξεων πιο κοντά. Αναπτύχθηκε η συνεργασία μεταξύ των μαθητών που βρίσκονταν στην ομάδα και όλοι μαζί αποφασίσαμε να στείλουμε στα "Χ.ν." δικά μας άρθρα με δικές μας ιδέες, πέρα από τον διαγωνισμό».

Κώστας, Γ' τάξη: «Ήταν μια υπέροχη εμπειρία μέσα από την οποία κατάλαβα τη σημασία της ομαδικής δουλειάς. Κέρδισα νέες γνώσεις και νέους φίλους. Μακάρι να μου ξαναδοθεί η ευκαιρία να ξανασυμμετάσχω σε κάτι παρόμοιο».

Γιώργος, Γ' τάξη: «Η εμπειρία μου από τη δημοσιογραφική ομάδα ήταν εξαιρετική. Η ομάδα δημιουργήθηκε με πολλή όρεξη και οι συναντήσεις μας ήταν πολλές. Δουλέψαμε με μεράκι κι αγάπη. Ελπίζω να ξαναέχουμε την ευκαιρία να γράψουμε άρθρο στα "Χ.ν."».

Προκόπης, Γ' τάξη: «Κατά τη διάρκεια της έρευνάς μας ένιωσα πολύ χαρούμενος αφού έστω και για λίγο ένιωσα κανονικός δημοσιογράφος. Ακόμα μου άρεσε όταν συναντήσαμε τους δημάρχους των Χανίων και του Πλατανιά και πήραμε πολλές πληροφορίες για το ρεπορτάζ μας».

Οι μαθητές/τριες: Μαριλένα Γιότσα, Μαριάννα Γκιωμακή, Ειρήνη Πανηγυράκη, Ηλιάνα Σερλιδάκη, Δήμητρα Τσιχλάκη, Γιώργος Ευθυμάκης, Δάφνη Καπενεκάκη, Ζωή Πετράκη, Προκόπης Κωνσταντουδάκης, Γιώργος Μαρακάκης, Ελένη Ορφανουδάκη, Κώστας Τσικουδάκης. Υπεύθυνη καθηγήτρια Κατερίνα Μαρτσάκη.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ

Για λίγο δημοσιογράφοι

Τα "Χ.ν." μας έδωσαν φέτος μια μοναδική ευκαιρία για να εργαστούμε ομαδικά και να νιώσουμε για λίγο "δημοσιογράφοι". Στην αρχή είναι αλήθεια ότι προβληματιστήκαμε μέχρι να βρούμε ένα θέμα που θα άρεσε σε όλους μας, και ταυτόχρονα θα μπορούσε να τραβήξει την προσοχή και των αναγνωστών της εφημερίδας. Τελικά καταλήξαμε σε θέματα που αφορούν στους μαθητές και στους νέους της εποχής μας. Πήραμε συνεντεύξεις, καταγράψαμε περιστατικά, τραβήξαμε φωτογραφίες, μελετήσαμε σχετικές έρευνες και αφού συγκεντρώσαμε όλο το υλικό μας προσπαθήσαμε -με δυσκολία είναι η αλήθεια- να γράψουμε το κείμενο μας. Η μεγάλη δυσκολία ήταν να

περιορίσουμε όλο αυτό το υλικό που είχαμε, στις λέξεις που έδινε το πλαίσιο του διαγωνισμού. Σιγά-σιγά γράφοντας και σβήνοντας καταλήξαμε σε ένα κείμενο που σε γενικές γραμμές μας ικανοποίησε όλους. Προσθέσαμε τις φωτογραφίες μας και σας στείλαμε το "πνευματικό μας παιδί" έτοιμο για δημοσίευση και συναγωνισμό. Η όλη διαδικασία ήταν

πραγματικά μια πρωτόγνωρη εμπειρία για όλους μας, μας έκανε να νιώσουμε χαρά και περηφάνια για όσα καταφέραμε και γι' αυτό ευχαριστούμε πολύ τα "Χ.ν." που μας έδωσαν αυτήν την ευκαιρία. Οι μαθήτριες: Βλοντάκη Βασιλική, Αϊλένη Μαρία-Αλεξάνδρα, Κασσελάκη Αργυρώ, Μενάλλα Τζοάννα. Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ελένη Θεοδωράκη.

3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Είδαμε με άλλη οπτική τα πράγματα

Δουλέψαμε με άξονα τη συνεργασία και την ομαδικότητα και όχι ατομικά. Η διαδικασία αυτή μας έδωσε τη δυνατότητα να γνωριστούμε καλύτερα μεταξύ μας, να αισθανθούμε για λίγο μικροί δημοσιογράφοι και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ώστε να επιτευχθεί ο κοινός μας στόχος. Δηλαδή να παραδώσουμε ένα αξιοπρεπές κείμενο που να αποτυπώνει την αλήθεια για τον τόπο μας. Μέσα από την έρευνα που κάναμε σχηματίσαμε μια πιο ξεκάθαρη εικόνα για τον τόπο μας. Είδαμε από μια άλλη οπτική γωνία τα πράγματα και συνειδητοποιήσαμε κάποια λάθη που εμείς είχαμε

εντάξει στην καθημερινότητά μας ως σωστά. Αλλά το σπουδαιότερο ήταν ότι μέσα από όλο αυτό δημιουργήθηκαν μέσα μας πολλοί προβληματισμοί για το πώς εμείς θα χειριστούμε αυτά τα λάθη στο μέλλον ως ενεργά

μέλη αυτής της κοινωνίας. Οι μαθητές/τριες: Μυρόπη Δασκαλάκη, Μαρίνα Κουντουράκη, Αργυρώ Σφηναρολάκη, Απόστολος Τόλης. Υπεύθυνη καθηγήτρια: Αλεξία Καστανάκη.

**ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΣΟΥΔΑΣ**

Εχουμε το σχολείο που ονειρευόμαστε;

Το 2014 σε μια έρευνα του περιοδικού *Economist* για τα καλύτερα εκπαιδευτικά συστήματα στον κόσμο, ανάμεσα σε 40 χώρες η Ελλάδα κατέλαβε την 37η θέση, ενώ ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες την τελευταία θέση. Επίσης, σύμφωνα με την έκθεση διεθνούς αξιολόγησης των εκπαιδευτικών συστημάτων που εκδόθηκε από τον ΟΟΣΑ το 2015, η χώρα μας κατέλαβε την 32η θέση ανάμεσα στις 35 χώρες του Οργανισμού.

Είναι πραγματικά θλιβερές οι παραπάνω ειδήσεις αν λάβουμε υπόψη μας τη σπουδαιότητα της εκπαίδευσης ως φορέα κοινωνικοποίησης που καλλιεργεί την αισθητική, ψυχική και κριτική ικανότητα των νέων, ώστε να μη χειραγωγούνται, αναπτύσσει την πολιτική τους συνείδηση, διαπλάθει το ήθος τους και τους παρέχει γνώσεις.

Ανταποκρίνεται στον ρόλο του το ελληνικό σχολείο; Είναι προφανές ότι έχει πολλά τρωτά σημεία. Τι συμβαίνει, λοιπόν, στον χώρο της εκπαίδευσης; Όλα αυτά μας προβληματίσαν και θελήσαμε να ερευνήσουμε το θέμα υποβάλλοντας ερωτήσεις στους συμμαθητές μας και συζητώντας μαζί τους.

Γυμνάσιο Σούδας Τμήμα Β'3

Μαθητές:
• Αλινετζαντ Μελίνα-Βασιλική
• Ιγγλεζάκη Γεωργία
• Κουκιανάκη Ελένη
• Κουτσιούμπα Αργυρή-Αφροδίτη
• Μαραγκουδάκη Χριστίνα
• Μπισκολάβα Αικατερίνη
• Μιχαηλίδη Χριστίνα

• Μπουζουνιεράκη Δέσποινα
• Μυλωνάκης Χαράλαμπος
• Παπαγιάννη Χριστίνα

Η επιβλέπουσα καθηγήτρια:
Κελαϊδή Ελένη

Προβλήματα στη σύγχρονη εκπαίδευση

Καταρχάς, οι μαθητές δήλωσαν ότι πιέζονται πάρα πολύ για ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του σχολείου με τον τεράστιο όγκο την ύλης και τις εξωσχολικές τους δραστηριότητες (αθλητισμός, μουσική, φροντιστήρια, ξένες γλώσσες κ.λπ.). Δε ζουν, λοιπόν, την εφηβεία τους λόγω υπερφορτωμένου καθημερινού προγράμματος.

Επίσης, η εκπαίδευση είναι χώρος κομματικών ανταγωνισμών. Το εκπαιδευτικό σύστημα αλλάζει κάθε φορά που αναλαμβάνει νέος υπουργός παιδείας ή αλλάζει το κόμμα που κυβερνά, δεν υπάρχει δηλαδή μακροπρόθεσμος σχεδιασμός εκπαίδευσης, ώστε να επιτυγχάνονται οι στόχοι που τίθενται κάθε φορά.

Ακόμη, το σχολείο δεν καλλιεργεί την κριτική σκέψη, αλλά στηρίζεται στη στείρα αποστήθιση, δηλαδή στην παπαγαλία, με αποτέλεσμα τα παιδιά να θεωρούν το σχολείο ανούσιο και να το βαριούνται και οι γνώσεις να είναι επιφανειακές και αποσπασματικές. Δεν έχουν, δυστυχώς, οι μαθητές τη δυνατότητα να ερευνήσουν μόνοι τους και να συγκεντρώσουν πληροφορίες από πολλαπλές πηγές, για να αποκτήσουν κριτική και δημιουργική σκέψη.

Εξάλλου, το σύγχρονο εκ-

παιδευτικό σύστημα δε βοηθάει στον επαγγελματικό προσανατολισμό των μαθητών και αποτυγχάνει να αναδείξει τις ατομικές δεξιότητές τους και τα ταλέντα τους και να τους προσανατολίσει προς την κατάλληλη επαγγελματική κατεύθυνση, παρουσιάζοντάς τους όλο το εύρος των επαγγελματικών επιλογών.

Τέλος, τη στιγμή που οι απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αλλάζουν δραματικά, το στερούμενο ευελιξίας ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα ακολουθεί μη αποτελε-

σματικές μεθόδους διδασκαλίας και ένα πρόγραμμα σπουδών που ελάχιστα ανταποκρίνεται στα ζητούμενα της νέας εποχής.

Εμείς οι μαθητές, λοιπόν, ζητάμε να βρεθούν άμεσα λύσεις στα προβλήματα της εκπαίδευσης. Το σχολείο να εμπνέει τη χαρά για μάθηση, να μην εξομοιώνει όλους τους μαθητές, αλλά να καλλιεργεί τις ατομικές τους δεξιότητες. Επίσης, να στοχεύει στη βαθιά καλλιέργεια και στην κριτική σκέψη. Έτσι θα έχουμε το σχολείο που ονειρευόμαστε.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα

“Όλοι είναι ιδιοφυίες. Αλλά αν κρίνεις ένα φάρι από την ικανότητά του να σκαρφαλώσει σε ένα δέντρο, θα περάσει όλη τη ζωή του νομίζοντας ότι είναι ηλίθιο”

- Albert Einstein

Πολιτισμός Τύπου 1
politismosenablogspot.com

ΓΕΛ
ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ

Ενα Σφηνάκι Αλήθειας

Η ελλιπής εκπαίδευση και παιδεία σε συνδυασμό με την έλλειψη ενημέρωσης και προφύλαξης σε ό,τι αφορά στην κατανάλωση αλκοόλ από την οικογένεια, το σχολείο, την Πολιτεία 'μεθά' τα κρητικό-πουλα και μάλιστα σε πολύ νεαρή ηλικία. Ολο και πιο συχνά μαθαίνουμε από τις τοπικές ειδήσεις περιστατικά κατά τα οποία έφηβοι μεταφέρονται στα νοσοκομεία με συμπτώματα οξείας μέθης, αφού νωρίτερα είχαν διασκεδάσει σε κάποιο κέντρο μέχρι πρωίας καταναλώνοντας μεγάλη ποσότητα αλκοόλ.

Η ρίζα του προβλήματος μπορεί να εντοπιστεί στο οικογενειακό περιβάλλον. Σύμφωνα με προσωπική μας έρευνα, παρατηρώντας τους εφήβους της περιοχής μας, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ο μέσος Κρητικός έφηβος πίνει για πρώτη φορά μπύρα ή κρασί στα 11-12 του χρόνια και μέχρι την ηλικία των 13-15 έχει περάσει στα πιο σκληρά ποτά, όπως βότκα, τεκίλα και ουίσκι. Η πρώτη φορά, είναι συνήθως αποτέλεσμα της προτροπής των γονέων στα παιδιά τους να καταναλώσουν αλκοόλ, έστω και λίγο γιατί «Ελα μωρέ, δεν θα πάθει τίποτα». Αυτή η φυσικότητα με την οποία οι γονείς προσφέρουν αλκοόλ στα παιδιά τους, δημιουργεί

Αυτή η φωτογραφία τραβήχτηκε μόλις το προηγούμενο Σάββατο. Είναι τα ποτά που κατανάλωσε μια παρέα δέκα εφήβων.

στα παιδιά την εντύπωση ότι το αλκοόλ δεν είναι σοβαρή υπόθεση. Απόδειξη αυτής της ψευδαίσθησης, είναι το στοιχείο ότι το 55% των εφήβων της περιοχής μας καταναλώνουν ένα ή και δύο αλκοολούχα ποτά σε μια εβδομάδα.

Βέβαια, το πρόβλημα μπορεί να πηγάζει από πολλούς κοινωνικούς παράγοντες, με έναν από τους κυριότερους να είναι η πίεση που ασκείται στους εφήβους από τους συνομήλικούς τους για να πιουν.

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι έφηβοι βγαίνουν με την πρόθεση να μην πουν, αλλά καταλήγουν να υποκύπτουν στην πίεση και την κοροϊδία των φίλων τους. Δεν θέλουν να θεωρούνται οι «ξενέρωτοι» της παρέας, γι' αυτό και πίνουν χωρίς να το θέλουν για να αποφύγουν τη διάκριση. Αυτό, βέβαια, είναι ένα φαινόμενο που θεωρούμε ότι παίρνει τεράστιες διαστάσεις στην Κρήτη συγκεκριμένα, καθώς υπάρχει αυτή η νοοτροπία ότι οι έφηβοι -και κυρίως τα αγόρια- πρέπει με κάποιο τρόπο να αποδείξουν τη «μαγκιά» τους. Ένας ακόμα παράγοντας που συμβάλλει στο να μπορούν οι έφηβοι να πουν χωρίς περιορισμούς, είναι το γεγονός ότι οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες μπαρ και κλαμπ (συνήθως σε μικρές, κλειστές κοινωνίες) είναι διατεθειμένοι να δώσουν αλκοόλ σε ανηλίκους, σκεπτόμενοι φυσικά το κέρδος και όχι τις συνέπειες. Έχουν σημειωθεί πολλά περιστατικά που έφηβοι έχουν καταλήξει σε κώμα εξαιτίας της υπερβολικής κατανάλωσης αλκοόλ και οι υπεύθυνοι γι' αυτό, που δεν είναι άλλοι από εκείνους που τους προμήθευσαν τα οιοπνευματούχα ποτά, δεν διώχτηκαν ποινικά.

Όπως πολλοί είναι οι παράγοντες που οδηγούν τους εφήβους στην άμετρη κατανάλωση αλκοόλ, πολλές είναι και οι συνέπειές της στη ζωή τους, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Δεν είναι δυνατό να αρνηθεί κάποιος μετά από τόσες μελέτες πως το συστηματικό αλκοόλ, γενικώς, αλλά κυρίως στους εφήβους που ακόμα αναπτύσσονται

ψυχικά και σωματικά, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα υγείας, καθώς προκαλεί βλάβες σε όργανα του σώματος. Όταν, λοιπόν, κάποιος νέος πίνει σε καθημερινή βάση, αρχίζει να εξαρτάται από αυτό, με αποτέλεσμα τα χρόνια που έρχονται να συνοδεύονται από επιπλοκές στην υγεία. Επηρεάζεται σημαντικότητα και η ψυχική υγεία του εξαρτημένου από το αλκοόλ ανθρώπου, γιατί τελικά αισθάνεται αδύναμος να σταθεί στη ζωή του με αξιοπρέπεια και αυτοκυριαρχία. Δυστυχώς, αδυνατεί να ανταποκριθεί στις ίδιες τις ανάγκες του, καθώς μόνος του έχει υψώσει τείχη στον εαυτό του και στους ανθρώπους γύρω θέτοντας εμπόδια στη δημιουργία υγιών σχέσεων τόσο φιλικών, όσο και ερωτικών.

Παρατηρώντας, βέβαια, την έκταση και τη σοβαρότητα ενός προβλήματος, σίγουρα η αδράνεια δε δίνει τη λύση. Πρώτα απ' όλα η οικογένεια και το σχολείο ως βασικοί θεσμοί της κοινωνικοποίησης των νέων οφείλουν να λάβουν μέτρα πρόληψης. Οι γονείς επιβάλλεται όχι μόνο ν' αποθαρρύνουν το παιδί από την επαφή με το αλκοόλ, αλλά και αναδεικνύουν τους κινδύνους που αυτό εγκυμονεί. Με τον ίδιο τρόπο κι οι καθηγητές, θα μπορούσαν με συζητήσεις να βρίσκονται δίπλα στα παιδιά αποτρέποντάς τα από κάθε είδους εθισμό. Έτσι, με προσωπικότητες δυναμικές, θα μπορούσε να αποφευχθεί αυτό που τώρα τόσο έντονα συμβαίνει!

Το γεγονός, δηλαδή, ότι οι ίδιοι οι έφηβοι τελικά σέρνουν ο ένας τον άλλο σε αυτό το κυνήγι της επιδειξιμανίας, με το αλκοόλ να κατέχει πρωταγωνιστικό, σε αυτό το παιχνίδι, ρόλο.

ΣΧΟΛΕΙΟ: ΓΕΛ Παλαιοχώρας
ΤΙΤΛΟΣ: Ενα σφηνάκι αλήθειας

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ
Βλοντάκη Βασιλική (Α1)
Αϊλένη Μαρία - Αλεξάνδρα (Α1)
Κασσελάκη Αργυρώ (Α1)

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ:
Θεοδωράκη Ελένη
ΠΕ02 φιλόλογος

**4ο ΓΕΛ Χανίων
Α' ομάδα**

Ωρα για cine... μάθημα: Μία ξεχωριστή εμπειρία!

θήτριες της ομάδας Δημιουργικής Γραφής και τις 2 καθηγήτριες - συνοδούς τους.

Αφού τα παιδιά κάθισαν αναπαυτικά και έγινε μια σύνομη γνωριμία, ο κ. Χαριτάκης, χρησιμοποιώντας μια περιεκτική όσο και απλουστευμένη παρουσίαση, εξήγησε τη διαδικασία με την οποία μπορεί να γυριστεί μια ταινία μικρού μήκους σε σχολικό περιβάλλον.

«Δεν είχα ιδέα για το πόσα στάδια πρέπει να περάσει μια ιστορία μέχρι να γίνει ταινία», παραδέχτηκε η μαθήτρια Μ.Χ., μετά το τέλος του εργαστηρίου. Ο κ. Χαριτάκης εξήγησε καταρχήν στα παιδιά πώς μετατρέπουμε μια ιδέα σε σενάριο και ποια δομή πρέπει να έχει το σενάριο για να μπορέσει να γίνει ταινία. Στη συνέχεια, η παρουσίαση αφορούσε στην οργάνωση της κινηματογραφικής ομάδας, στο μοίρασμα των ρόλων και των ευθυνών στα μέλη της ομάδας αλλά ακόμα και στο πού τοποθετείται η κάμερα, τι είναι πλάνο και τι σκηνή μιας ταινίας. Στο τελευταίο μέρος, έγινε αναφορά στο μοντάζ και στο editing μιας ταινίας, φάσεις που χρειάζονται εξειδικευμένες γνώσεις και που ο κ. Χαριτάκης προσφέρθηκε να βοηθήσει τους μαθητές όταν αποφασίσουν να φτιάξουν τη δική τους ταινία.

Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν ενεργά στο εργαστήριο. Ανέλαβαν ρόλους με μεγάλη προθυμία και αυτοσχεδίασαν προσπαθώντας να εφαρμόσουν τις οδηγίες του κ. Χαριτάκη. Παράλληλα, προέκυψαν πολλές ερωτήσεις πάνω σε πρακτικά ζητήματα, όπως το μοντάζ και η ηχοληψία. «Ο ήχος παίζει πολύ σημαντικό ρόλο σε μια ταινία καθώς προσδίδει ζωντάνια και ένταση στη σκηνή. Αν ο φυσικός ήχος δεν είναι καθαρός, μπορούμε να κατεβάσουμε ό,τι μας χρειάζεται από το διαδίκτυο», τόνισε ο κ. Χαριτάκης.

Ολοκληρώνοντας το εργαστήριο, οι μαθητές παρακολούθησαν μια ταινία μικρού μήκους η οποία είχε γυριστεί από μαθητές δημοτικού σχολείου σε συνεργασία με τον κ. Χαριτάκη και εντόπισαν τα στοιχεία εκείνα τα οποία και τους παρουσιάστηκαν στο σινεμάθημα.

«Είναι όντως κάτι πρωτόγνωρο για μας αλλά νομίζω πως στόχος μας, πλέον, είναι το γύρισμα της δικής μας ταινίας», είπε φανερά ενθουσιασμένος ο Α.Μ. αποχωρώντας από τη συνάντηση.

Φεύγοντας, οι μαθητές είδαν και σχολίασαν την έκθεση σκίτσων για το προσφυγικό ζήτημα με τίτλο «Το Μετέωρο Βήμα» που λειτουργούσε στο φουαγιέ του Πνευματικού Κέντρου Χανίων σε όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ, από 25/10 ως 4/11/2017.

Την Πέμπτη 2 Νοεμβρίου 2017, η ομάδα Δημιουργικής Γραφής της Α' τάξης του 4ου ΓΕΛ Χανίων, παρακολούθησε ένα δίωρο εργαστήριο με θέμα τη δημιουργία ταινιών μικρού μήκους σε σχολικό περιβάλλον στα πλαίσια των σινεμαθημάτων που διοργανώνει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χανίων στο Πνευματικό Κέντρο της πόλης.

Σ

τις 11:30 το πρωί, στον δεύτερο όροφο του Πνευματικού Κέντρου, ο συνεργάτης του Chania Film Festival, κ. Κυριάκος Χαριτάκης υποδέχθηκε τους 15 μαθητές και μα-

Η ομάδα Δημιουργικής Γραφής του 4ου ΓΕΛ Χανίων είναι οι:
Αρκουδέα Μαρκέλλα,
Ζουμπάς Γιώργος,
Ζυγούρη Καλλιόπη,
Λάγιος Σπύρος,
Μαρκάκη Κατερίνα,
Μαυριδάκης Αντώνης,
Μπασιαδάκης Πύργος,
Μπογδάνη Φωτεινή,
Νικολαράκου Μιχαέλα,
Περδικάκης Μιλτιάδης,
Σαββάκης Γιάννης, Τσίνα Ερμής,
Φραγκιαδάκη Αντωνία,
Χαραλαμπίκη Μαρία,
Ψωμαδάκη Νίκη.

Υπεύθυνη καθηγήτρια
Ρούλα Κονσολάκη,
ΠΕ06 Αγγλικής Γλώσσας

Πολιτισμός μέσα από τα ερείπια του παρελθόντος

Πνευματικά ανήσυχοι και οραματιστές, οι νέοι αναζητούν διεξόδους στις ανησυχίες τους μέσω της ενασχόλησης με καλλιτεχνικά και πολιτιστικά δρώμενα, όπου διοχετεύουν την ενεργητικότητά τους.

ΛΥΚΕΙΟ
ΝΕΑΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ

ΚΤΙΣΜΑ Α

Ε

μείς, οι μαθητές ΓΕΛ Νέας Κυδωνίας δεν αποτελούμε εξαίρεση. Ενθουσιώδεις και ιδεαλιστές, έχουμε έντονη καλλιτεχνική και πολιτιστική δράση, με κινηματογραφικές προβολές, ντοκιμαντέρ, θεατρικές παραστάσεις και δρώμενα. Ωστόσο, οι κτηριακές εγκαταστάσεις του σχολείου μας δεν επαρκούν για την υλοποίηση αυτών των δράσεων και γι' αυτό βρισκόμαστε σε διαρκή αναζήτηση των χώρων εκείνων που θα στεγάσουν τα καλλιτεχνικά όνειρά μας και θα γίνουν πολιτιστικό καταφύγιο μικρών και μεγάλων. Στα πλαίσια αναζήτησης κατάλληλων χώρων στραφήκαμε στην ευρύτερη περιοχή των Αγίων Αποστόλων που βρίσκεται κοντά στο σχολείο μας. Τόσο κοντά στον αστικό ιστό αλλά και τόσο βαθιά στη φύση, το Άλσος των Αγίων Αποστόλων φιλοξενεί στην ανατολική πλευρά κτίσματα που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν ως πολυδύναμη πολιτιστικά κέντρα. Τα κτήρια αυτά -σήμερα σε πλήρη εγκατάλειψη- φιλοξενούσαν από τη δεκαετία του 1950 τις παιδικές κατασκηνώσεις του ΠΙΚΠΑ. Ηλικιωμένοι -σήμερα- κάτοικοι της περιοχής μάς διηγήθηκαν τις προσωπικές

τους αναμνήσεις από εκείνη την αξέχαστη γι' αυτούς περίοδο. Αργότερα, χρησιμοποιήθηκαν ως στρατιωτικοί χώροι ασκήσεων και βολών. Μετά τη συνένωση ωστόσο των Δήμων τα άλλοτε «ζωντανά» κτίσματα... αφέθηκαν στην τύχη τους.

Λαμβάνοντας υπόψη την πλούσια ιστορία των κτηρίων προτείνουμε την άμεση επανελειτουργία και διαμόρφωσή τους σε πολιτιστικά κέντρα νεότητας επισκέψιμα από μαθητές των σχολείων του νομού. Αρχικά το κτίσμα Α θα μπορούσε να αξιοποιηθεί ως χώρος καλλιτεχνικών δράσεων, όπου σχολικές και τοπικές ομάδες θα εκφράζουν τις καλλιτεχνικές τους ανησυχίες και θα προβάλλουν τις μουσικές, θεατρικές και άλλες προτάσεις τους.

Στο κτίσμα Β θα μπορούσε να φιλοξενηθεί βιβλιοθήκη με κάθε είδους βιβλία. Αναγνώστες κάθε ηλικίας θα μπορούν να... διαλογίζονται και να μελετούν σε ένα φωτεινό και άνετο χώρο βιβλιοθήκης με θέα το απέραντο γαλάζιο του Κρητικού Πελάγους.

Εποικοδομητική θα ήταν και η ενδεχόμενη αξιοποίηση ενός τρίτου κτίσματος της περιοχής σε εργαστήριο καλλιτεχνικής δημιουργίας για μικρότερα παιδιά.

Η ευρύτερη περιοχή των Αγίων Αποστόλων ενδείκνυται επιπλέον ως η καταλληλότερη για τη διαμόρφωση περιβαλλοντικού κέντρου, λόγω της πλούσιας χλωρίδας και πανίδας που διαθέτει αλλά και του γεγονότος ότι αποτελεί πνεύμονα οξυγόνου στις δυτικές παρυφές της πόλης.

Συνοψίζοντας, ένας τόσο σημαντικός χώρος επιβάλλεται να αναδειχθεί σε χώρο γνώσης, τέχνης και προαγωγής του πολιτισμού.

Επιθυμούμε χώρους τέχνης, γιατί εκεί βλέπουμε τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς μας, χώρους πολιτισμού, γιατί εκεί βλέπουμε τη συνέχεια της ύπαρξής μας και προτείνουμε την αναστήλωση των ερειπίων, για να γεννηθούν όμορφοι χώροι που θα στεγάσουν τα όνειρά μας.

ΚΤΙΣΜΑ Β

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ (ΤΑΞΗ Β')

1. Δραμπλαράκη Εβελίνα
2. Ζερβού Εφη
3. Καλλιπολίτης Αλέξανδρος
4. Κατζουράκη Αντωνία
5. Κουτσάκη Ειρήνη
6. Λούλο Ροζαλίνα
7. Λουπάση Τόνια
8. Μαρουλάκη Μαρτίνα
9. Μπλιαρά Μαρία
10. Μπυράκη Στέλλα
11. Νταουντάκη Ελένη
12. Παπαδάκη Μαρία

Υπεύθυνες καθηγήτριες:
1. Αρχοντάκη Αντωνία
2. Γκιούλου Γεωργία

ΚΤΗΡΙΟ Β: Η βιβλιοθήκη όπως τη φανταζόμαστε.

Ακραία καιρικά φαινόμενα στα Χανιά

Θεομηνία (κατάρα Θεού) ή «τελικά δεν φταίει ο Θεός»;

Δημοσιογραφική ομάδα 2ου Γυμνασίου Χανίων

A1: Πότσα Μαριλένα, Γκιωμακή Μαριάννα:
A3: Πανηγυράκη Ειρήνη
A4: Σερλιδάκη Ηλιάνα, Τσιχλάκη Δήμητρα:
B1: Ευθυμάκης Γιώργος
B2: Καπενεκάκη Δάφνη
B4: Πετράκη Ζωή
Γ2: Κωνσταντουδάκης Προκόπης, Μαρακάκης Γιώργος
Γ3: Ορφανουδάκη Ελένη
Γ4: Τσικουδάκης Κώστας

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Μαρτσάκη Κατερίνα

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Με αφορμή τα πρόσφατα ακραία καιρικά φαινόμενα της Δυτικής Αττικής και τις τραγικές τους συνέπειες, επανερχόμαστε στην κακοκαιρία που έπληξε τα Χανιά στα τέλη του Οκτώβρη.

Ακραία καιρικά φαινόμενα στα Χανιά βιώσαμε και πέρυσι και φέτος. Καύσωνες, χιονοπτώσεις και έντονες βροχοπτώσεις, ασυνήθιστα φαινόμενα για το μεσογειακό κλίμα της Κρήτης, δημιούργησαν σοβαρά προβλήματα. Αποκορύφωμα αυτών των φαινομένων αποτελεί η σφοδρή βροχόπτωση που σημειώθηκε στα δυτικά του Δήμου Χανίων και στον Δήμο

Πλατανιά στις 26 Οκτωβρίου, η οποία προκάλεσε μεγάλες καταστροφές στο οδικό δίκτυο, σε παραλίες και τουριστικά θέρετρα, σε κατοικίες, μαγαζιά και επιχειρήσεις.

Σπίτια και μαγαζιά πλημμύρισαν, οικοσκευές καταστράφηκαν, δρόμοι κατέρρευσαν, χωριά αποκλείστηκαν, μεγάλες ποσότητες λάσπης έφτασαν μέχρι και τις βόρειες παραλίες των Δήμων Χανίων και Πλατανιά. Ευτυχώς, στα Χανιά δεν θρηνήσαμε ανθρώπινα θύματα, όπως συνέβη στην Αττική στα μέσα Νοεμβρίου. Οι δημότες Χανίων και Πλατανιά όμως φαίνονται σοκαρισμένοι και αγανακτισμένοι. Μία ένοικος σε διαμέρισμα πολυκατοικίας στην περιοχή του Δαράτσου μας είπε: «Η καταστροφή ήταν πολύ μεγάλη. Οι αποθήκες μας πλημμύρισαν. Το νερό έφτασε στα δύο μέτρα και είκοσι εκατοστά. Ότι είχαμε μέσα αχρηστεύτηκε από το νερό και τη λάσπη. Τα πετάξαμε όλα. Χαλιά, βιβλία, ρούχα. Θα αποζημιωθούμε άραγε; Έτσι λένε, αλλά δεν το πολυπιστεύω». Εργα-

ζόμενος επιχείρησης στα Χανιά μας δήλωσε ότι οι πλημμύρες δημιούργησαν πρόβλημα στην ηλεκτροδότηση με αποτέλεσμα να «καούν» όλοι οι υπολογιστές που είχε σε λειτουργία. Υποστήριξε επίσης ότι κάτι τέτοιο δεν έχει ξαναγίνει στα Χανιά. Μία άλλη κάτοικος Χανίων, αλλοδαπή, άνεργη και με έντονα οικονομικά προβλήματα μας μίλησε για το πώς αισθάνθηκε όταν πλημμύρισε το σπίτι της: «Ενιωσα απόγνωση και απογοήτευση. Θα ήθελα κάποιος να βοηθήσει ώστε να μην ξανασυμβεί κάτι τέτοιο, δεν ξέρω από ποιον να ζητήσω βοήθεια, φοβάμαι κιόλας γιατί είμαι ξένη».

Στις ερωτήσεις μας για το επίμαχο θέμα των αποζημιώσεων, ο δήμαρχος Χανίων, κ. Βάμβουκας, μας πληροφόρησε ότι ο Δήμος μας δεν έχει πολύ μεγάλες δυνατότητες αποζημίωσης, αλλά δεν είναι ο μόνος υπεύθυνος για τις αποζημιώσεις. Η κεντρική κυβέρνηση έχει τον πρώτο λόγο σε τέτοια ζητήματα. Αντίστοιχα, ο κ. Μαλανδράκης, δήμαρχος Πλατανιά, υποστήριξε ότι αφού κήρυξε τον Δήμο του σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, κάλεσε κλιμάκια από το Υπουργείο Υποδομών για να ελέγξουν τη στατικότητα κάποιων κτιρίων και αποφασίστηκε να δοθεί επίδομα 600 ευρώ στους κατοίκους 69 κατοικιών για τη διατήρηση της οικιακής τους γαλήνης. Επίσης, γίνονται προσπάθειες να κηρυχθεί ο Δήμος πλημμυροπαθής, έτσι ώστε οι δημότες του να μπορούν να πάρουν αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστησαν.

Στην ερώτησή μας γιατί δεν λειτούργησαν τα αντιπλημμυρικά έργα των Δήμων και τι μέτρα θεωρούν απαραίτητα ώστε να μην ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο, τόσο ο κ. Βάμβουκας όσο και ο κ. Μαλανδράκης υποστήριξαν ότι η πολύ μεγάλη βροχόπτωση σε πολύ μικρό χρο-

νικό διάστημα δεν επέτρεψε τη λειτουργία των αντιπλημμυρικών έργων. Τόνισαν, όμως, ότι η ανθρώπινη παρέμβαση, όπως η αυθαίρετη δόμηση, η καταπάτηση ρεμάτων, τα καμένα δάση που δεν αναδασώνονται και η υπερβόσκηση, αποτελούν τον σημαντικότερο ίσως λόγο για τις καταστροφές που δημιουργούνται με τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Με τις απόψεις αυτές φαίνεται να συμφωνεί και ο μετεωρολόγος κ. Λέκκας, ο οποίος μας δήλωσε ότι: «Όλες οι δραστηριότητες του ανθρώπου επηρεάζουν τα καιρικά φαινόμενα και το κλίμα. Η ανθρωπογενής παρέμβαση φταίει για τις καταστροφές καθώς τα ακραία καιρικά φαινόμενα υπήρχαν πάντα και θα συνεχίσουν να υπάρχουν».

Όσο αφορά στα προληπτικά μέτρα, σε περίπτωση νέου ακραίου καιρικού φαινομένου, ο κ. Βάμβουκας μας διαβεβαίωσε ότι τα συνεργεία του Δήμου έχουν ήδη αναλάβει τον καθαρισμό των ρεμάτων και των φρεατίων. Ο κ. Μαλανδράκης τόνισε ότι, εκτός από τους καθαρισμούς, σημαντικό είναι να συνειδητοποιήσουν και οι πολίτες τις ευθύνες τους. Ο κ. Λέκκας με τη σειρά του υποστηρίζει ότι για να επιλεγούν οι κατάλληλες αντιπλημμυρικές υποδομές πρέπει όσοι ασχολούνται με αυτές να μελετούν το παρελθόν και να παίρνουν πληροφορίες από αυτό.

Τελικά ποιος φταίει για όλες αυτές τις καταστροφές από τα ακραία καιρικά φαινόμενα; Μας τιμωρεί η φύση, ο Θεός; Ο κ. Λέκκας υποστηρίζει ότι η φύση εμπεριέχει την έννοια της μητρότητας και δεν τιμωρεί κανέναν. Μήπως, λοιπόν, αρκεί απλώς να σεβόμαστε τη φύση και να προτάσσουμε το κοινωνικό καλό από το ατομικό; Για να μην αναρωτιόμαστε ποιος φταίει. Γιατί όπως μας δήλωσε ο κ. Μαλανδράκης: «Τελικά δεν φταίει ο Θεός»!

ΓΕΝΙΚΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ &
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Μαθητική ομάδα για το ρεπορτάζ: Τροχαία, ανάγκη για
αλλαγή στάσης και αντίληψης

Της Πατριαρχικής Εκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης

1. Μπουρδαντωνάκης Λευτέρης - Β Λυκείου

2. Μακράκης Ραφαήλ - Β Λυκείου

3. Μιχαλός Μιχάλης - Β Λυκείου

4. Κουρνιδάκη Ιωάννα - Α Λυκείου

5. Ροβιθάκης Κωνσταντίνος - Β Λυκείου

6. Ρουσανίδης Πάυλος - Γ Λυκείου

Επιβλέπουσα εκπαιδευτικός:
Δημητρούλια Αγγελική

Στιγμιότυπο από τις
εργασίες του μαθητικού
συνεδρίου στην ΟΑΚ

Τροχαία Ανάγκη για αλλαγή στάσης και αντίληψης

Δύο εξαιρετικής σημασίας, για τον τόπο μας, εκπαιδευτικά γεγονότα πραγματοποιήθηκαν στα Χανιά για την Παγκόσμια Ημέρα Μνήμης Θυμάτων Τροχαίων που έχει θεσπιστεί να είναι η τρίτη Κυριακή του Νοέμβρη.

Το πρώτο ήταν το Μαθητικό Συνέδριο για την Οδική Ασφάλεια που έλαβε χώρα στην Ορθόδοξο Ακαδημία το Σάββατο 18 Νοεμβρίου και το δεύτερο η Έκθεση «Οδική ασφάλεια μέσα από τα μάτια των παιδιών» που εγκαινιάστηκε στο Κ.Α.Μ. τη Δευτέρα 27 Νοεμβρίου.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Οι 140 μαθητές από 9 Γυμνάσια και Λύκεια της Κρήτης που συμμετείχαμε στο Μαθητικό Συνέδριο στείλαμε νηχρά μηνύματα με τις παρουσιάσεις μας.

Εντυπωσιακή ήταν η εργασία του Πειραματικού Γ.Ε.Α. Ηρακλείου. Οι μαθητές θεωρούν ότι χρειάζεται περισσότερος έλεγχος και αστυνόμευση και βελτίωση των φωτεινών σηματοδότην και των πινακίδων. Από τη συγκριτική επισκόπηση της ευρωπαϊκής εμπειρίας στην κυκλοφοριακή αγωγή οι μαθητές του Γ.Ε.Α. Αλικαρνασσοῦ διαπιστώνουν ότι στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες με υψηλό επίπεδο οδικής ασφάλειας, η κυκλοφοριακή αγωγή εντάσσεται στα σχολικά προγράμματα της τυπικής Εκπαίδευσης, είτε άμεσα, με ύπαρξη αυτόνομου μαθήματος κυκλοφοριακής αγωγής, είτε έμμεσα. Οι μαθητές του Πειραματικού

Γ.Ε.Α. Ρεθύμνου δημιούργησαν έναν ελκυστικό πλήρη οδηγό με μικρές όμορφες συμβουλές για ασφαλή οδήγηση.

«Η υπερβολική ταχύτητα, το αλκοόλ και η απόσπαση της προσοχής -κυρίως από το κινητό τηλέφωνο- είναι τρεις παράγοντες που ενοχοποιούνται με μεγάλη συχνότητα στην πρόκληση των ατυχημάτων», όπως μας τόνισε στη συνέντευξή του ο κ.Βλαχάκης, διοικητής Τροχαίας Χανίων. Μας είπε ότι οι οδηγοί ευθύνονται σε ποσοστό 90%, η κακή κατάσταση ή η ακαταλληλότητα του οδικού δικτύου σε ποσοστό 30% και η κακή κατάσταση ή η μη συντήρηση του οχήματος κατά 20%.

Τα παραπάνω συμφωνούν με τα ευρήματα της έρευνας για τις αιτίες των τροχαίων δυστυχημάτων που πραγματοποίησαν οι μαθητές της ΠΕΣΚ και τα συμπεράσματα της οποίας παρουσίασαν στο Μαθητικό Συνέδριο για την Οδική Ασφάλεια στην Ορθόδοξο Ακαδημία.

Άλλωστε, η κα Πασπαλάκη Έφη από το Ηράκλειο, θύμα τροχαίου, η οποία συνόδευε την αντιπροσωπία του Σχολείου της κόρης της, τόνισε ότι είναι ανάγκη οι νέοι να εξοικειώνονται με τις συνθήκες και τους κανόνες της οδήγησης από νωρίς. Μας εξομολογήθηκε ότι «Η δυσάρεστη εμπειρία του ακρωτηριασμού μου από το τροχαίο με κάνει δυνατή να συνεχίσω την προσπάθεια ενημέρωσης των νέων του νησιού μας στον τομέα πρόληψης των τροχαίων». Το κείμενο της Διακήρυξης που συντάξαμε στο Μαθητικό Συνέδριο για την Οδική Ασφάλεια και το οποίο αναγνώσθηκε ενώπιον του προέδρου της Μόνιμης Ειδικής Επιτροπής της Βουλής για την Οδική Ασφάλεια κ. Γιώργου Ουρζουνίδη μεταξύ άλλων τονίζει ότι **μόνο η βιωματική παιδεία** μπορεί να καλλιεργήσει οδική συμπεριφορά.

Έκθεση για την «Οδική ασφάλεια μέσα από τα μάτια των παιδιών»

Στα εγκαίνια της έκθεσης που θα διαρκέσει μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου, ο γ.γ. του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη κ. Αναγνωστάκης υπογράμμισε ότι η χώρα μας κατέχει την **3η θέση στα θανατηφόρα τροχαία**, μετά τη Ρουμανία και τη Λιθουανία. Ειδικότερα στην Ελλάδα **τα τελευταία 50 χρόνια είχαμε 120.000 νεκρούς, 350.000 αναπήρους** και 2 εκατομμύρια τραυματίες από τροχαία δυστυχήματα., όπως αποκαλύπτουν και τα στοιχεία της Eurostat. Ο διοικητής Κρήτης της Ελληνικής Αστυνομίας έκανε έκκληση σε όλους τους πολίτες να δίνουν το καλό παράδειγμα οδηγώντας και να γίνουν κήρυκες για την πρόληψη και την αποτροπή των τροχαίων. Σε συνέντευξη που μας παραχώρησε ο κ. Στ. Πολέντας πρόεδρος του Συλλόγου 'Στηρίζω' τόνισε ότι «Υπάρχει ατιμωρησία και μη εφαρμογή των νόμων», ενώ επέμεινε ότι «μόνο αν δούμε τον πόνο και το αίμα θα πάθουμε το ισχυρό σοκ που μας χρειάζεται». Τα μηνύματα που πήραμε από τη συμμετοχή μας στις δύο παραπάνω δράσεις ήταν συγκλονιστικά και μας ευαισθητοποίησαν σε μεγάλο βαθμό. Είναι άδικο να πενθούμε οικείους, είναι άδικο χιλιάδες να ζουν με αναπηρία, είναι άδικο η πατρίδα μας να χάνει τα παιδιά της.

Πράγματι, βιωματικές δράσεις σαν κι αυτές που είχαμε την ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε στην έκθεση στο Κ.Α.Μ., όπως ο προσομοιωτής μέθης, που δοκίμασε και ο δήμαρχος Χανίων, το Τετράδιο Κυκλοφοριακής Αγωγής ή η γνωστή μας Μονόπολυ αλλά για την οδική αγωγή, μπορούν να διαμορφώσουν σκεπτόμενους χρήστες του συστήματος κυκλοφορίας. **Η λύση βρίσκεται στην αλλαγή στάσης και αντίληψης που έχουμε για τον κόσμο και τη ζωή.**

Μαθητές εκπαιδεύονται με τον προσομοιωτή μέθης υπό την καθοδήγηση τροχονόμου

ΓΕΛ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ενημέρωση, Σχολειό και Τοπική Κοινωνία

Ανοιχτή επιστολή προς τους πολίτες των Χανίων

Δημοσιογραφική Ομάδα ΓΕΛ Ελευθερίου
Βενιζέλου

Επιβλέποντες καθηγητές: Καρυπίδου
Χρυσούλα (δημοσιογράφος ΑΠΘ -
φιλόλογος ΔΠΘ)
Νεκτάριος Σολανάκης (κοινωνιολόγος
Παντείου)

Μαθητές: Τζουγκάρακη Ευαγγελία
Γρηγοράκης Στυλιανός
Χαρίση Μικαέλα
Τσαβολάκη Αλεξάνδρα
Συμονιάν Ρεβέκκα
Τσικουδάκης Ιωάννης
Σημαντηράκης Νικόλαος
Κοτσιφάκη Άννα
Κρανίτη Άννα
Κριαράς Γεώργιος
Μπουμπουραλάκη Γεωργία
Σγουρομάλλη Αικατερίνη
Τσιγκουνάκη Στυλιανή

Νοέμβριος, 2017

Αγαπητοί μας Συντοπίτες,

Ως εκπρόσωποι της νέας γενιάς Χανιωτών, οι μαθητές του ΓΕΛ Ελευθερίου Βενιζέλου συντάσσουμε αυτήν την επιστολή, για να σας υπενθυμίσουμε την πίστη μας απέναντι στο χρέος μας στον τόπο. Το νησί της Κρήτης, ευλογημένη γη, που γέννησε άντρες λεβέντες και γυναίκες ηρώιδες, μας χρειάζεται, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, στην υπηρεσία της ανάδειξής του. Το ένδοξο παρελθόν δεν παραγκωνίζεται, παρά αποτελεί σημείο εφόρμησης του σχεδιασμού των επόμενων ημερών.

Στην έρευνα που πραγματώσαμε, απευθυνθήκαμε αρχικά στην τρίτη γενιά πολιτών του νησιού. Οι παππούδες μας, μας μίλησαν, λοιπόν, ότι οι εποχές που έζησαν αποτέλεσαν χρόνια αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο, ενσυναίσθησης και αγάπης για τον πλησίον, αρετές που σήμερα υπολείπονται. Η τοπική κοινωνία ήταν περιορισμένη στα όρια του μαχαλά ή του χωριού, ενώ οι χαρές και οι λύπες του γείτονα βίωνονταν συλλογικά. «Ο μόνος εξωτερικός κόσμος που γνώριζα, ήταν ό,τι μαθαίναμε από τα βιβλία», τονίζει η κα.Ανθούλα Τ. Το κουδούνι για το σχολείο αποτελούσε αρμοδιότητα της επιστάτισσας που «έπαιζε» την καμπάνα μάζωξης των μαθητών. «Τη λέξη ενημέρωση τηνε γροικούσαμε σπάνια στο σχολειό. Για τον έξω κόσμο οι δασκάλοι μας μιλούσανε λιο λιο ή ακούγαμε τσι βουβέντες τους!», δηλώνει ο κ. Ευριπίδης Κ., υπογραμμίζοντας την ελλιπή παροχή πληροφοριών και τη μη συσχέτισή της με το εκπαιδευτικό τότε σύστημα. «Για την είδηση είχαμε τον τελάλη του χωριού που χτυπούσε ένα χαβάνι και ζητούσε όλους τους άντρες στον πλάτανο (πλατεία)», συμπληρώνει η κα Στέλλα Τ.Β. Η επαγγελματική ενημέρωση χώλαινε, υπήρχε βέβαια το ραδιόφωνο ή ο Τύπος, όπως μας πληροφορεί ο κ. Μανώλης Θ. Οι διαφημίσεις απουσίαζαν και οι ειδήσεις που παρέχονταν ήταν στοχευμένες.

Πιο ευοίωνες ήταν οι συνθήκες για την επόμενη γενιά Χανιωτών. Οι γονιοί μας, ίσως ακόμα να ένιωθαν ως έφηβοι τον έξω κόσμο από την Κρήτη σαν «κάτι το μαγικό», όπως χαρα-

κτηριστικά δηλώνει ο κ. Γιώργος Σ., παρά ταύτα δεν τον αισθάνονταν μακριά τους. Σύμφωνα με την κα Γεωργία Μ., «οι ανθρώπινες σχέσεις, λόγω των Μέσων, δεν περιορίζονταν σε στενά γεωγραφικά όρια». Το καφενείο, το μπακάλικο ή το κουρείο ήταν «περάσματα», δηλαδή περιοχές διάχυσης της είδησης, δηλώνει ο κ. Νίκος Τ. Επίσης, τονίζει τη σπουδαιότητα των Μέσων στην ενημέρωση των πολιτών και θυμάται πάντα στο μπράτσο του καναπέ τα «Χανιώτικα νέα». «Η μυρωδιά της καθημερινής φρεσκοεκτυπωμένης εφημερίδας στο σπίτι είναι κομμάτι των εφηβικών μου αναμνήσεων», επιβεβαιώνει η κα Κριστίνε Π. Η πληροφορία εισέρχεται και στο σχολικό πια περιβάλλον, σύμφωνα με τον κ. Μιχάλη Κ, ο οποίος θυμάται τον δάσκαλο να τους μιλά για φυσικές καταστροφές ή για πολιτικές εξελίξεις, μην παραλείποντας βεβαίως το μεροληπτικό σχόλιο.

Η εξέλιξη της τεχνολογίας στη σημερινή

εποχή αποτελεί καταλυτικό φορέα ενημέρωσης για εμάς και τους συνομηλίκους μας. «Τοπική κοινωνία θεωρώ τον κάθε τόπο, όπου οι πολίτες του έχουν τα ίδια προβλήματα και ανησυχίες με εμάς. Φυσικά σε ιδιαίτερη θέση στην καρδιά μου βρίσκονται και θα βρίσκονται πάντα τα Χανιά», δηλώνει η έφηβη Παναγιώτα Χ. Η εικονική ψηφιακή κοινότητα είναι γεγονός των ημερών και η νεολαία πλέον ατενίζει την τοπικότητά της με διευρυμένη ματιά. Στην εξελικτική πορεία συντελεί και το εκπαιδευτικό σύστημα, χάρις τη διδασκαλία σχετικών γνωστικών αντικειμένων και την ενθάρρυνση προς τον ψηφιακό εγγραμματοισμό. Η παρεχόμενη παιδεία, όπως ακριβώς ένας ζωντανός οργανισμός, αναπροσαρμόζεται και εξελίσσεται κατά την πάροδο των ετών, γίνεται συμβατή με τις εκάστοτε νέες πραγματικότητες, προσφέρει τις γνώσεις και τις τακτικές επιβίωσης του ατόμου. «Μας παροτρύνουν να οξύνουμε την κριτική

μας σκέψη

και να επεξεργα-

ζόμαστε την πληροφορία πριν τη θεωρήσουμε αληθή», εξηγεί η Μικαέλα Κ. Η υπερπληροφόρηση ωθεί τους νέους στην αναζήτηση της εγκυρότητας. «Η εφημερίδα εξακολουθεί να παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή μας, αφού μπαίνει στο κάθε σπίτι. Αποτελεί Μέσο που μπορώ να αξιοποιήσω για τη διασταύρωση της είδησης, ώστε να εκμαιεύσω το δικό μου ανεπηρέαστο πόρισμα», δηλώνει η Δήμητρα Π.

Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν ένα δυναμικό κοινό στα Χανιά, σφαιρικά πληροφορημένο και πολίτες σε εγρήγορση. Η νεολαία αποτελεί ενεργό παράγοντα ενημέρωσης, ο οποίος δρα όχι απλά ως δέκτης αλλά και ως πομπός. Το νησί επιβεβαιώνει ότι η παραμονή μας σ' αυτό δε συμβαίνει από ανάγκη αλλά συνιστά συνειδητή επιλογή. Άλλωστε, «πως είσαι μια βασίλισσα, Κρήτη δεν είν' τυχαίο, με Ψηλορείτη θρόνο σου και στέμμα το Αιγαίο», επισημαίνει ο κ. Στέλιος Θ. Κοινός στόχος όλων, η ουσιαστική εμπλοκή των Χανίων στην ανάδειξη ολόκληρης της ελληνικής κοινότητας.

Συμπολίτες μας, όσο σκαρφαλώνουμε τη σκάλα της εξέλιξης επιμένοντας στον τόπο μας τόσο περισσότερο μας κυριεύουν η ζαλάδα και ο φόβος, διότι ισχυρότερος θα είναι ο πόνος της πιθανής μας πτώσης. Ας συνδράμουμε λοιπόν, ώστε να κρατηθεί γερά αυτή η σκαλωσιά με προορισμό το καλύτερο μέλλον για τη νέα γενιά, κεντρική κολόνα την τοπική παράδοση και κάγκελα τον καθένα από εμάς στο σήμερα.

Ευχαριστούμε τους εμπλεκόμενους στο εγχείρημα της σύνταξης της επιστολής αυτής, για τις συνεντεύξεις αλλά και την προθυμία συμβολής τους. Σύντεκνοι, σας ευχαριστούμε θερμά για την παρακαταθήκη που μας αφήσατε και για όσα συνεχίζετε να μας προσφέρετε. Τέλος, στις φωτογραφίες που παραθέσαμε ελπίζουμε να μη σταθείτε στις διαφορές των Κρητικόπουλων του τότε και του σήμερα, αλλά να διακρίνετε τις ομοιότητες στη γεμάτη όνειρα θωριά μας.

Με τιμή,

ΓΕΛ

Ελευθερίου Βενιζέλου

Εκεί που αντηχούσαν οι φωνές των παιδιών...

Δημοτικό Σχολείο
Αγίας Τριάδας Κισάμου

ΓΕΛ ΒΟΥΚΟΛΙΩΝ

Κατερίνα Γιαλούρη
Κλειώ Γιακουμάκη

Υπεύθυνη καθηγήτρια
Αρετάκη Στεφανία

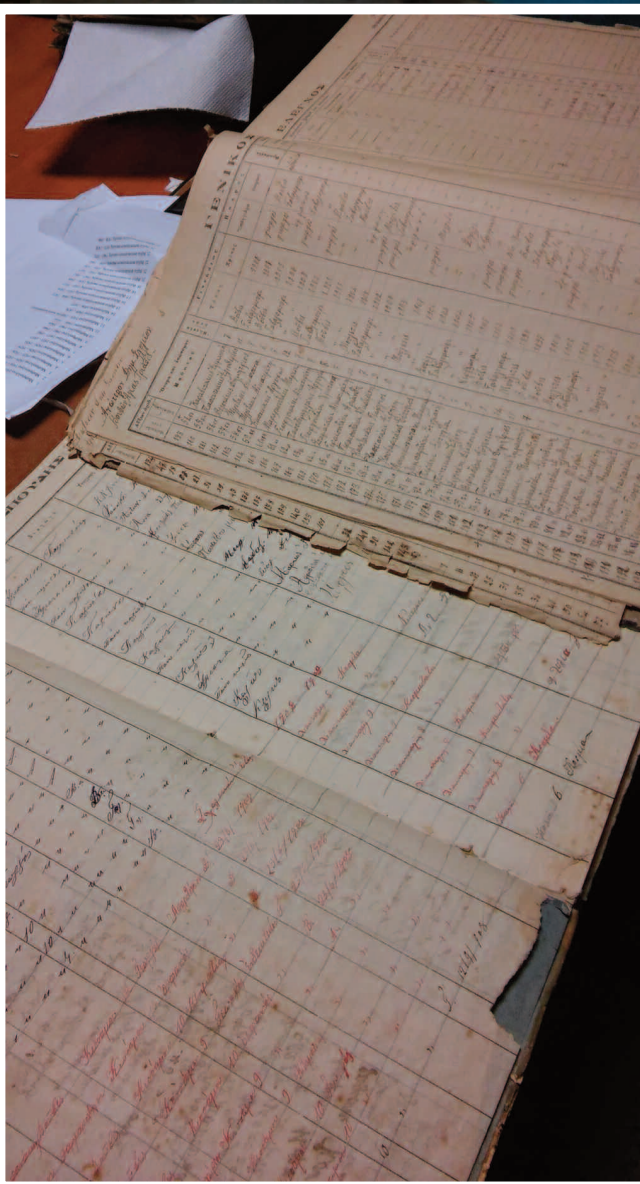
Λύκειο Βουκολιών

Το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Τριάδας του Δήμου Πλατανιά, δεσπόζει στο ύψωμα πάνω από τη λιόφυτη κοιλάδα του Ταυρωνίτη, ανάμεσα στα χωριά Γαβαλομούρι, Βούβες, Χρυσανγή, Ποντικιανά. Το σχολείο εγκαταλελειμμένο πλέον από το 1996 δε θυμίζει σε τίποτα τη ζωντανή κυψέλη ζωής και Παιδείας που υπήρξε σχεδόν επί έναν αιώνα. Η προνομιακή του θέση, η σημασία του για την τοπική κοινωνία δημιουργούν θλίψη για την τωρινή του κατάσταση και απαίτηση ο σημαντικός αυτός χώρος να αξιοποιηθεί.

Το παλιό Δημοτικό βρίσκεται σε ένα πλάτωμα, πάνω από το χωριό Γαβαλομούρι Κισάμου. Δυτικά του είναι το εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας. Ήταν από τα αρχαιότερα και μεγαλύτερα σχολεία του Νομού. Εξυπηρετούσε μαθητές από την ευρύτερη περιοχή του πρώην Δήμου Βουκολιών και του πρώην Δήμου Κολυμβαρίου. Σε έγγραφο με θέμα την ιστορία του σχολείου, που συντάσσει το 1953 ο δάσκαλος του σχολείου Νικόλαος Πρασιανάκης, αναφέρει ότι η Σχολική Περιφέρεια περιλάμβανε 12 χωριά. Η Περιφέρειά του όμως περιορίζεται όσο περνούν τα χρόνια. Το σχολείο λειτουργούσε ως δτάξιο και τα πιο πολλά χρόνια ως τετραθέσιο.

Η αρχή της λειτουργίας του τοποθετείται στις αρχές του 20ού αιώνα. Στο Ιστορικό Αρχείο Κρήτης υπάρχουν αρχεία του σχολείου από το 1904 ως το 1996. Το 1954 εγκαινιάζεται το νέο διδακτήριο απέναντι από το παλιό, ενώ στους χώρους του παλιού δημιουργήθηκε το γυμναστήριο. Στα παλιότερα αρχεία, από το 1911-12, το σχολείο ονομάζεται Δημοτικόν Σχολείον Βουβών και Αγίας Τριάδος και από τη χρονολογία αυτή λειτουργούσε ως τετραθέσιο. Στα τελευταία χρόνια της λειτουργίας του υποβιβάζεται σε διθέσιο και μονοθέσιο.

Το σχολείο είχε πολλούς μαθητές. Όπως μας πληροφόρησε ο συνταξιούχος δάσκαλός του, Εμμανουήλ Μαραγκουδάκης ο αριθμός των μαθητών ήταν περίπου 200-300 από το 1911 ως το 1946. Το 1977 οι μαθητές είναι μόλις 65. Για να καταλήξει στους 47 το 1996

και να κλείσει, όπως μας είπε ένας από τους τελευταίους δασκάλους που υπηρέτησαν εκεί ο Γιάννης Γιακουμάκης.

Τα αρχεία του μαρτυρούν την Ιστορία της Ελλάδας και την Ιστορία της Εκπαίδευσης. Το 1911 φοιτούν 15χρονοι αλλά και 17χρονοι μαθητές, το 1940 δίπλα στο όνομα των μαθητών μπορείς να δεις συχνότερα στο πατρώνυμο τη λέξη «ορφανός/ή», δάσκαλοι όπως ο Νικόλαος Πρασιανάκης ήταν ανάπηροι από τη Μικρά Ασία ή πολέμησαν τους Τούρκους όπως ο Γεώργιος Πρασιανάκης. Η δασκάλα Μαρία Γεωργουσάκη ήταν η «μάννα» των παιδιών κατά τη Γερμανική Κατοχή. «Στην Κατοχή μας λέει ο κ. Μαραγκουδάκης, δάσκαλος από το 1963 ως το 1978 και διευθυντής του σχολείου, 1967-1978, το σχολείο επιτάχτηκε από

τους Γερμανούς και έγινε στρατόπεδο-φυλακή για Ρώσους στρατιώτες. Οι σχολικές τάξεις διασκορπίστηκαν

Το σχολείο ήταν πλήρως εξοπλισμένο, αναφέρει ο δάσκαλος κ. Μαραγκουδάκης. «Είχε εποπτικά μέσα, 200 χάρτες, βωβό κινηματογράφο, κάναμε πειράματα γιατί πιστεύαμε ότι αυτό που θα δει το παιδί και πιάσει δε σβήνει από τη μνήμη. Είχαμε γυμναστήριο, γυμναστικές επιδείξεις, πηγαίναμε εκδρομές. Στο σχολείο λειτουργούσαν και συσσίτια κάποια χρόνια, εξοπλίσαμε κουζίνα, τραπεζαρία με τη βοήθεια των κατοίκων, έρχονταν οι μπτέρες και συναγωνίζονταν ποια θα φτιάξει το καλύτερο φαγητό. Έξω υπήρχε ένα πηγάδι με πέτρα πελεκητή, από κει τραβούσαν τα πιο μεγάλα νερό». «Το σχολείο είχε βιβλιοθήκη, κήπο, μελισσοκομία, το απόγευμα τα κρατούσαμε ως τις 4.30. Κάναμε αποθεραπεία από το μάθημα», συμπληρώνει.

«Κάθε Παρασκευή ασχολούμασταν με τον κήπο και τον αθλητισμό, το σχολείο ήταν εμπλουτισμένο με όλα τα τεχνικά μέσα. Είχε ακόμα και σχολικό συνεταιρισμό λέει ο κ. Γιακουμάκης.

Τα μαθήματα, δε διέφεραν πολύ από τα σημερινά. Σημειώνουμε από το Βιβλίο Υλης του 1916 μεταξύ των άλλων τα μαθήματα: Ιστορία, Γεωγραφία, Φυσική Ιστορία, Φυσική Πειραματική, Γυμναστική, Καλλιγραφία, Ιχνογραφία, Ωδική, Εργόχειρο. «Οι μαθητές, αν και προέρχονταν από αγροτικές οικογένειες, προσπαθούσαν και αρκετοί από αυτούς σημείωναν καλές επιδόσεις», συμπληρώνει ο κ. Γιακουμάκης.

Μπορεί λοιπόν ένας τέτοιος χώρος να μένει αναξιοποίητος;

Ο δήμαρχος Πλατανιά, Ιωάννης Μαλανδράκης συμφωνεί για την ανάγκη αξιοποίησής του. Παρά τη μεγάλη οικονομική κρίση «ο Δήμος διερευνά για τον σκοπό αυτό ευρωπαϊκά προγράμματα ή άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία». «Ο χώρος μπορεί να στεγάσει δραστηριότητες όπως: Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, πολυχώρο εκπαιδευτικών και αθλητικών δράσεων, Λαογραφικό Μουσείο ή Μουσείο - εργαστήριο παλιών επαγγελμάτων».

Πράγματι ένας τέτοιος χώρος Παιδείας απαιτείται να ζωντανέψει ξανά και φωνές να ακουστούν στις έρημες αίθουσες και στους χορταριασμένους κήπους του. Το σχολείο ήταν «ένα πλάσμα ζωντανό», μας είπε ο κ. Μαραγκουδάκης αποχαιρετώντας μας. Και «πλάσμα ζωντανό» πρέπει να γίνει πάλι!

Η δημοσιογραφική ομάδα αποτελείται από τους:
Κατωγάς Γεώργιος
Μπονατάκης Σωτήρης
Τζανακάκης Παναγιώτης
Βασιλειάδη Χρυσάνθη
Τζόκα Όρλιντ
Ραϊσάκη Αλεξάνδρα
Γιαννενάκης Στυλιανός
Μαραγκουδάκης Βασίλειος
Σγουρομάλλης Γεώργιος
Βερυκάκη Μαριάννα
Τζανακάκης Αλέξανδρος
Παρτσαλάκη Παναγιώτα
Κόνιαρη Νικολέτα
Αθανασάκη Αθηνά-Μαρία
Μυλωνάκη Αδαμαντία
Χοχλάκη Άννα

Επιβλέπων καθηγητής: Ψαράκης Γεώργιος

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΙΣΑΜΟΥ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Τι μας χαρακτηρίζει ή μας απασχολεί στον ελεύθερο χρόνο μας

	Αγόρια	Κορίτσια
Παραδοσιακός χορός	47,62%	48,10%
Κάποιο παραδοσιακό όργανο	23,81%	11,39%
Πιάνο, κιθάρα κτλ.	21,43%	17,72%
Φιλοσοφικές, θρησκευτικές αναζητήσεις	13,10%	17,72%
Πολιτική, Κόμματα	17,86%	2,53%
Επιστήμες	32,14%	22,78%
Body Building, Πολεμικές Τέχνες	51,19%	34,18%
Ποδόσφαιρο	51,19%	29,11%
Τέννις	23,81%	24,05%
Μπάσκετ	46,43%	22,78%
Στίβος (Αθλητικός Όμιλος Κισσάμου)	23,81%	20,25%
Πάμε Στοιχείμα	30,95%	3,80%
Συντροφικότητα, Σχέσεις, Σεξ κτλ.	57,14%	11,39%
Computer Games	84,52%	54,43%
Facebook	63,10%	60,76%
Instagram	50,00%	72,15%
Μουσική από Youtube	85,71%	94,94%
Μουσική από κινητό	75,00%	87,34%
Τηλεόραση πάνω από 1 ώρα την ημέρα	69,05%	65,82%
Ιντερνέτ πάνω από 1 ώρα την ημέρα	75,00%	75,95%
Κινητό τηλέφωνο πάνω από 1 ώρα την ημέρα	59,52%	73,42%
Διάβασμα εξωσχολικών βιβλίων	36,90%	59,49%
Βοήθεια στο επάγγελμα των γονέων	72,62%	58,23%
Απογευματινή εργασία για χαρτζιλίκι	41,67%	29,11%
Αγροτικές εργασίες	69,05%	34,18%
Αστεία πειράγματα με φίλους	83,33%	83,54%
Τσακωμοί με γονείς κάποιες φορές	45,24%	67,09%
Τσακωμοί με συνομήλικους κάποιες φορές	69,05%	58,23%
Εχουν πραγματοποιηθεί ταξίδια στο εξωτερικό	42,86%	27,85%
Εχουν πραγματοποιηθεί ταξίδια εκτός Κρήτης	79,76%	86,08%
Κύβος του Ρούμπικ	22,62%	26,58%
Σκάκι	38,10%	37,97%
Ντύσιμο και εμφάνιση	65,48%	84,81%
Ενδιαφέρον για διατροφικά ζητήματα	36,90%	54,43%
Καφετέρια πάνω από 1 φορά την εβδομάδα	38,10%	36,71%
Οδήγηση μηχανάκι	54,76%	20,25%
Οδήγηση αυτοκίνητο	55,95%	17,72%

Εφηβοι και ελεύθερος χρόνος

Με το πέρασμα των χρόνων, οι συνήθειες των εφήβων στην ελληνική κοινωνία έχουν διαφοροποιηθεί σε σημαντικό βαθμό. Τι απασχολεί τους νέους σε καθημερινή βάση; Ποιες είναι οι προτιμήσεις των εφήβων της σύγχρονης κοινωνίας; Αυτά είναι κάποια από τα ερωτήματα που απασχολούν αρκετούς πολίτες σε παγκόσμιο επίπεδο.

Την απάντηση αποπειράθηκαν να δώσουν οι μαθητές και οι μαθήτριες του 1ου Γυμνασίου Κισάμου, έπειτα από άκρως ενδιαφέρουσα έρευνα που διεξήχθη από τους ίδιους στα πλαίσια του σχολείου. Όπως αποδείχθηκε, το Διαδίκτυο καταλαμβάνει μεγάλο μέρος της ημέρας των εφήβων. Πιο συγκεκριμένα ανάμεσα στους 165 ερωτηθέντες μαθητές του Γυμνασίου μας, πάνω από το 60% των αγοριών χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση το Facebook, ενώ το Instagram αποτελεί την πρώτη προτίμηση στα κορίτσια καθώς χρησιμοποιείται από ποσοστό 72%. Ενασχόληση με τα Computer Games παρατηρείται σε μεγάλο ποσοστό αγοριών (84%). Υψηλούς δείκτες ενασχόλησης με το YouTube παρουσιάζει το γυναικείο φύλο με έμφαση στη μουσική.

Από την άλλη πλευρά, ένα ανησυχητικό εύρημα είναι ότι σε μεγάλο ποσοστό ανήλικοι, κυρίως αγόρια (πάνω από 50%), χρησιμοποιούν μηχανοκίνητα μέσα. Επίσης, η έξαρση φαινομένων κοινωνικής παθογένειας είναι ένα ακόμη πρόβλημα που αντιμετωπίζει η σύγχρονη κοινωνία καθώς το 45 έως 70% των μαθητών δήλωσαν ότι έρχονται συχνά σε αντιπαράθεση με γονείς και συνομηλικούς, οι οποίες πολλές φορές λύνονται με τη βία.

Δυσάρεστο είναι το γεγονός ότι τα Social Media έχουν μεγαλύτερη διείσδυση στη ζωή των Γυμνασιοπαίδων σε σχέση με τον αθλητισμό. Οι πολεμικές τέχνες, το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ κυριαρχούν με ποσοστά 49% στα αγόρια και 30% στα κορίτσια, αντίστοιχα. Θετικό είναι ότι τα παιδιά ασχολούνται με θέματα παράδοσης και κρητικών χορών (48%).

Επιπρόσθετα, πολλά αγόρια χρησιμοποιούν τον ελεύθερο χρόνο τους βοηθώντας τους γονείς σε αγροτικές εργασίες, ενώ και τα δύο φύλα, παρά το αυστηρό πρόγραμμα που οφείλουν να ακολουθήσουν ώστε να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις του σχολικού περιβάλλοντος, βρίσκουν χρόνο για φιλικά πειράγματα και ανέμελες βόλτες.

Εν κατακλείδι, η έρευνα αποδεικνύει ότι η εξέλιξη της τεχνολογίας, ο γρήγορος ρυθμός ζωής καθώς και τα σύγχρονα πρότυπα που λαμβάνουν οι έφηβοι από το άμεσο ή έμμεσο περιβάλλον τους, επηρεάζουν δραστικά τις ασχολίες και τα ενδιαφέροντά τους.

Παρατίθενται αναλυτικά τα στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνά μας.

ΛΥΚΕΙΟ ΣΟΥΔΑΣ

Το ΒΙΟΠΑ Χανίων, το πρώτο βιοτεχνικό πάρκο στη χώρα μας, ξεκίνησε με ευρωπαϊκές προδιαγραφές το 1994, παρά τις έντονες αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας, για να στεγάσει 87 βιοτεχνίες και 46 μονάδες χειροτεχνών - καλλιτεχνών.

Σ

ήμερα που η τοπική κοινωνία αναγνωρίζει την προσφορά του, η ανώνυμη εταιρία που ιδρύθηκε για την αυτοδιαχείρισή του, βρίσκεται υπό εκκαθάριση και έχουν συσσωρευτεί διαχρονικά προβλήματα που αφορούν στη λειτουργία του.

Κατά την περιήγησή μας, παρατηρήσαμε ότι κάποιες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο, ενώ ορισμένα κτήρια περιήλθαν στις τράπεζες. Οι παλαιότεροι, όπως ο ξυλουργός κύριος Νίκος, φαίνονται απαισιόδοχοι με εμφανή τα σημάδια της κόπωσης, σε αντίθεση με τους νεότερους που φαίνονται δυνατοί, γεμάτοι ελπίδα και διατεθειμένοι να παλέψουν με την κρίση και να βγουν νικητές. Ο κύριος Γιώργος, ιδιοκτήτης επιχείρησης ηλεκτρολογικού υλικού, εκφράζει την απογοήτευσή του γιατί, όπως λέει, δεν χρηματοδοτείται η παραγωγικότητα και η αύξηση του προσωπικού. Το Επιμελητήριο, επίσης, οφείλει να είναι πιο κοντά στις επιχειρήσεις και να δείχνει δρόμους χρηματοδότησης.

Ερχονται καλύτερες μέρες για το ΒΙΟΠΑ Χανίων

Η κ. Μαρία, η οποία έχει επιχείρηση φυτικών καλλυντικών και τυποποίησης ελαιολάδου, εκτιμά «ότι παρουσιάζεται ανοδική πορεία γιατί οι βιώσιμες επιχειρήσεις είναι πολλές και αρκετές από αυτές κάνουν εξαγωγές. Η όλη επιτυχία στηρίζεται στην ατομική πρωτοβουλία και στην εξωστρέφεια. Το πρόβλημα είναι λειτουργικό, αφού ο ΕΟΜΜΕΧ που στήριζε το πάρκο διαλύθηκε, όπως και οι θερμοκοιτίδες νέων επιχειρήσεων».

Η κ. Ασπασία, που έχει εργαστήριο κεραμικής στο καλλιτεχνικό χωριό, πιστεύει ότι σημαντικό είναι «οι καλλιτέχνες να ανανεώνονται σε ιδέες, να βελτιώνουν την ποιότητα, να αλλάζουν τα υλικά». Τόνισε την ομαδικότητα μεταξύ των καλλιτεχνών και τον σπουδαίο ρόλο του Μουσείου Τυπογραφίας, που αποτελεί «πόλο έλξης επισκεπτών με αποτέλεσμα να γίνεται γνωστή και η δική τους δουλειά». Είναι το δυνατό σημείο του πάρκου, μας είπε χαρακτηριστικά.

Δημοσιογραφική ομάδα:
Δημήτρης Φαραζής, Αντώνης Σώκος, Ηλιάννα Μαρινάκη
Ζαχαρένια Μαλαδάκη, Στέλλα Μαλαδάκη, Φερενίκη Ζερβού
Ιωάννα Παπαδεράκη, Σταυρούλα Χελιουδάκη

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Γεωργία Πονακάκη

Ο πρόεδρος της διοίκησης κ. Λιβέρης Ηλίας που ορίσθηκε ως εκκαθαριστής από τη γενική συνέλευση και ανέλαβε σε μια δύσκολη καμπή του πάρκου με συσσωρευμένες υποχρεώσεις, μείωσε τα κοινόχρηστα και το χρέος δίνοντας αισιοδοξία στους επιχειρηματίες. Θεωρεί ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη αναδιάρθρωσης των χώρων, πράγμα που ζητούν επιτακτικά όλοι και κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Τον προβληματίζει, όμως, η απουσία του κράτους και του Δήμου Χανίων σε ζητήματα καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού, από ένα χώρο με δυναμική που απασχολεί 800 εργαζόμενους. Ο πρόεδρος, που αγαπά πολύ το έργο αυτό, υποστηρίζει ότι υπάρχει προοπτική για παραπέρα ανάπτυξη, υλοποίηση οραμάτων αλλά και δυνατότητες λύσης πρακτικών ζητημάτων. Εκεί, λοιπόν, που το κράτος και οι φορείς αδυνατούν να αντεπεξέλθουν ο άνθρωπος μπορεί να ανασυντάξει τις δυνάμεις του, να αφήσει στο περιθώριο προσωπικές φιλοδοξίες, να συνεργαστεί, να επικοινωνήσει, να αγαπήσει τη δυσκολία.

Δημοσιογραφική ομάδα:
Μυρόπη Δασκαλάκη
Μαρίνα Κουντουράκη
Αργυρώ Σφηναραλάκη
Απόστολος Τόλης

Υπεύθυνη καθηγήτρια:
Αλεξία Καστανάκη

3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Πώς βλέπουν οι ξένοι την Ελλάδα και τους Έλληνες

και ποια γνώμη έχουν οι ίδιοι οι Έλληνες για τον εαυτό τους και τον τόπο τους;

Ο τρόπος με τον οποίο μας βλέπουν οι άλλοι άνθρωποι επηρεάζει άμεσα ή έμμεσα τον τρόπο με τον οποίο εμείς οι ίδιοι βλέπουμε τον εαυτό μας σε επίπεδο προσωπικό και συλλογικό.

οικονομική κρίση δεν ευθύνονται οι Έλληνες πολίτες αλλά οι πολιτικοί τους, οι οποίοι θα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους”.

Η Νταϊάνα και η Ελίζαμπεθ είναι δύο Αγγλίδες μέσης ηλικίας, κάτοικοι Λονδίνου. “Η Ελλάδα είναι υπέροχη και οι Έλληνες πολύ ευχάριστοι άνθρωποι, αν και δεν διαθέτουν την τυπική ευγένεια που συνηθίζεται στην Αγγλία”, λέει η Ελίζαμπεθ. “Όμως το οδικό δίκτυο είναι απογοητευτικό, ενώ οι οδηγοί, κυρίως οι άνδρες, είναι αρκετά επιθετικοί και ριψοκίνδυνοι”. Η Νταϊάνα προσθέτει: “Παρ’ όλα αυτά, εγώ θα συνιστούσα στους φίλους και στους συγγενείς μου να επισκεφθούν την Ελλάδα”.

Ο Μαξ και η Τζένιφερ είναι ένα ζευγάρι από τις ΗΠΑ, περίπου τριάντα ετών και οι δύο, που διαμένουν στην Ελλάδα εδώ και έναν χρόνο. “Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει οικονομική κρίση και είναι μεγάλο το πρόβλημα της ανεργίας, δεν πιστεύω όμως ότι η κατάσταση είναι τόσο απαισιόδοξη”, λέει η Τζένιφερ. “Προσωπικά βλέπω ανθρώπους που εργάζονται, που αγωνίζονται καθημερινά και είναι τόσο πρόσχαροι και δημιουργικοί!”. Ο Μαξ δηλώνει: “Δεν μετανιώνω για την επιλογή μου να ζήσω στη χώρα και στην πόλη αυτή. Το φυσικό τοπίο, η υπέροχη αρχιτεκτονική της παλιάς πόλης είναι κάτι που δεν συναντάει κανείς εύκολα αλλού. Και κάτι που με συγκινεί πολύ είναι το πόσο ισχυρός είναι ο θεσμός της οικογένειας, πόσο δεμένες είναι οι σχέσεις ανάμεσα στους γονείς και στα παιδιά, ανάμεσα στα αδέρφια”.

Η Μάρτα από την Πολωνία έχει επισκεφθεί ξανά τη χώρα μας στο παρελθόν.

“Αυτό που με ενθουσιάζει είναι η απλότητα και ο αυθορμητισμός των ανθρώπων. Εκείνο όμως που με δυσαρεστεί είναι τα πολλά σκουπίδια και ιδιαίτερα τα πλαστικά, που βλέπει κανείς στους δρόμους και στην ύπαιθρο. Πιστεύω ότι η χώρα σας πρέπει επιτέλους να ασχοληθεί σοβαρά με την ανακύκλωση!”

Παρ’ όλα αυτά αναζητήσαμε και Έλληνες να μας πουν την άποψή τους. Μερικές από τις ερωτήσεις ήταν πάλι:

“Τι σας αρέσει και τι όχι στον τόπο σας”
“Θα αποφασίζατε ποτέ να μεταναστεύσετε;”

Η Κατερίνα δουλεύει στο παλιό λιμάνι και έχει μια πολυάσχολη ζωή. “Αγαπώ τον τόπο μου πάρα πολύ. Μου αρέσει ο καιρός και η ομορφιά που μας προσφέρει η φύση. Επίσης είναι σημαντικό ότι είμαστε άνθρωποι λιτοί, για παράδειγμα, μόνο με ένα τραπέζι και με λίγη ρακή δημιουργείται μια υπέροχη ατμόσφαιρα με πολλούς φίλους. Δεν ξέρω αν θα έφευγα στο εξωτερικό αλλά πιστεύω ότι είμαστε ρι-

ζωμένοι στην πατρίδα μας!”.

Παρόμοια μας απάντησε και ο κ. Μανώλης, που κι αυτός εργάζεται στο λιμάνι και είναι μέσης ηλικίας. “Δεν θα άφηνά με τίποτα τον τόπο όπου μεγάλωσα. Αγαπώ τον τόπο μου και εδώ θα μείνω. Λατρεύω τον καιρό, τα παραδοσιακά εδέσματα και το κλίμα”. Η αλήθεια όμως είναι ότι στην ερώτηση “τι δεν σας αρέσει στον τόπο σας” έψαξαν πολύ μέσα τους για να βρουν κάτι που τους ενοχλεί ή τους θυμώνει και δυσκολεύτηκαν να απαντήσουν. Μόνο η Κατερίνα μας απάντησε: “Το μόνο αρνητικό είναι ο ατομικισμός και η αδιαφορία για το κοινό καλό!”.

Θα λέγαμε ότι πέρα από τις προσωπικές προτιμήσεις, αυτό που καταγράφηκε στις απόψεις των ανθρώπων με τους οποίους μιλήσαμε ήταν η καλή διάθεση και το θετικό κλίμα που εισπράττουν στην Ελλάδα. Παράλληλα, διαπιστώνουμε πως η Ελλάδα είναι ένας κορυφαίος και αξιοζήλευτος προορισμός παρ’ όλα τα δυσάρεστα στοιχεία.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
 Παγιαυλάς Αμάραντος (Γ' γυμνασίου)
 Τσουκαλά Μαρία (Γ' γυμνασίου)
 Φραγκονικολάκη Κυριακή (Γ' γυμνασίου)
 Λουράκη Βάγια (Β' γυμνασίου)
 Αποστολάκη Αντιγόνη (Β' γυμνασίου)

Επιβλέπουσες καθηγήτριες
 Βάσω Πατινωτάκη
 Μαρία Κατσαρού

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ
Α' ομάδα

Στη σκιά των φουγάρων

Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της ΑΒΕΑ

Η αξιοποίηση του παλιού εργοστασίου της Α.Β.Ε.Α αλλά και του περιβάλλοντος χώρου έχει απασχολήσει πολλές φορές τους δημότες της πόλης μας.

ς μαθητές του 5ου Γυμνασίου, που έχει οικοδομηθεί σε τμήμα αυτού του χώρου, ενδιαφερόμαστε άμεσα τόσο για το παρελθόν όσο και για το μέλλον του μνημείου. Επιλέξαμε, λοιπόν,

αυτό το θέμα γιατί θέλουμε να μελετήσουμε την ιστορία του βιομηχανικού μνημείου και να ανακαλύψουμε τρόπους, ώστε να ζωντανέψει ξανά. Για να πετύχουμε τον στόχο μας, ερευνήσαμε το ιστορικό της βιομηχανίας, συνομιλήσαμε με κατοίκους και πρώην εργαζομένους του εργοστασίου, πήραμε συνέντευξη από τον δήμαρχο Χανίων και τέλος από ένα μέλος της Ανοικτής Συνέλευσης των Κατοίκων της Νέας Χώρας.

Η Α.Β.Ε.Α είναι μια εταιρία με μεγάλη ιστορία, άλλαξε αγοραστές πολλές φορές και γνώρισε δύο παγκόσμιους πολέμους. Ο Γάλλος χημικός Ιούλιος Δέης ίδρυσε την Α.Β.Ε.Α στη Νέα Χώρα το 1889, δίπλα στο εβραϊκό κοιμητήριο. Το 1894 το εργοστάσιο αγοράστηκε από την εταιρία Sahel Tunisien, ενώ για την εξυπηρέτησή του έγινε το πρώτο ρήγμα στα τείχη στην περιοχή της πύλης του San Salvatore. Μετά την Ενωση της Κρήτης με την Ελλάδα η εταιρία αγοράστηκε από πέντε Χανιώτες επιχειρηματίες, που δημιούργησαν την εταιρία με την ονομασία Ανώνυμος Βιομηχανική Εταιρία "Ανατολή" (Α.Β.Ε.Α) Τα νεότερα χρόνια κρίθηκε αναγκαία η μεταφορά του εργοστασίου σε

πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και έτσι το 1994 ξεκίνησε η μετεγκατάστασή του στην περιοχή των Κεραμειών.

Η έρευνά μας ξεκίνησε από τη **λαϊκή της Πέμπτης στη Νέα Χώρα**. Εκεί ρωτήσαμε τους **ηλικιωμένους κατοίκους** για τις αναμνήσεις τους από την ΑΒΕΑ. Οι περισσότεροι μας είπαν ότι δεν ήθελαν το εργοστάσιο εξαιτίας της μυρωδιάς και της κάπνας που προκαλούσε, ωστόσο παραδέχονται ότι έδινε δουλειά στους ντόπιους και ζωντάνια στην περιοχή. Όταν τους ρωτήσαμε για το πώς θα ήθελαν να δουν τον χώρο, μας απάντησαν ότι προτιμούν να αξιοποιηθεί και όχι να οικοδομηθεί. Μεταφέρουμε χαρακτηριστικές απαντήσεις:

«Σηκωνόμουνα στις 3 το βράδυ και έβλεπα ένα μαύρο σύννεφο εδώ πέρα».

«Θυμάμαι, οι γυναίκες ποτέ δεν άπλωναν ρούχα, ασπρόρουχα, όταν φύσαγε ανα-

τολικός άνεμος... Βρίσκανε ακόμα και τις νάιλον κάλτσες τους τρυπημένες, τα ρούχα γινόντουσαν διάστικτα, μυρωδιές πολλές, η θάλασσα βέβαια θολή».

«Θέλουμε να το αξιοποιήσουν, αλλά όχι να οικοδομηθεί. Πνίγει τον τόπο εδώ. Τα οικοδομήματα που θα κάνουνε θα βγαίνουν στον ουρανό...».

«Θυμόμαστε ακόμα και τις ανατινάξεις που γινόντουσαν, όταν έπαιρνε φωτιά. Κάθε βράδυ που σχόλαγε η ΑΒΕΑ, βλέπαμε 100-200 εργάτες να ανεβαίνουνε απάνω με τα πόδια. Και τη μυρωδιά την οποία είχε. Αλλά ήτανε ζωντανός ο χώρος...».

«Η έκταση ανήκει στην τράπεζα... Οι τράπεζες ξέρουμε όλοι πόσο μεγάλα νύχια και δόντια έχουνε και σε τέτοιες περιπτώσεις μάλλον το πρόσωπό τους αγριεύει, γιατί είναι σαν τα θηρία που μυρίζουν αίμα και τρέχουνε δυστυχώς... **Το εργοστάσιο είναι ένα κομμάτι από την**

ιστορία της πόλης, όχι μόνο ως έδαφος αλλά και ως εγκατάσταση».

Ο κ. Ιωάννης Μανουσαδάκης, κάτοικος της Ν. Χώρας και παλιός εργάτης της ΑΒΕΑ (δούλεψε εκεί πολύ νέος πριν το 1954), μας μίλησε για το θέμα αυτό. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, οι εργάτες είχαν ικανοποιητικές συνθήκες εργασίας. Το εργοστάσιο λόγω των πολλών τμημάτων του απασχολούσε πολλούς εργάτες και δούλεψε όλο το 24ωρο. Ο κ. Μανουσαδάκης στην ερώτηση «Πώς νιώθετε που βλέπετε έτσι τον χώρο αυτό, και τι θα επιθυμούσατε να γίνει μελλοντικά;» απάντησε: «Λυπάμαι πολύ που βλέπω το εργοστάσιο έτσι. Θα προτιμούσα να γίνει κάτι χρήσιμο και ευχάριστο για τους κατοίκους. Θεωρώ ότι η ΑΒΕΑ δεν έπρεπε να φύγει, αφού και ο ίδιος ο Δήμος δεν έκανε τίποτα για την εκμετάλλευση του χώρου».

Ο δήμαρχος στη συνέντευξη που μας παραχώρησε είπε τα εξής:

«Το ιδιοκτησιακό καθεστώς της όλης έκτασης που πριν καταλάμβανε το εργοστάσιο αυτή τη στιγμή είναι χωρισμένο στα δύο. Ένα τμήμα (το Β.Α μπροστά στη θάλασσα) το έχει η εταιρία «Κρητικά Ακίνητα», θυγατρική της Τράπεζας Χανίων, και το υπόλοιπο κομμάτι το έχει η Τράπεζα ALPHA BANK. Σκοπεύουν να αναπτύξουν το ακίνητο αυτό είτε φτιάχνοντας κατοικίες, όπως ήταν το προηγούμενο σχέδιο, είτε κάποια ξενοδοχειακή μονάδα. **Ο Δήμος αυτό που μπορεί να κάνει είναι να σώσει τα δύο φουγάρα και τον χώρο του θερμαντηρίου, αυτά που έχουν απομείνει, δηλαδή. Έχουμε στείλει τα σχετικά έγγραφα στην Εφορεία Νεοτέρων Μνημείων, ώστε να παρεμποδιστεί η κατεδάφιση και να περάσει από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο και αυτό που περιμένουμε είναι μια οριστική απόφαση».**

Ο κ. Ι. Κοκκινάκης, μέλος της Ανοικτής Συνέλευσης

των Κατοίκων Ν. Χώρας, υποστηρίζει ότι πρέπει χωρίς άλλη καθυστέρηση να κηρυχθούν οι καμινάδες και το ενδιάμεσο κτίσμα ως νεότερα μνημεία. Θεωρεί ότι, αν το ιδιοκτησιακό καθεστώς ήταν αλλιώς κι αν πριν από μια εικοσαετία είχαν παρθεί διαφορετικές αποφάσεις, σήμερα δε θα συζητούσαμε μόνο για τις καμινάδες και το παλιό λεβητοστάσιο, κάτι που είναι λυπηρό. Συμπληρώνει: **«Το όραμα της ανάδειξης των κτισμάτων έχει και συμβολική αξία για την Κρήτη. Πρέπει να διαφυλάξουμε τη βιομηχανική μας κληρονομιά, ειδικά σε μια περίοδο αποβιομηχανοποίησης της χώρας μας. Το ότι συζητάμε ακόμα το θέμα δείχνει ότι δεν έχουμε την κρίση να εκτιμήσουμε το παρελθόν μας».**

Η έρευνα αυτή μας οδήγησε σε ποικίλους προβληματισμούς. Ζούμε, πηγαίνουμε σχολείο σε αυτή τη συνοικία και την αγαπάμε. Γι' αυτό δε θέλουμε κι άλλο τσιμέντο, αλλά θα προτιμούσαμε μια διαφορετική αξιοποίηση χωρίς νέες οικοδομές που θα δώσει μια πνοή οξυγόνου στην πυκνοκατοικημένη Νέα Χώρα.

Η Δημοσιογραφική Ομάδα του 7ου Γυμνασίου επισκέφθηκε τον Βιολογικό Καθαρισμό Χανίων στον Κουμπελή, για να γνωρίσει έναν ιδιόρρυθμο γείτονα, για τον οποίον όλα τα μέλη της είχαν ακούσει, αλλά κανένα δεν τον είχε δει από κοντά.

Ο Βιολογικός Καθαρισμός αστικών λυμάτων της ΔΕΥΑΧ κατασκευάστηκε το 1987 σε μια έκταση 35 στρεμμάτων, που παραχώρησε το Πολυτεχνείο Κρήτης στον Δήμο Χανίων. Λειτουργήσει το 1995 στην περιοχή του Κουμπελή, η οποία προτιμήθηκε λόγω της θέσης της (κοντά στη θάλασσα, κύριο αποδέκτη του καθαρισμένου από τα λύματα νερού, και απομακρυσμένη από κατοικημένη περιοχή -ο γειτονικός οικισμός του Κουμπελή δημιουργήθηκε αργότερα και μάλιστα σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από τις εγκαταστάσεις, κατά παράβαση του ισχύοντος νόμου).

Οι κάτοικοι αντιμετώπισαν τον Βιολογικό ως αναγκαίο κακό, διότι ενοχλούνταν από τη δυσσομία και κατά συνέπεια την υποβάθμιση της περιοχής τους, όπως μας είπαν στις συνεντεύξεις τους. Οι οσμές ενοχλούν πολύ λιγότερο σήμερα, λόγω της αυστηρής τήρησης των περιβαλλοντικών όρων λειτουργίας, ενώ, για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, η κολύμβηση απαγορεύεται σε ζώνη 400 μέτρων εκατέρωθεν του στομίου εκβολής του αγωγού στη θάλασσα.

Ο γειτονικός στο σχολείο μας Βιολογικός καλύπτει σήμερα τις ανάγκες περίπου 130.000 κατοίκων του Καλλικρατικού Δήμου Χανίων (δηλαδή των παλαιών Δήμων Χανίων, Ελευθερίου Βενιζέλου, Θερίσου, Νέας Κυδωνίας, Σούδας, Ακρωτηρίου και Κεραμίων) και διαχειρίζεται καθημερινά περίπου 20.000 κυβικά υγρών αποβλήτων, με προοπτική μάλιστα να δέχεται 30.000 κυβικά και να εξυπηρετεί 170.000 κατοίκους

7ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

σε βάθος εικοσαετίας – πρόκειται για την Επέκταση του Βιολογικού, η οποία εγκαινιάστηκε τον Σεπτέμβριο 2017.

Τα λύματα που επεξεργάζεται ο Βιολογικός στις εγκαταστάσεις του (στις οποίες ξεναγηθήκαμε από την διευθύντρια χημικό μηχανικό κ. Κοτσιφάκη Χριστίνα και τον μηχανολόγο κ. Αγοραστάκη Μανώλη), προέρχονται από ατομικές δραστηριότητες (τουαλέτα και απόνερα οικιακής χρήσης) σπιτιών, καταστημάτων, σχολείων, νοσοκομείων, αεροδρομίων, ελαιουργείων, βιομηχανιών. Έχουν ισχυρό ρυπαντικό φορτίο, κυρίως οργανικές ουσίες, αιωρούμενα στερεά, τοξικές χημικές ενώσεις, οργανικές και ανόργανες (βαρέα μέταλλα, άζωτο, φώσφορο) και ρυπαίνουν ιδιαίτερα τους υδάτινους αποδέκτες (υπόγεια και επιφανειακά νερά, θαλάσσια και γλυκά). Περιέχουν παθογόνους μικροοργανισμούς, οργανικά συστατικά που διαταράσσουν την οικολογική ισορροπία των υδάτων, φωσφορικά και νιτρικά άλατα, που προκαλούν το φαινόμενο του ευτροφισμού.

Η επεξεργασία και ο καθαρισμός των λυμάτων γίνεται σε τρία στάδια:

Αρχικά αφαιρούνται τα λίπη, η άμμος και τα μεγάλα αντικείμενα που επιπλέουν και μεταφέρονται στον Χώρο Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων (ΧΥΤΥ), στην Κορακιά Ακρωτηρίου. Τα οργανικά και ανόργανα στερεά κατακαθίζουν με τη μορφή λάσπης σε κλειστές δεξαμενές, ενώ το νερό που επιπλέει, καθαρίζεται πλήρως και απορρίπτεται στη θάλασσα ή χρησιμοποιείται για άρδευση. Ο δύσσομος αέρας της δεξαμενής καθαρίζεται επίσης και απελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα.

Στο δεύτερο στάδιο, αφαιρούνται οι οργανικές ουσίες μέσω οξυγόνωσης (δηλαδή με τρόπο βιολογικό, γι' αυτό η διαδικασία ονομάζεται «Βιολογικός Καθαρισμός»), που επιτρέπει στους μικροοργανισμούς να προσκολληθούν στη λάσπη. Η βιομάζα της λάσπης θερμαίνεται, για να μειωθεί το

ρυπαντικό της φορτίο, αφυδατώνεται και μεταφέρεται στους ΧΥΤΥ ή χρησιμοποιείται για λίπασμα. Από τη θέρμανση απελευθερώνεται το βιοαέριο, που χρησιμοποιείται για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας ή εκλύεται στην ατμόσφαιρα, μετά από καύση.

Τέλος, μέσω χημικής επεξεργασίας αφαιρούνται παθογόνες ουσίες από λύματα με υψηλό ρυπογόνο φορτίο (βιομηχανικά ή βιοτεχνικά).

Για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση του βιοαερίου, ως ανανεώσιμης πηγής ενέργειας, μας μίλησε ο κ. Γεντεκάκης Ιωάννης, καθηγητής Φυσικοχημείας στη Σχολή Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πολυτεχνείου Κρήτης, όταν τον επισκεφθήκαμε στο εργαστήριό του. Πρόκειται για μια πρόταση που βρίσκεται σε φάση επίδειξης εφαρμογής, σύμφωνα με την οποία ο Βιολογικός Καθαρισμός, ως μονάδα επεξεργασίας αποβλήτων, μπορεί να βελτιωθεί με την χρήση κυψελίδων καυσίμου για την ηλεκτροχημική καύση του βιοαερίου, με τους εξής στόχους:

α) την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για τις ανάγκες της μονάδας, για εμπορία (π.χ. πώληση στο ηλεκτρικό δίκτυο), αλλά και για την ηλεκτρολυτική αποδόμηση των αποβλήτων, ειδικά εκείνων που προς το παρόν δεν υπόκεινται σε επεξεργασία, λόγω του υψηλού οργανικού φορτίου τους, όπως το ελαιουργικό απόβλητο του κασιόγαρου, που αφθονεί στην

Βιολογικός Καθαρισμός Χανίων

Ενας ιδιόρρυθμος γείτονας

Κρήτη.

β) την δέσμευση και τον διαχωρισμό του διοξειδίου του άνθρακα, ώστε να εμπορευθεί για χρήση από τις βιομηχανίες μπύρας ή αναψυκτικών, για τροφίμων φυτών στα θερμοκήπια, ακόμη και για την τριτογενή εξόρυξη του πετρελαίου.

γ) την υδρογόνωση του διοξειδίου του άνθρακα για την παραγωγή αλκοολών και καυσίμων ξανά, ώστε ο άνθρακας στην φύση να ανακυκλώνεται, περιορίζοντας τη χρήση των μη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Θα έχουμε έτσι ένα εργοστάσιο παραγωγής υδρογόνου, αναγκαίου για τα υδρογονοκίνητα αυτοκίνητα, που σύντομα θα κυκλοφορούν ευρέως.

Επομένως, ο Βιολογικός Καθαρισμός θα μπορούσε να παράγει 100% εμπορεύσιμα προϊόντα και επεξεργασμένα ανόργανα στερεά υπολείμματα ως λίπασμα, συμβάλλοντας έτσι πιο δυναμικά στην περιβαλλοντική, αλλά και στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής που τον φιλοξενεί.

Μήπως δεν πρόκειται για έναν ιδιόρρυθμο, αλλά για έναν παρεξηγημένο γείτονα, τελικά;

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ:

- 1) Κακούλη Άννα
- 2) Κυπραίος Γιώργος
- 3) Κυριακίδης Γιώργος
- 4) Καφεσάκης Μανούσος
- 5) Κυβερνιτάκη Ειρήνη
- 6) Κυριακοπούλου Αναστασία
- 7) Κουρκουνάκη Μυρτώ
- 8) Κοτζαμικάλη Γιώτα
- 9) Καντεράκης Στέφανος
- 10) Κουτρουλάκης Νίκος
- 11) Λεκάκι Νίκος
- 12) Κληματακή Κατερίνα
- 13) Κουϊκόγλου Αναστασία
- 14) Καπάσσο Άννα-Μαρία
- 15) Κωνσταντουδάκη Ευτέρπη
- 16) Ρούβαλη Ιωάννα
- 17) Σάλτα Δανάη
- 18) Πρωτοπασιδάκη Γωγώ
- 19) Φραγγεδάκη Μαρία

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

Μπαλάκου Μαρίνα, φιλόλογος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ:

- Τον διευθυντή του σχολείου μας, κ. Σημαντηράκη Μανώλη.
- Τους συναδέλφους κ. Δερμιτζάκη Χρήστο, κ. Βασιλειάδου Ευστρατία, κ. Πιέρρου Νάγια, κ. Μελεμένη Αλέκα, κ. Σιάπη Σήφη.
- Τη διευθύντρια του Βιολογικού Καθαρισμού Χανίων, χημικό μηχανικό κ. Κοτσιφάκη Χριστίνα και τον μηχανολόγο κ. Αγοραστάκη Μανώλη.
- Τον καθηγητή Φυσικοχημείας της Σχολής Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πολυτεχνείου Κρήτης, κ. Γεντεκάκη Ιωάννη.
- Την προϊσταμένη του Γραφείου Διασύνδεσης και Σταδιοδρομίας του Πολυτεχνείου Κρήτης, κ. Βασιλική Πάγγειου.

ΣΔΕ ΧΑΝΙΩΝ

«Λίγη καλοσύνη από τον έναν άνθρωπο προς τον άλλο είναι πολύ προτιμότερη από μια απέραντη αγάπη για όλη την ανθρωπότητα».

Richard
Dehmel

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΣΔΕ ΧΑΝΙΩΝ
Ζαμπία Αγγελάκη, Βαγγελιώ Γελασάκη
Γεωργία Ηλιάκη, Ευτυχία Καπάντα
Ευτυχία Μαυριδάκη
Ιωάννα Κουκουλάκη, Ερασμία Μακρυγιαννάκη
Γιάννης Μαραγκουδάκης, Αθανασία Πετράκη
Ελένη Σγουράκη, Στράτος Τραχανατζής

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ
Δρ Δημήτριος Μπούρδας, διευθυντής ΣΔΕ Χανίων
Αστέριος Μανάκος, αποσπασμένος καθηγητής στο ΣΔΕ

Μόδα; Ανάγκη; Δικαίωμα; Όπως και να το πεις, το αποτέλεσμα είναι ένα και είναι εκπληκτικό. Πολλές ομάδες ανθρώπων χρησιμοποιούν το Facebook ως μέσο για να δραστηριοποιηθούν και να δώσουν ξανά ζωή στη λέξη αλληλεγγύη, μια κίνηση που δε μπορεί να αφήσει ασυγκίνητο κανένα πολίτη, ενώ κάνει ακόμα και τους πιο απελπισμένους και απαισιόδοξους ανθρώπους της μικρής κοινωνίας μας να βλέπουν φως και να αποκτούν την ελπίδα ότι όλα θα πάνε καλά.

Βρήκαμε δύο απ' αυτές τις ομάδες και θελήσαμε να μάθουμε περισσότερα. Ας τις γνωρίσουμε ...

«Χανιώτισσες Μαμάδες»

Η ομάδα ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 2016 και αριθμεί μέχρι σήμερα 7050 μέλη. Την ιδέα δημιουργίας της ομάδας είχε η τωρινή διαχειρίστριά της, Βίκυ Τάκου, 38 ετών, μητέρα δύο παιδιών, προσεχώς τριών. Η Βίκυ μάς εξήγησε πως επιθυμία της ήταν να ενωθούν όλες οι μαμάδες του νομού μας με έναν κοινό σκοπό, «τις ανάγκες των παιδιών μας».

Η ομάδα εξελίχτηκε γρήγορα από τη στιγμή που οι μαμάδες άρχισαν να αναρτούν τους προβληματισμούς τους, καθώς η ανταπόκριση ήταν άμεση και αποτελεσματική.

Έχουν ήδη πραγματοποιήσει το πρώτο «Φεστιβάλ Παιδιού» στα Χανιά, μια δράση που ολοκληρώθηκε με μεγάλη επιτυχία, χάρη στη βοήθεια της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων και των μελών της ομάδας, δίνοντας την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να περάσουν αξέχαστες στιγμές.

Επιπλέον, σύμφωνα με τη Βίκυ, η ομάδα ήταν ο μοχλός για να ξεκινήσει ένας τεράστιος αγώνας συγκέντρωσης χρημάτων, προκειμένου να μεταβεί μικρή συμπολιτισιά μας σε νοσοκομείο του εξωτερικού. Ανάλογη προσπάθεια έγινε και για το μικρό Δημήτρη, «ο οποίος τώρα έχει πάρει το δρόμο της ελπίδας, και τον περιμένουμε να γυρίσει γερός και δυνα-

τός να πραγματοποιήσει τα όνειρά του».

Επίσης, μια οικογένεια που κινδύνευε να βρεθεί στο δρόμο, επειδή ο πατέρας αδυνατούσε να καταβάλει κάποια ενοίκια που όφειλε στον ιδιοκτήτη, αυτή τη στιγμή μπορεί να συνεχίσει τις προσπάθειες επιβίωσης, καθώς η ομάδα μπόρεσε τουλάχιστον να εξασφαλίσει την παραμονή τους στο σπίτι τους, πληρώνοντας τα οφειλόμενα ενοίκια στον ιδιοκτήτη.

Και δεν είναι μόνο αυτά, αφού καθημερινές πράξεις αγάπης και αλληλεγγύης παίρνουν, από μορφή μηνύματος σε έναν διαδικτυακό κόσμο, σάρκα και οστά.

Όνειρο της ομάδας, μας ανέφερε η Βίκυ, είναι ένας τεράστιος πολυχώρος δωρεάν δημιουργικής απασχόλησης παιδιών, τον οποίο θα μπορούσαν να λειτουργούν τα μέλη της ομάδας εθελοντικά. Αναγκαία θεωρεί τη συνδρομή των Φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των επιχειρηματιών του τόπου.

Οι Χανιώτισσες Μαμάδες είναι εδώ, δίπλα μας και μας λένε πως, «όταν δε ρωτάς, η απάντηση θα είναι πάντα όχι».

«Η γειτονιά μας - Λενταριανά»

Όπως μας είπαν οι διαχειριστές αυτής της ομάδας, Κυριακή Δούκα και Γιάννης Μπαλής, το 2015 υπήρξε η ιδέα να δημιουργηθεί μια σελίδα που θα ένωνε ξανά όλα τα παιδιά της γειτονιάς που είχαν γεννηθεί από το 1978 έως το 1990.

Η εξέλιξη της ομάδας ήταν ραγδαία, οι κινητοποιήσεις και η δράση τους μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα εκπλήσσουν, καθώς πραγματοποίησαν τον Ιούλιο του 2016 φιλικό αγώνα ποδοσφαίρου, με σκοπό να ενισχύσουν το Συσσίτιο του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους Λενταριανών. Οι θεατές μπορούσαν να παρακολουθήσουν τον αγώνα, με μόνη προϋπόθεση να προσφέρουν τρόφιμα. Η προσέλευση ήταν μεγάλη και ο σκοπός στέφτηκε με απόλυτη επιτυχία.

Ακολούθησε άλλη μια μεγάλη δράση για τη γειτονιά, στην οποία βοήθησε και ο Δήμος Χανίων. Κατάφεραν, δηλαδή, με

πολύ προσωπική εργασία να δώσουν και πάλι ζωή στο ξεχασμένο πάρκο των Λενταριανών, επί της οδού Ε. Μάντακα, το οποίο γι' αυτούς είχε μεγάλη συναισθηματική αξία.

Επιπλέον, στην ανεκμετάλλευτη νησίδα της συμβολής των οδών Παπαναστασίου και Ε. Μάντακα, φύτεψαν λουλούδια και ένα κυπαρίσσι, το οποίο χρησιμοποιείται ως το χριστουγεννιάτικο δέντρο της γειτονιάς.

Κατά τη διάρκεια των γιορτών θα πούνε τα κάλαντα στα Λενταριανά, με σκοπό τη συγκέντρωση τροφίμων και χρημάτων, τα οποία θα διατεθούν στο Συσσίτιο του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους Λενταριανών, στους πλημυροπαθείς της Μάντρας Αττικής και για τον εξοπλισμό του Κοινωνικού Οδοντιατρείου Λενταριανών.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που είναι άξιοι μίμησης και θαυμασμού, μας θυμίζουν με το παράδειγμά τους πόσο σημαντικό είναι να αφήσουμε στην άκρη τις όποιες διαφορές μας και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ως άνθρωποι, ως απλοί πολίτες, με έναν κοινό σκοπό, να βγούμε όσο το δυνατόν αλώβητοι από αυτή την κρίση, η οποία δεν είναι μόνο οικονομική αλλά και κρίση αξιών.

Η ομάδα εν δράσει

Πάνω από 6 χρόνια το Κοινωνικό Ιατρείο - Φαρμακείο Χανίων δίνει μήνυμα αλληλεγγύης

ΓΕΛ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

Το άρτια οργανωμένο φαρμακείο μέσα στον χώρο του Κοινωνικού Ιατρείου

Συνέντευξη σε εθελοντές του Κοινωνικού Ιατρείου - Φαρμακείου Χανίων

Το ΓΕΛ Αλικιανού με εθελοντές στο Κοινωνικό Ιατρείο Χανίων

Πείτε μας πώς ξεκίνησε η ιδέα και πότε για τη δημιουργία του ΚΙΦΑΧ και ποιοι βοήθησαν σε αυτήν την προσπάθεια.

Το Κοινωνικό Ιατρείο - Φαρμακείο ξεκίνησε να λειτουργεί με πρωτοβουλία του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων, στην οδό Μ. Μπότσαρη από το 2011. Δύο χρόνια αργότερα η Μονή Γουβερνέτου παραχώρησε τον χώρο που στεγάζεται έως και σήμερα στην Κολοκοτρώνη 10 κ' Περίδου, στο κέντρο της πόλης. Το ΚΙΦΑΧ, είναι ένας χώρος αλληλεγγύης που αποτελείται από γιατρούς και εθελοντές.

Σε ποιες ειδικότητες μπορεί κάποιος να απευθυνθεί πηγαίνοντας στο ΚΙΦΑΧ;

Σε όλες τις ειδικότητες, περίπου 30 στον αριθμό, εκτός από χειρουργούς, αλλά και σε αυτήν την περίπτωση οι ασθενείς μεταφέρονται σε συνεννόηση με το νοσοκομείο. Επίσης προσφέρεται ήδη δωρεάν τεστ ΠΑΠ, ενώ από τον επόμενο χρόνο και δωρεάν μαστογραφία.

Μας έκανε μεγάλη εντύπωση το άρτια οργανωμένο φαρμακείο σας. Πώς εξασφαλίζετε τα φάρμακα αυτά;

Πραγματικά μας συγκινεί η ανταπόκριση του κόσμου. Τόσο φαρμακεία της πόλης, όσο και απλοί πολίτες, μας προσφέρουν φάρμακα και είναι ευκαιρία να πούμε πως ο καθένας μπορεί να αφήνει φάρμακα που δεν χρειάζεται στους πράσινους κάδους που υπάρχουν μέσα στα φαρμακεία. Επίσης στην

Ένα ιατρείο για όλους.

πόλη μας τα τελευταία χρόνια, γίνονται πολλές κοινωνικές εκδηλώσεις όπου ο κόσμος προσφέρει φάρμακα και υλικό για εμάς.

Ποιοι μπορούν να έρθουν σε σας για βοήθεια; Απευθύνεστε μόνο σε μετανάστες ή αλλοδαπούς;

Όχι μπορούν να έρθουν όλοι, άποροι και ανασφάλιστοι χωρίς καμία διάκριση, να αναφέρουμε ότι από τα 1200 περίπου άτομα στα οποία προσφέρει βοήθεια το ιατρείο μας, οι 400 περίπου είναι Έλληνες...

Έχετε άλλες δράσεις πέρα από την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη;

Βέβαια. Όλα αυτά τα χρόνια, έχουμε οργανώσει συζητήσεις σε

διαφόρους χώρους με θέμα την αλληλεγγύη αλλά και την ενημέρωση σε ιατρικά και κοινωνικά ζητήματα, ενώ συμμετέχουμε και στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Χανίων. Το ΚΙΦΑΧ κατάφερε κ' έκανε αποστολές αλληλεγγύης σε Χίο, Μυτιλήνη και Ειδομένη, λόγω της ανάγκης που δημιουργήθηκε τότε από την τεράστια προσφυγική κρίση. Επίσης, οι γιατροί μας έκαναν ιατρεία στον Πειραιά στην Ε1 πύλη, όταν εκείνο τον καιρό διέμεναν πρόσφυγες και υπήρχε έντονη η ανάγκη για ιατρική περίθαλψη. Συμμετείχαμε ενεργά στη φιλοξενία των προσφύγων στην Παλιά Ηλεκτρική κ' τον Καλαθά και έχουμε στείλει πολλά ρούχα κ' φάρμακα τόσο στα νησιά όσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Σαν εργαζόμενοι με τόσες υποχρεώσεις θα έχετε ήδη περιορισμένο χρόνο. Πώς συνδυάζετε την προσωπική σας ζωή με τον εθελοντισμό; Πώς αισθάνεστε που εκτελείτε ένα τόσο σπουδαίο κοινωνικό έργο;

Είναι αλήθεια ότι όλοι μας έχουμε περιορισμένο ελεύθερο χρόνο, αλλά ένα μεγάλο μέρος του το διαθέτουμε εδώ μέσα με μόνο κίνητρο την αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Η εκτίμηση του κόσμου που έρχεται σε μας, μας δίνει και τη δύναμη και συνεχίζουμε γιατί νιώθουμε ότι πρέπει να βαδίζουμε με τους ανθρώπους χέρι-χέρι.

Υπάρχουν παρόμοιες δομές σαν την δική σας;

Σε όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης σε όλη την Ελλάδα αλλά και στα Χανιά δημιουργήθηκαν δομές αλληλεγγύης με τις οποίες το κοινωνικό ιατρείο συνεργάζεται.

Πώς φαντάζεστε τη μελλοντική σας πορεία;

Ο στόχος δεν αλλάζει είμαστε εδώ για να παρέχουμε τη στήριξή μας, σε μια εποχή πραγματικά πολύ δύσκολη για όλους, αλλά θα λέγαμε σαν ευχή κάποια στιγμή να μην είμαστε απαραίτητοι σε μια κοινωνία, γιατί ένα κράτος πρόνοιας θα αναλάβει τον ρόλο που του αναλογεί.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας και τη διάθεσή σας να μας ξεναγήσετε στον χώρο σας και να μας δώσετε τόσο χρήσιμες πληροφορίες. Και εμείς σας ευχαριστούμε, είναι καλό ο κόσμος να γνωρίζει την ύπαρξη και την δράση του Κοινωνικού Ιατρείου - Φαρμακείου.

(Τις ερωτήσεις επιμελήθηκαν οι μαθητές της Α τάξης του ΓΕΛ Αλικιανού. Οι απαντήσεις δόθηκαν από εθελοντές του Κοινωνικού Ιατρείου - Φαρμακείου Χανίων)

Α' ΤΑΞΗ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ

1. ΑΛΕΦΑΝΤΗ ΗΩ
2. ΒΑΝΤΑΡΑΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
3. ΓΟΜΠΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
4. ΚΑΖΑΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
5. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ
6. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ

7. ΦΥΤΟΥΡΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ
8. ΧΑΤΖΗ ΜΑΡΚΕΛΛΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ
ΚΟΚΟΤΣΑΚΗ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
ΧΙΝΤΙΡΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΑ - ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

Η δημοσιογραφική ομάδα:
Κασσάρα Ειρήνη Α' τάξη
Μαυρακάκη Ελισάβετ Β' τάξη
Τζατζιμάκη Ειρήνη Β' τάξη
Τσαπάκου Αμαλία Β' τάξη
Φραγκιουδάκη Θεοδώρα Β' τάξη

Υπεύθυνη καθηγήτρια
Δημοπούλου Ελένη

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

Κακοποίηση

Όταν ακούμε τη συγκεκριμένη λέξη σκεφτόμαστε... Κακοποίηση ζώων αλλά και... παιδιών! Στο παρόν άρθρο προσπαθούμε να αναλύσουμε τι σημαίνει.

Το πρώτο ερώτημα ήταν: Υπάρχουν άνθρωποι που «σκοτώνουν» αθώες ψυχές χωρίς δισταγμό; Ναι, είναι αυτοί που κακοποιούν τα παιδιά τους. Πώς μπορούν να τα χτυπούν; Πώς μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι τα βράδια; Πού είναι η συνείδησή τους; Πώς συνεχίζουν ενώ τα βλέπουν να αργοπεθαίνουν; Πώς παίρνουν μια ζωή;

Πρέπει να τιμωρούνται τόσο σκληρά ώστε να νιώσουν τον πόνο που ένιωσαν οι καρδιές που έμειναν πίσω, θρηνώντας για ένα θάνατο που έγινε χωρίς αιτία! Το δεύτερο ερώτημά ήταν: «Τι είναι το ζώο»;

Οι απαντήσεις που δόθηκαν ήταν ποικίλες: «Είναι φίλος», «Παρέα», «Περιουσία», «Κάτι νοντικά κατώτερο, αλλά με καρδιά μεγαλύτερη από τη δική μου», «Είναι ζωντανός οργανισμός που έχει ανάγκη να δίνει αλλά και να παίρνει αγάπη», «Δημιούργημα του Θεού που ήρθε στη ζωή για κάποιο σκοπό», «Κομμάτι της ζωής μας». «Ο τρόπος να χαλαρώσω, να ξεχάσω τα προβλήματά μου». Ένα μικρό παιδί μας είπε: «Είναι σαν τον άνθρωπο αλλά πολύ διαφορετικό.

Δεν μπορεί να μιλήσει ή να κλάψει, είναι όμως ζωντανό!»

Πολλοί επισημαίνουν ότι η υιοθέτηση ενός ζώου πρέπει να είναι μια καλά σκεπτόμενη απόφαση. Η φροντίδα είναι δύσκολη υπόθεση. Πολλοί την παρομοιάζουν με την φροντίδα μικρού παιδιού.

Ωστόσο κάποιοι αποφασίζουν πολύ παρορμητικά, στην αρχή παίζουν μαζί του, όμως σύντομα βαριούνται και το εγκαταλείπουν. Υπάρχει μία μερίδα ανθρώπων που έχασε την ευαισθησία και την ανθρωπιά όχι μόνο μεταξύ τους αλλά και σε σχέση με τα ζώα. Άνθρωποι που ευχαριστιούνται να βασανίζουν, να κακοποιούν, ασυνείδητοι οδηγοί που τα εγκαταλείπουν.

Από την άλλη υπάρχουν εκείνοι που είναι πλήρως συνειδητοποιημένοι. Το αγαπάνε και το φροντίζουν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους, το βλέπουν σαν μέλος της οικογένειας. Συχνά όταν χαθεί ένα ζώο το αναζητούν παντού, το δημοσιεύουν στα ΜΜΕ προσφέροντας χρήματα.

Όταν πεθαίνει όμως... «ραγίζει η καρδιά μου και μόνο που το σκέφτομαι», «...το έχω νιώσει, όταν το έμαθα έχασα τη γη κάτω από τα πόδια μου, πέθανε ο καλύτερός μου φίλος, πώς θα ζούσα;»

Εδώ κρίνεται αναγκαίο να ορίσουμε τη λέξη "Κακοποίηση":

Κακοποίηση είναι ο βασανισμός, η κακομεταχείριση και οποιαδήποτε πράξη βίας απέναντι σε άνθρωπο ή ζώο. Μερικές μορφές είναι: δηλητηρίαση, κρέμασμα, πνιγμός, αιχμαλωσία, έλλειψη καταλύματος, αλυσόδεση, έλλειψη περίθαλψης, ξυλοδαρμός, συμμετοχή στο τσίρκο, όπου κακοποιούνται κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης, χρησιμοποίηση σαν πειραματόζωα, όπου συνήθως μετά το πέρας της δοκιμασίας θανατώνονται.

Πόσες φορές όμως αυτά μας έδειξαν την αγάπη τους;

Κάποιοι μας αφηγήθηκαν τις ιστορίες τους:

«Μια μέρα η κόρη μου έπαιζε με ένα άγνωστο σκύλο, έπεσε και χτύπησε, τότε

ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΜΑΣ!!!

ο σκύλος μας άρχισε να γαυγίζει στον άγνωστο και να τη γλείφει για να την παρηγορήσει».

«Κάποτε ένας ... κύριος, πήγε να δείρει ένα νεογέννητο, τότε ο σκύλος της οικογένειας στάθηκε μπροστά από το μωρό, για να χτυπήσει αυτόν ο ιδιοκτήτης κι όχι το βρέφος».

Μετά από την έρευνά μας δεν μπορούμε παρά να αναρωτηθούμε «Θεωρούμαστε πιο πολιτισμένοι από τα ζώα; Μήπως είναι θέμα παιδείας, που λαμβάνουμε από το σπίτι, απ' την αρχή της ζωής μας; Θα μας άρεσε κάποιος να μας συμπεριφέρεται έτσι επειδή είμαστε διαφορετικοί»;

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι η Εισαγγελία του Άρειου Πάγου με το νόμο 4039/2012 έχει ζητήσει την παραπομπή στο αυτόφωρο όσων κακοποιούν ζώα. Μεγαλύτερη ποινή δίνεται βέβαια από τα Διοικητικά δικαστήρια όπου οι κατηγορούμενοι πληρώνουν ως αποζημίωση τεράστια χρηματικά ποσά, ενώ «μαυρίζει» το ποινικό τους μητρώο.

Εν κατακλείδι η βία εναντίων των ζώων

είναι έγκλημα γιατί πίσω από αυτήν κρύβεται ένα βίαιο άτομο. Είναι χρέος όλων μας να ευαισθητοποιηθούμε και να σκεφτούμε τη στάση μας απέναντι σε ζώα κι ανθρώπους καθώς έχουν ψυχή όπως και εμείς κι ανάγκη να αγαπήσουν και να αγαπηθούν. Οι κακοποιήσεις είναι σε μεγάλο βαθμό προσωπική ευθύνη του καθενός, αλλά

και των διαφόρων υπηρεσιών, που οφείλουν με τους νόμους να ελαχιστοποιήσουν το φαινόμενο.

Ένα παιδί της Β' τάξης μας είπε: «... να διοργανώσουμε εκδηλώσεις με θέμα τα ζώα», ενώ μια καθηγήτρια Φιλολογίας υποστηρίζει: «...αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να συζητήσουν τα ψυχολογικά τους προβλήματα με ειδικούς...»

Εμείς οι νέοι να αναλάβουμε δράση, να νοιαστούμε, να σεβαστούμε τα δικαιώματα όλων είτε είναι άνθρωποι είτε ζώα.

Αν τα ζεις ή τα βλέπεις όλα αυτά πρέπει να μιλήσεις, μη φοβάσαι τίποτα και κατένα, μόνο έτσι θα τελειώσουν τα βασανιστήρια αυτού που κακοποιείται!

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΑΜΟΥ

Συντακτική ομάδα:

Καζάνης Αντώνης – Β' τάξη
Ξηρουάκη Γεωργία – Β' τάξη
Σταυριαννουδάκη Ελένη – Β' τάξη
Τσιτσιρίδης Μανώλης – Β' τάξη
Φραγκιαδάκης Μανώλης – Β' τάξη
Χαιρετάκη Κατερίνα – Β' τάξη
Αννιτσάκη Χρυσάνθη – Γ' τάξη
Κουράκη Ελένη – Γ' τάξη
Πιπεράκης Μπάμπης – Γ' τάξη
Παπαδόπουλος Φοίβος – Γ' τάξη

Επιβλέπουσα καθηγήτρια:
Καλαϊτζάκη Ειρήνη - Πληροφορικής

Ο Ερυθρός Σταυρός και το Γυμνάσιο Βάμου εν δράσει για τη συλλογή καπακιών

Αποκόρωνα και Εθελοντισμός

Οι Ευρωπαίοι πολίτες δίνουν μαθήματα αλληλεγγύης και αλτρουισμού

Εθελοντισμός... μια λέξη και μια έννοια που σημαίνει τόσα πολλά! Ο εθελοντισμός είναι μια πράξη προσφοράς που γίνεται για κάποιο κοινωνική σκοπό χωρίς αντάλλαγμα.

Ο Δήμος Αποκορώνου δραστηριοποιείται στον τομέα αυτό, εδώ και αρκετά χρόνια μέσω της Κοινωνικού Επιχειρήσης που δημιουργήθηκε το 2010 αλλά χωρίς σημαντική δράση τότε», όπως μας αναφέρει η κ. Μπενάκη, Αντιδήμαρχος και πρόεδρος της Κοινωνικού Επιχειρήσης. Μας τονίζει πως «έπρεπε να γίνει κάτι ουσιαστικό για τις ομάδες που έχουν πληγεί λόγω της κρίσης. Έπρεπε να ενεργοποιηθούν εθελοντές».

Οι μόνιμοι Ευρωπαίοι πολίτες κάτοικοι της περιοχής ήταν οι πρώτοι εθελοντές. Συνειδητοποιημένοι στις φιλανθρωπικές δράσεις, μετέφεραν από την πατρίδα τους κουλτούρα εθελοντισμού, κάτι που οι Έλληνες δεν είχαν. Στην αρχή ήταν γεμάτοι δυσπιστία. Ξεκίνησαν να είναι στο πλάι του Δήμου, παρακολουθώντας τις δραστηριότητές του. Το Κοινωνικό Παντοπωλείο και Ενδυματοπωλείο, πλέον δουλεύουν σταθερά και προσφέρουν βοήθεια στις οικογένειες με οικονομικά προβλήματα. Ό,τι προσφέρει, παρέχονται από προγράμματα της Περιφέρειας, από χορηγίες των ντόπιων επιχειρήσεων και από ιδιώτες ξένους και Έλληνες που έχουν μπει στην εθελοντική δράση. Σήμερα υπάρχει δίκτυο με 200 καταγεγραμμένους Ευρωπαίους πολίτες εθελοντές. Αυτοί παραδειγματίζουν τους ντόπιους κατοίκους, που πλέον έχουν μπει στην εθελοντική δράση και εκείνοι. Ας μην ξεχνάμε ότι αυτοί ξεκίνησαν την εθελοντική δράση στον Αποκόρωνα.

Η Μαριάννα από την Ολλανδία και το Γυμνάσιο Βάμου εν δράσει για το «Κουτί του Παπουτσιού»

Χαρακτηριστικά μας αναφέρει η Μαριάννα εθελόντρια από την Ολλανδία, που ζει 19 χρόνια στον Αποκόρωνα πως η προσφορά τους στον τόπο ξεκίνησε από τα μικρά παιδιά που είχαν ανάγκη και αφού συνεισέφεραν χρηματικά άνθρωποι από το εξωτερικό. Και κατέληξε, «είναι σημαντικό να μάθουμε στα παιδιά από το Δημοτικό να προσφέρουν στον συνάνθρωπο, να ρίξουμε τον σπόρο».

Νέες δραστηριότητες είναι το Κοινωνικό Φροντιστήριο, προσφορά τοπικών φροντιστηρίων για τους Αποκορωνιώτες μαθητές που έχουν οικονομικό πρόβλημα και η «Τράπεζα Χρόνου» που προβλέπεται να οργανωθεί. Η τελευταία δράση, καινοτόμα για τον τόπο, έχει να κάνει με την «ανταλλαγή» εργασιών που αφορούν τα νοικοκυριά και την καθημερινότητά τους χωρίς την οικονομική αμοιβή.

Την συνολική δράση του Δήμου ενισχύουν και συνεργαζόμενες ομάδες πολιτών, η εκκλησία αλλά και σχολεία. Αξίζει

παινη μια από τις τελευταίες δράσεις του κ. Μανώλη κατοίκου της ευρύτερης περιοχής του Αποκορώνου, ο οποίος με μια ομάδα εθελοντών φίλων – ντόπιων και ξένων – καθάρισαν έναν από τους παραποτάμους του Κοιλιάρη με πλούσια βιοποικιλότητα, μαζεύοντας 8 φορτηγά σκουπίδια. Σκουπίδια που ανήκουν σε όλους. «Με τους ξένους να υπερισχύουν αλλά και τους Έλληνες να αφυπνίζονται και να συμμετέχουν δυναμικά», όπως μας είπε χαρακτηριστικά.

Σημαντική είναι και η δραστηριότητα που βρίσκεται σε εξέλιξη για τον εξοπλισμό με ιατρικά μηχανήματα του ιατρείου των Καλυβών, για την οποία συνεργάζονται ξένοι πολίτες η Ενορία Καλυβών αλλά και εθελοντές.

«Οι ωφελοούμενοι» από την αντίθετη πλευρά «είναι ευχαριστημένοι και περιμένουν τη βοήθεια που τους προσφέρεται από το δήμο και τους εθελοντές με ευχαρίστηση και ανυπομονησία», όπως μας

ανέφερε ωφελοούμενος που θέλει να κρατήσει την ανωνυμία του. Έχουν αρχίσει να ξεθαρρεύουν και αναζητούν την πολύτιμη βοήθεια αυτή που στην αρχή έδωχναν. Πραγματικά ο εθελοντισμός πρέπει να διατηρείται ζωντανός έστω και από λίγους γιατί έτσι διατηρείται η μαγιά μέσα στην κοινωνία για να αυξηθεί ο αριθμός τους.

Πλούσια και η δραστηριότητα του Γυμνασίου Βάμου όπως μας ανέφεραν εθελοντές μαθητές και συντονιστές καθηγητές. Ορόσημο ήταν η συμμετοχή του στο πρόγραμμα «Νοιάζομαι και Δρω» που υλοποιεί το «Ίδρυμα Λαμπράκη» και το σωματείο «ΔΕΣΜΟΣ», με στόχο οι μαθητές να καλλιεργήσουν αξίες όπως ο εθελοντισμός και η αλληλεγγύη. Σημαντική είναι όμως και η συμβολή του σχολείου στην προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου, μέσα από δύο πράξεις υιοθεσίας μνημείων, αυτών του θεάτρου της αρχαίας Απτέρας και του Τούρκικου φρουρίου Ιτζεδίν. Παράλληλα πραγματοποιούνται πλήθος εθελοντικών δράσεων όπως η συλλογή καπακιών, η ανακύκλωση μπαταριών και χαρτιού, η προσφορά στο «Χαμόγελο του Παιδιού», στις κοινωνικές δομές του Δήμου Αποκορώνου, στην «Κιβωτό του Κόσμου», στο Γηροκομείο Χανίων και στον περιβαλλοντικό τομέα. Αξίζει να αναφέρουμε και την δημιουργία εθελοντικής ομάδας ξεναγών-μαθητών η οποία παρουσιάζει σε μαθητές την αρχαία πόλη της Απτέρας και τα μυστικά της, στον λόφο του Παλαιοκάστρου, πάνω από τον κόλπο της Σούδας.

Είναι ελπιδοφόρο το γεγονός να υπάρχουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι στις μέρες μας που κάνουν πράξη τα λόγια του Κρητικού Νίκου Καζαντζάκη, «Αγάπα τον άνθρωπο γιατί είσαι εσύ».

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ Β' ΟΜΑΔΑ

Γονατιστοί στα χαλίκια

Οχι και τόσο παλιά
ένα σχολείο...

Με αφορμή το μάθημα της Λογοτεχνίας με θέμα τη σχολική ζωή, προσκαλέσαμε τον κ. Σταμάτη Αποστολάκη, έναν παλιό δάσκαλο, να μοιραστεί μαζί μας τις αναμνήσεις του κι αυτός πρόθυμα αποδέχτηκε την πρόσκλησή μας. Έτσι, την Τρίτη 24 Οκτωβρίου μαζευτήκαμε, τα παιδιά της Α' Γυμνασίου, στην αίθουσα πολλαπλών και τον ακούσαμε με προσοχή για δυο ώρες.

Μας είπε πολλά, αλλά περισσότερο μας εντυπωσίασε ο τρόπος που οι τότε δάσκαλοι επέβαλαν την πειθαρχία στο σχολείο. Για παράδειγμα, ο κ. Αποστολάκης θυμάται ότι ένας άγιος δάσκαλος τιμωρούσε ως εξής τα παιδιά που δεν τον άκουγαν: τα έβαζε σε ένα παλιό, σκοτεινό και κρύο φούρνο. Παλιά, οι γονείς έφερναν τα παιδιά στο σχολείο και του έλεγαν: «Κόκκαλα σου δίνω, κόκκαλα να μου γυρίσεις». Και βέβαια, αυτό μας θύμιζε το απόσπασμα του Ν. Καζαντζάκη από την Αναφορά στο Γκρέκο που διαβάσαμε στην τάξη και όσα έειπε ο καπετάν Μιχάλης στο δάσκαλο: «Το κρέας δικό σου, τα κόκκαλα δικά μου». Ο κ. Αποστολάκης όμως μας δώλωσε -και η Λία κατέγραψε ακριβώς τα λόγια του: «εμένα ο Θεός με αξίωσε να μην πιάσω στα χέρια μου ποτέ το βούρδουλα».

Ο κ. Αποστολάκης δούλεψε σε πολλά σχολεία, πολλά από αυτά μονοθέσια όπως το δημοτικό σχολείο του Ροδοβανίου το οποίο

τότε είχε περίπου 100 μαθητές αλλά μόνο έναν δάσκαλο. Μας μίλησε ακόμα για τις δύσκολες συνθήκες εκείνης της εποχής: τα περισσότερα παιδιά ήταν ξυπόλυτα και στα θρανία κάθονταν έως τέσσερις μαθητές. Στο σχολείο δίνονταν συσσίτιο και προκειμένου να θερμανθούν τα παιδιά ήταν υποχρεωμένα να κρατούν ένα ξύλο για τη σόμπα της τάξης

Μετά τη συζήτηση με τον κ. Αποστολάκη ρωτήσαμε και τους δικούς μας ανθρώπους, τους γονείς και τους παππούδες και γιαγιάδες μας. Πώς ήταν άραγε το δικό τους σχολείο; Ήταν παρόμοιο με αυτό που μας είχε περιγράψει ο κ. Αποστολάκης: με δυσκολίες, στερήσεις και βέβαια τιμωρίες. Στη γερμανική κατοχή κάποιοι έκαναν μάθημα στην εκκλησία. Η γιαγιά της Χρύσας έκοβε ένα μολύβι στα τέσσερα και μοίραζε τα κομμάτια στα παιδιά της. Τα σχολικά βιβλία τα αγοράζαν. Τη δεκαετία του '50 στη Δράμα, η γιαγιά της Άννα-Μαρίας θυμάται ότι το σχολείο λειτουργούσε σε μια μικρή αποθήκη χωρίς καρέκλες ή θρανία, τα μισά παιδιά δεν είχαν παπούτσια, είχαν μόνο ένα φύλλο χαρτί και μολύβι και όχι τετράδια ούτε γόμες. Μόνο το 1964 μεταφέρθηκαν σε ένα χώρο όπου υπήρχαν καρέκλες και μερικά θρανία. Σύμφωνα με μαρτυρία του θείου του Ανδρόνικου μετά από ένα σεισμό καταστράφηκε το σχολείο του και περπατούσε καθημερινά χιλιόμετρα μέσα στα χιόνια.

Οι τιμωρίες ήταν πολλές. Οι δάσκαλοι έδερναν με βίτσα, τραβούσαν τα μαλλιά ή χτυπούσαν τα αυτιά των μαθητών, τους έβαζαν να στέκονται όρθιοι με το ένα πόδι στον τοίχο ή να γονατίζουν πάνω σε χαλίκια.

Καταγράψαμε μαρτυρίες όχι μόνο από την

Ελλάδα αλλά και από γειτονικές χώρες απ' όπου προέρχονται οι οικογένειες πολλών συμμαθητών μας. Για παράδειγμα, η Τζουλιάννα μας μετέφερε τις αναμνήσεις του πατέρα της από την Αλβανία. Κι εκεί υπήρχε αυστηρότητα και σωματικές τιμωρίες, μερικές φορές πολύ σκληρές. Ο πατέρας της θυμάται ότι κάποτε ο δάσκαλος τον χτύπησε τόσο πολύ που αιμορράγησε στη μύτη. Ο παππούς της όμως διαμαρτυρήθηκε έντονα την άλλη μέρα κρατώντας ένα τσεκούρι....

Όπως κατέγραψε η Βικτώρια τη δεκαετία του '60 και '70 σε όλη τη Σοβιετική Ένωση ίσχυαν οι ίδιοι σχολικοί κανόνες: κάθε εβδομάδα οι δάσκαλοι βαθμολογούσαν τη συμπεριφορά των παιδιών, οι τιμωρίες όμως δίδονταν από τους γονείς. Τα παιδιά φορούσαν στολές στο σχολείο και υπήρχαν μαθήματα στρατιωτικής εκπαίδευσης και σκοποβολής. Δίνανε μεγάλη σημασία στο μάθημα της γυμναστικής στο οποίο έδιναν εξετάσεις.

Ο μπαμπάς της Ανδριάνας από τη Κύπρο θυμάται ότι ο δάσκαλος κάθε μέρα έλεγχε την καθαριότητα των παιδιών και ότι ήταν απαραίτητο το μαντίλι. Στο Γυμνάσιο στα Χανιά, ο σχολίατρος εξέταζε τα παιδιά για ψείρες κι επειδή είχαν όλα, τους έλεγε να κουρευτούν με την ψιλή μηχανή: το άλλο πρωί το ένα παιδί κοίταγε το άλλο και γελούσαν. Η μαμά της Στέλλας θυμάται ότι οι μαθητές δεν τολμούσαν να ρωτήσουν τις απορίες τους. Δεν ένιωθαν κοντά στους δασκάλους είχαν σχέσεις τυπικές κι όχι ουσιαστικές.

Στη δεκαετία του '70 η μαμά της Μαρίας θυμάται ότι υπήρχε ακόμα η μεγάλη βέργα και τιμωρίες όπως ορθοστασία στη γωνία

της αίθουσας και τράβηγμα αυτιών. Η ξύλινη έδρα βρισκόταν πάνω σε ένα βάθρο. Στα παιδιά άρεσε το βάθρο γιατί γύρω του έπαιζαν και κρύβονταν. Έβγαζαν όλοι αναμνηστικές φωτογραφίες με την ίδια τσάντα επειδή ήταν σε καλύτερη κατάσταση.

Τελειώνοντας την έρευνά μας διαπιστώσαμε ότι για κάποιες χώρες του κόσμου το σήμερα δεν είναι τόσο μακριά από το χτες. Ο συμμαθητής μας στην Α' τάξη Ομίντ Ιμπραήμ, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν μας μίλησε για τα σχολεία στη χώρα του που είναι ακόμα και σήμερα αρρένων και θηλέων. Σχολεία με πολλές ελλείψεις και φθορές που λειτουργούν πρωί και απόγευμα και όπου επιβάλλουν σωματικές τιμωρίες: οι δάσκαλοι τους χτυπούν με χάρακα στις παλάμες ή τους βάζουν να στέκονται με το ένα πόδι. Οι συνθήκες του Αφγανιστάν θυμίζουν λοιπόν το σχολείο στην Ελλάδα, έτσι όπως μας το περιέγραψαν οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας.

Και στην Ελλάδα, δεν είναι όλα τα σχολεία ίδια: στο Δημοτικό σχολείο Ροδοβανίου, στο οποίο είχε δουλέψει ο κ. Αποστολάκης, υπάρχουν φέτος μόνο 15 μαθητές και 3 δάσκαλοι για 5 τάξεις αφού δεν υπάρχει κανένας μαθητής στην έκτη τάξη. Ο Ηλίας από την ομάδα μας τελείωσε πέρσι το Δημοτικό Ροδοβανίου. Ήταν ο μοναδικός μαθητής της τάξης του και βοηθούσε τους δασκάλους του στο μάθημα των μικρότερων παιδιών.

Αυστηρό ή σύγχρονο, με στερήσεις ή με ανέσεις, με λίγους ή πολλούς μαθητές, με τιμωρίες ή όχι, με φούρνους ή ωριαίες αποβολές πώς να ξεχάσεις το σχολείο σου;

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ της Α' Γυμνασίου
Αποστολάκη Στέλλα
Αστρουλάκη Μαρίνα
Καραγκιεζίδη Βικτωρία
Καρναλάκη Χρυσή
Κοσμαδάκης Ηλίας
Λεωνίδου Ανδριάννα
Μπέντο Τζουλιάννα
Παρασκευόπουλος Μιχάλης
Φάκου Άννα Μαρία

Επιβλέπουσες καθηγήτριες
Μαρίνα Αρετάκη
Μαρία Κατσαρού

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΘΗΤΕΣ

- ΑΣΑΡΓΙΩΤΑΚΗ ΠΕΛΑΓΙΑ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΖΟΥΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΚΑΡΚΑΝΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΔΑΚΗ ΡΑΦΑΕΛΑ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΜΑΛΑΤΙΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ(Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΜΠΟΛΑΝΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ(Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΠΑΠΑΔΕΡΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΠΑΥΛΟΥΔΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ(Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΠΙΠΕΡΑΚΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ(Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ ΙΑΣΟΝΑΣ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΠΟΛΕΝΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΣΕΛΙΝΙΩΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΤΡΙΠΟΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ (Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΧΑΪΔΕΜΕΝΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Γ΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)
- ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(Β΄ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ
ΠΑΤΡΙΚΑΚΗ ΝΙΚΗ (ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ)
ΑΛΥΓΙΖΑΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ (ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ζώντας... ψηφιακά

«Η καθημερινότητά μου;
Αγώνας δρόμου...
Η ζωή μου; Ψηφιακή
και ...υπερ-κινητ(ικ)ή..

τον... ψηφιακό. Ο ψηφιακός μου κόσμος, ο κόσμος στον οποίο μπορώ να ξεσπάσω και να αφεθώ, ο κόσμος μακριά από αυτή τη συνηθισμένη ρουτίνα που ζω.

Ένα είναι σίγουρο. Ζω σε έναν κόσμο με όρια, με το ρολόι στο χέρι. Για τα πάντα υπάρχει ένα όριο. Όριο στην τηλεόραση, όριο στη βόλτα, όριο ακόμη και στις κακές λέξεις ανά ημέρα. Αν παραβώ τα όρια που μου ορίζουν θα έχω πιο αυστηρούς περιορισμούς. Προκαθορισμένα τα πάντα πριν από μένα, για μένα. Πρωινό ξύπνημα στις 6.30, «πρέπει να κάνεις και μια μικρή επανάληψη, διαγώνισμα γράφεις Φυσική τετραμήνου, το ξέχασες;;» φωνάζει ο πατέρας που χει μάλλον ξεχάσει ο ίδιος πόσο αφύσικο είναι να σηκώνεσαι ασημέρωτα. Καλά, τους φυσικούς νόμους της ανάπαυσης και της παιδικής ανεμελιάς δεν τους έμαθε κανείς τους;;

Μάλλον, όχι. Με ρώτησε κανείς ποτέ γιατί κάθομαι με το κινητό μου; Όχι! Απλώς βγάζουνε συμπεράσματα. Συμπεράσματα που αδικούν και πληγώνουν... Ναι, έχω διάβασμα! Ναι, πρέπει να βοηθάω στις δουλειές του σπιτιού! Όμως έχω και προσωπική ζωή. Μα πού χώρος για αυτήν; Μετά το σχολείο μια χιονοστιβάδα από

υποχρεώσεις σβήνουν κάθε επίδα για κάτι διαφορετικό και διασκεδαστικό. Και εφόσον δεν μου δίνεται η δυνατότητα να βγω με τους φίλους μου, έχω το δικαίωμα να μιλήσω μαζί τους έστω και μέσω του «φίλου» μου. Δώστε μου επιλογές, αφήστε με να ζήσω όπως εγώ πιστεύω, ώστε η ψηφιακή ζωή μου να γίνει πραγματική. Κλείνω για μια στιγμή τα μάτια κι η ευχή γίνεται πραγματικότητα! Τα πάντα είναι τακτοποιημένα, η μάνα δεν φωνάζει κι εγώ ελεύθερος, χωρίς περιορισμούς.

Βαθιά μέσα μου βέβαια ξέρω την πικρή αλήθεια κι ας υπερβάλλω καμιά φορά. Όλα τούτα τα ορισμένα, τα προκαθορισμένα έχουν το σκοπό τους. Δεν είναι για δέσιμο οι δικοί μου που με τρέχουν καθημερινά σαν το άλογο του ιπποδρόμου από το ένα μέρος στο άλλο. Τους καταλαβαίνω και αυτούς! Την βλέπω την αγωνία τους όταν κοιτάζονται σιωπηλά για να αποφασίσουν ποιος θα κάνει τον «κακό» αυτή τη φορά, πριν αρχίσει το γνωστό ψαλτήριο. Περίεργος και δύσκολος ο ρόλος του γονιού και όπως διάβασα κάπου – ναι, διαβάζω κιόλας δεν είμαι μόνο στο Facebook, μάνα!- δεν υπάρχει σχολή και οδηγίες

χρήσης για το πώς να είσαι καλός γονιός.

Βράδιασε πάλι... Αύριο είναι Σάββατο κι όπως κάθε περιορισμένος νέος στην ηλικία μου έχω κανονίσει με τα παιδιά, μέσω Messenger φυσικά, να πάμε μία βόλτα. Μην νομίζετε, αγαπητοί μας γονείς, ότι δεν ξέρουμε αυτό που έδειξε κι η έρευνα που κάναμε στο σχολείο μας, αλλά και σε άλλα σχολεία της πόλης μας. Λίγο - πολύ όλοι μας ασχολούμαστε μια δυο ώρες τουλάχιστον με το κινητό μας κάθε μέρα. Δεν είμαστε σίγουροι αν θα μπορούσαμε να ζήσουμε τελείως χωρίς τα κινητά μας, αλλά νιώθουμε ότι μπορούμε να ελέγξουμε τη χρήση του, σε αντίθεση με αυτό που πιστεύετε εσείς οι μεγάλοι. Στην πραγματικότητα βέβαια, όλοι μας θα θέλαμε να πηγαίναμε πιο συχνά μία βόλτα με τους φίλους μας.

Δεν χρειάζεται κάποια έξυπνη εφαρμογή στο κινητό μας για να καταλάβουμε το αυτονόητο: Είναι καλύτερο από το να 'σαι όλη μέρα με το κινητό στο χέρι, να χαρείς με τους φίλους σου το ηλιοβασίλεμα από τους Τάφους των Βενιζέλων. Για να ζεις αληθινά, απεριόριστα...

Αλλη μία βαρετή μέρα. Ο «φίλος» μου, όπως κάθε μέρα τέτοια ώρα, φωνάζει για να ξυπνήσω. Τον αφήνω πάνω στο κομοδίνο και σηκώνομαι από το κρεβάτι για να πάω να πλυθώ. Σαν υπνοβάτης σέρνομαι μέχρι το μπάνιο κι ύστερα ντύνομαι, φτιάχνω την τσάντα μου και χωρίς καλά καλά να το καταλάβω το σχολικό είναι στη γωνία και με περιμένει. Όπως και χτες. Όπως κι αύριο. Χωρίς δεύτερη σκέψη βγάζω το «φίλο» μου από την τσάντα, τον μοναδικό πιστό μου «φίλο», βάζω τα ακουστικά και αφήνω τα μουσικά

στικά και αφήνω τα τραγούδια του να με ταξιδεύουν. Ξαφνικά, νιώθω πως ταξιδεύω σε άλλο κόσμο μακριά από όλη αυτή τη βαρετή καθημερινότητα.

Πάλι τσακώθηκα με τους γονείς μου... Η αφορμή; Η συνηθισμένη. Ξεπέρασα (πάλι...) το όριο στο λογαριασμού στο κινητό. «ΠΑΛΙ μ' αυτό το μαραφέτι του σατανά είσαι; Προέκταση του χεριού σου έχει γίνει», η καθημερινή καλημέρα της μάνας μου, καθώς με ετοιμάζει για το σχολείο. Δεν μπαίνω στον κόπο να της απαντήσω, κουνάω το κεφάλι μου καταφατικά και καλωδιώνομαι και πάλι. Στο δικό μου κόσμο,

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Αθλητισμός με ...ημερομηνία λήξης

ΝΕΟΙ ΑΘΛΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

Τι συμβαίνει όταν ένα ατύχημα μπαίνει εμπόδιο στα όνειρα ενός νέου; Όταν ένα ταλέντο στο ποδόσφαιρο, στη γυμναστική, στην ποδηλασία αναγκάζεται να σταματήσει την αγαπημένη του ενασχόληση εξαιτίας σοβαρού τραυματισμού;

Δύο παιδιά -πρώην και νυν μαθητές του σχολείου μας- που ξεκίνησαν τα «σπορ» από μικρή ηλικία μιλούν για το όνειρό τους που τελείωσε νωρίς. Κανείς όμως δεν παραιτήθηκε από τον αθλητισμό και όλοι έδειξαν ισχυρή θέληση να συνεχίσουν. Το ίδιο συνέβη και με έναν 29χρονο, ταλέντο στην ποδηλασία και σημερινό προπονητή, ζωντανό παράδειγμα πως μια «κακή στιγμή» δεν είναι ικανή να βάλει τέλος σε κάτι που αγαπάς!

«ΕΧΩ ΠΙΣΤΗ»

Το ποδόσφαιρο κέρδισε τον 18χρονο σήμερα Β. από την ηλικία των 6 ετών. «Ήταν το άθλημα που έπαιζα με τους φίλους μου στη γειτονιά», λέει. Δέκα χρόνια μετά ο Β. είχε μια σπάνια ευκαιρία. Να ενταχθεί στο ποδοσφαιρικό τμήμα μεγάλης ομάδας! «Κλήθηκα για δοκιμαστικά από την Κ17 ομάδας της Superleague. Στη διάρκεια των δοκιμαστικών έπαθα ολική ρήξη χια-

Μπορεί να μην συνέχισε ως αθλητής αλλά ο Μπ. Χαϊδεμενάκης έγινε ένα πολύ καλός προπονητής στην ποδηλασία.

στών. Απογοήτευση, θυμός, λύπη. Στην αρχή κλείστηκα στον εαυτό μου, αλλά με τη βοήθεια των δικών μου ανθρώπων άρχισα να το ξεπερνάω. Για 6 μήνες παρακολουθούσε γιατρός την πορεία των τραυμάτων μου», λέει μιλώντας για όλα όσα έζησε. Ο Β. συνεχίζει να ελπίζει, δεν έχει χάσει το θάρρος του. «Θέλω να αγωνιστώ και πάλι. Έχω πίστη στο Θεό, υπομονή και επιμονή και δεν θέλω να εγκαταλείψω το όνειρο μου. Ακόμα ζω με την ελπίδα ότι θα ξαναπαίξω, αν και οι πιθανότητες είναι λίγες. Η περιπέτεια αυτή με έκανε πιο δυνατό και πιο αποφασιστικό για να πετύχω τους στόχους μου».

«ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΚΕ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΟΥ»

Ένα τραυματισμός ήταν η αιτία να διακοπεί πρόωρα το όνειρο της 12χρονης Ι. να ασχοληθεί με τη ρυθμική γυμναστική. «Ξεκίνησα γυμναστική όταν ήμουν 6 χρονών και λάτρεψα το άθλημα. Προχώρησα σε μεγάλα τμήματα. Κάθε φορά που έμπαινα στο γυμναστήριο, σαν να σταματούσε το μυαλό μου, σαν να πατούσα ένα κουμπί και να άδειαζε από οτιδήποτε είχε προηγηθεί! Όσπου οι γιατροί μου είπαν μια άγνωστη μέχρι τότε για μένα λέξη. «Σπονδυλόλυση». Έπρεπε να σταματήσω το άθλημα! Έκλαψα στην αρχή, γκρεμίστηκε ο κόσμος μου και το όνειρο μου... Και ήμουν μόνο 9 ετών!

Κλεινόμουν στο δωμάτιό μου πολύ στεναχωρημένη. Όταν επισκεπτόμουν την ομάδα μόνο και μόνο για κάποιες βοηθητικές ασκήσεις ο πόνος δυνάμωνε.

Και δεν

ήταν μόνο αυτό.

Υπήρχε και ζήλια... Πώς να μην υπάρχει δηλαδή, όταν έβλεπα τις πρώην συναθλήτριάς μου να χορεύουν και να κάνουν κόλπα που άλλοτε έκανα και εγώ! Αν υπάρχει ελπίδα να ξανακάνω ρυθμική; Όχι, Είναι σίγουρο! Πλέον έχω ξεκινήσει άλλο άθλημα», λέει η Ι.

«ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ»

Μια περίπτωση αθλητή που ο τραυματισμός δεν στάθηκε ικανός να σταματήσει την ενασχόληση με το αγαπημένου του σπορ είναι ο 29χρονος Μπάμπης Χαϊδεμενάκης, προπονητής ποδηλασίας σήμερα.

«Από το δημοτικό έκανα 7 μέρες την εβδομάδα προπόνηση! Είχα όνειρο να τρέξω σε αγώνες εκτός Ελλάδας. Από νωρίς είχα επιτυχίες (δεύτερες και τρίτες θέσεις σε πανελλήνιο επίπεδο), 2η θέση σε βαλκανικούς αγώνες και 16η θέση στο Πανερωπαϊκό», λέει ο κ. Χαϊδεμενάκης.

Η συμμετοχή όμως στους αγώνες φέρνει και ατυχήματα. «Από τις διάφορες πτώσεις δημιουργήθηκε πρόβλημα στον αυχένα. Ήμουν 24 ετών. Δεν ήταν ένα πρόβλημα που σε επηρέαζε τόσο, ώστε

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΟΥ

Η εξειδικευμένη ψυχολόγος Λίνα Ψούνη μας δηλώνει ότι όταν ανακοινώνεται στους αθλητές πως πρέπει να σταματήσουν το άθλημα που κάνουν και ειδικά όταν βρίσκονται σε περίοδο ακμής, τότε «βιώνουν τα στάδια του πένθους: άρνηση, θυμός, κατάθλιψη, "παζάρεμα" (διάλογος με τον εαυτό τους και εσωτερικά ερωτήματα: αν είχα κάνει αυτό... δεν θα είχε γίνει το άλλο), αποδοχή».

Για τη στήριξη του αθλητή όπως λέει η κ. Ψούνη «μία προσωρινή λύση είναι να βρει οπωσδήποτε εναλλακτικό άθλημα. Επειδή είναι δύσκολη η διαδικασία της αποκατάστασης και υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις έντονης κατάθλιψης, καλό θα ήταν να επισκεφθεί κάποιον ειδικό ψυχολόγο για την πιο γρήγορη αποδοχή της κατάστασής του. Επίσης ο αθλητής θα πρέπει να συνεχίσει να ενημερώνεται για το άθλημά του και όχι να τα «κόψει» όλα «μαχαίρι», γιατί αυτό θα τον επηρεάσει αρνητικά και φυσικά, ανεξάρτητα από τον τραυματισμό, να τα συνδυάζει όλα με τη μόρφωση του».

να σταματήσεις άμεσα την ποδηλασία αλλά έπρεπε να κατεβάσεις τους ρυθμούς και την ένταση στην προπόνηση. Χρειάστηκε να περάσουν τρία χρόνια για να βρω από πού προερχόταν το πρόβλημα που είχε επηρεάσει πολύ τις λειτουργίες του χεριού μου», δηλώνει ο ποδηλάτης που τώρα ασχολείται με την προετοιμασία και την προπόνηση νέων ποδηλατών.

«Όταν βλέπεις τους άλλους να τρέχουν και εσύ να μην μπορείς να πάρεις μέρος σε αγώνα είναι λογικό να αναρωτιέσαι "γιατί να μου συμβεί αυτό;". Αλλά πλέον χαίρομαι με τις επιτυχίες των αθλητών μου και των φίλων μου και δε στεναχωριέμαι. Ασχολούμαι πάντα με την ποδηλασία αλλά με χαλαρούς ρυθμούς», λέει.

Ο Β. όταν ακόμα αγωνιζόταν

Μαθητές που συμμετέχουν στο διαγωνισμό :

1. Κορωνάκης Γιώργος
2. Παπούλια Ολυμπία
3. Λούπη Ειρήνη
4. Βαλυράκη Κατερίνα
5. Παπαφιλιππάκης Νίκος
6. Βογιατζάκη Λυδία
7. Παπούλιας Τηλέμαχος
8. Μπουρμπάκη Δέσποινα
9. Κατάκη Κων/να
10. Κατσαμάκη Αναστασία
11. Κανιαδιάκη Χρύσα
12. Καρατζά Ειρήνη
13. Σκετάκη Σοφία
14. Στάθη Ελένη
15. Μπιντάκης Μιχάλης
16. Παλάσσης Νίκος

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Βιντζηλαίου Ειρήνη

ΓΕΛ ΒΑΜΟΥ

Αμπελιτσιά
&
Κατσούνα

Το απειλούμενο ενδημικό δέντρο και η emblematicή κρητική κατσούνα

Θενά αλλού στον κόσμο. Στην Κρήτη, ο αριθμός αυτών είναι περίπου 160 είδη και υποείδη, δηλαδή το 9% των ειδών χλωρίδας είναι μοναδικά. Το νησί έχει ένα από τα πιο πλούσια και πιο ενδιαφέροντα οικοσυστήματα της Ευρώπης. Διερευνώντας τα ενδημικά φυτά της Κρήτης διαπιστώσαμε πως η «αμπελιτσιά» ή «ανέγνωρο» που έχει ταυτίσει το όνομά της με ένα προϊόν, σήμα κατατεθέν της Κρήτης, την παραδοσιακή κατσούνα, είναι ένα φυτό ενδημικό που ταυτόχρονα είναι και απειλούμενο και έχει τεθεί σε προστασία από την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία και Διεθνείς Συνθήκες. Σύμφωνα με τις επιστημονικές καταγραφές, φύτευται σε όλους τους ορεινούς όγκους της Κρήτης αλλά σχεδόν το 80% του συνολικού πληθυσμού του είδους εντοπίζεται στα Λευκά Όρη. Ανήκει στο σπάνιο γένος Zelkova που έχει μόνο 6 είδη συνολικά με πολύ περιορισμένη γεωγραφική εξάπλωση.

Πήραμε συνέντευξη από την κ. Ηλέκτρα Ρεμούνδου, τεχνολόγο - γεωπόνο του Μ.Α.Ι.Χ., η οποία μας πληροφόρησε ότι «ο πληθυσμός της αμπελιτσιάς υπολογίζεται μόνο στις 300.000. Η ύπαρξή της χρονολογείται περίπου 8 εκατομμύρια χρόνια πριν, ενώ το παλαιότερο δέντρο που έχει βρεθεί είναι πάνω από 300 χρόνων».

Η ίδια ερευνήτρια μας πληροφόρησε ότι το φυτό απειλείται από την υπερβόσκηση, η οποία εμποδίζει την ανάπτυξη των θαμνοειδών μορφών σε δένδρα, αλλά και την αλόγιστη χρήση της κατά το παρελθόν για την κατασκευή της παραδοσιακής κατσούνας λόγω της εμπορευματοποίησης αυτής της παραδοσιακής πρακτικής. Εξίσου σημαντικές απειλές που δεν πρέπει να υποτιμούμε είναι οι πυρκαγιές και η ξηρασία. Το Μ.Α.Ι.Χ. σε συνεργασία με τις Διευ-

θύνσεις Δασών υλοποιεί δράσεις προστασίας και διατήρησης της αμπελιτσιάς σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Fribourg της Ελβετίας, απώτερος στόχος των οποίων είναι όχι μόνο η προστασία της φυσικής, αλλά και της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας, αφού, όπως αναφέραμε η αμπελιτσιά είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κατασκευή της παραδοσιακής κατσούνας.

Κατσούνα ονομάζεται το μπαστούνι των Κρητικών. Η κατσούνα εξυπηρετούσε πρακτικά ζητήματα της καθημερινότητας. Το δύσβατο έδαφος της Κρήτης έκανε την κατσούνα απαραίτητη στους βοσκούς, τη χρησιμοποιούσαν για τη μεταφορά του σακουλιού τους με το κολατσιό τους, χρησίμευε ως όπλο αφού το χτύπημα λόγω των πολλών ρόζων ήταν επώδυνο. Χρησίμευε ακόμα για να καθαρίζουν τα μονοπάτια από κλαδιά καθώς και να εγκλωβίζουν ζώα που προσπαθούσαν να τους ξεφύγουν.

Για την κατασκευή της κατσούνας χρησιμοποιούσαν το ξύλο της αμπελιτσιάς **λόγω της ανθεκτικότητας, της ελαστικότητας και της ευλυγισίας του**, όπως μας εξήγησε η κ. Ρεμούνδου. Επιπλέον, όπως μας είπε ο Γιώργος Κ. από την Κίσαμο που ασχολείται με την κατασκευή της κατσούνας, «αυτό το ξύλο έχει εκ φύσεως πολλούς ρόζους. Οι ρόζοι αυτοί εκτός από αντοχή, δίνουν στην κατσούνα και μία μοναδική ομορφιά».

Βέβαια, για να δημιουργηθεί μια κατσούνα πρέπει πρώτα από όλα να βρεθεί το κατάλληλο ξύλο και να κοπεί στη λήγωση του φεγγαριού, που το ξύλο έχει όλους τους χυμούς του, διότι αλλιώς η κατσούνα θα μαμουνιάσει ή θα σπάσει, όπως μας εξήγησε ο Νίκος Μπριλάκης. Στη συνέχεια ακολουθεί η διαδικασία ξυσίματος και ισιώματος του ξύλου για να φτάσει τέλος στο γυρίδι μια από τις δυσκολότερες φάσεις. Στη φάση αυτή χρησιμοποιείται η φωτιά, «η ανθρακώβολη» ή σήμερα καμινέτο. Μετά από αυτά τα στάδια η κατσούνα είναι έτοιμη για χρήση ξεπερνώντας τις περισσότερες φορές το 1,5 μέτρο ύψος.

Οι περισσότεροι κατασκευαστές με τους οποίους μιλήσαμε είναι ερασιτέχνες και έμαθαν την τέχνη από μεράκι, αφού τους έδειξε κάποιος μεγαλύτερος ή είναι αυτοδίδακτοι. Όπως μας είπε ο Μαθιός Καπα-

δουκάκης από την Εξώπολη, που άρχισε να φτιάχνει κατσούνες μοναχός του, οι νέοι σήμερα δεν ενδιαφέρονται για να μάθουν την τέχνη, αν και υπάρχει κάποια ζήτηση για κατσούνες. Έτσι το επάγγελμα αυτό τείνει να εξαφανιστεί.

Επειδή, όμως η αμπελιτσιά είναι πλέον απειλούμενο είδος και η χρήση της έχει απαγορευθεί, όπως μας είπε ο Γιώργος Κ. από την Κίσαμο, **σήμερα χρησιμοποιείται το πρινάρι, οι παλιές μουρνιές που είχαμε στην Κρήτη οι λεγόμενες «μαύρες μουρνιές» και οι λωτοί.**

Από τα παραπάνω γίνεται κατανοητό πως φύση, πολιτισμός, παράδοση και ταυτότητα ενός τόπου πάνε μαζί και πως, αν δεν τα καταλάβουμε εγκαίρως ο τόπος αυτός θα γίνει ένας ξένος, ένας άγνωστος και εμείς άνθρωποι χωρίς πατρίδα.

Εργάστηκαν οι μαθητές
Γουνάκη Σοφία
Ζαμπετάκη Βασιλεία
Κοτσιφάκης Γιάννης
Ξενάκης Γιώργος
Σάλι Ειρήνη
Φούντου Ιωάννα
Χαρροκοπάκη Πηνελόπη

Υπεύθυνες καθηγήτριες
Γουρνιέζακη Καλλιόπη
Καραδάκη Όλγα
Μπιλάλη Μαρία

Στο πλαίσιο του προβληματισμού της ομάδας μας σχετικά με τα πλεονεκτήματα του τόπου μας η απάντηση όλων μας ήταν κοινή.

Ο φυσικός πλούτος του. Αυτός είναι που κάνει τον τόπο μας μοναδικό, αυτός είναι που διαμορφώνει τον χαρακτήρα μας, αυτός είναι που έθρεψε τους παππούδες και τους γονείς μας,

αυτός είναι που πρέπει να διαφυλάξουμε αν θέλουμε να συνεχίσουμε να ανήκουμε οργανικά σε αυτόν τον τόπο και να μην αισθανθούμε ποτέ ξένοι προς αυτόν είτε ζήσουμε εδώ είτε κάθε φορά που θα γυρνάμε πίσω, αν η ζωή μας οδηγήσει μακριά από αυτόν.

Η Κρήτη έχει σχεδόν τόσα είδη και υποείδη φυτών (περίπου 1.750), όσα σχεδόν και ολόκληρη η Αγγλία (1.450), αν και η Κρήτη είναι 35 φορές μικρότερη. Ο πλούτος, όμως, αυτός δεν αποτυπώνεται μόνο στον συνολικό αριθμό, αλλά και στο ποσοστό του ενδημισμού, στον αριθμό δηλαδή των ειδών που φυτρώνουν μόνο στην Κρήτη και που-

Τροχαία ατυχήματα και νέοι

Κορνηλία Μανωλάκη
Μαθήτρια Γ' τάξης, 4ου ΓΕ.Λ. Χανίων
Επιμελήτρια καθηγήτρια: Ιωάννα Καπή

796 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στους δρόμους της χώρας μας το 2015, όχι από κάποια φυσική καταστροφή ή από τρομοκρατική επίθεση, αλλά από τροχαίο δυστύχημα.

Το πιο τραγικό, όμως, είναι ότι 72 από αυτούς ήταν νέοι άνθρωποι, με όνειρα και ελπίδες για το μέλλον.... Ιδιαίτερα στην Κρήτη, που θρήνησε 68 νεκρούς στην άσφαλτο μόνο το 2015, οι αριθμοί επιβεβαιώνουν τη θλιβερή διαπίστωση: τα τροχαία δυστυχήματα είναι η πρώτη αιτία θανάτου για τους νέους 15 - 29 ετών!

Ακολουθούν, όμως, οι νέοι οδηγοί πιστά τον Κ.Ο.Κ. ώστε να απαλλάσσουν τον εαυτό τους απ' την ευθύνη της πρόκλησης ενός τροχαίου δυστυχήματος; Μιλώντας με 6 μαθητές από το 4ο Γενικό Λύκειο Χανίων, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη μηχανή ως βασικό μέσο μεταφοράς τους, πληροφορούμαστε ότι, αν και 4 απ' αυτούς δήλωσαν ότι φοράνε κράνος κάθε φορά που ανεβαίνουν στη μηχανή, μόνο οι 3 έχουν δίπλωμα οδήγησης. Επιπλέον, 3 απ' αυτούς παραδέχτηκαν ότι έχουν οδηγήσει υπό την επήρεια αλκοόλ (ο ένας βέβαια μας διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να το ξανακάνει...) και ακόμη 2 οδηγούν ενώ μιλάνε στο κινητό ή στέλνουν μήνυμα. Παράλληλα, 4 απ' αυτούς δήλωσαν ότι κάποια στιγμή έχουν παραβεί τον Κ.Ο.Κ. (αγνόηση κόκκινου φαναριού, αγνόηση «στοπ» κ.λπ.). Ωστόσο, 3 απ' αυτούς είχαν κάποιο ατύχημα στον δρόμο, με το 1 να οφείλεται σε αμέλεια του ίδιου του οδηγού. Αξίζει να σημειωθεί ότι κάθε άτομο συμπεριλαμβάνεται τουλάχιστον σε μία απ' τις παραπάνω κατηγορίες.

Συνεπώς, παρατηρούμε ότι οι νέοι διαθέτουν μια βασική παιδεία στη σωστή οδική συμπεριφορά, όμως αυτή δεν έχει εμπεδωθεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Γιατί, όμως, συμβαίνει αυτό; Σύμφωνα με τον κ. Βαγγέλη Μακρή, υπεύθυνο εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Ινστιτούτου Οδικής Ασφάλειας «Πάνος Μυλωνάς», με τον οποίο επικοινωνήσαμε ηλεκτρονικά, οι βασικότεροι λόγοι της λανθασμένης συμπεριφοράς των νεαρών οδηγών «είναι η απειρία τους η οποία οδηγεί σε άγνοια των κινδύνων, η πίεση των συνομηλίκων που οδηγεί σε συμπεριφορές "επίδειξης" και "μαγκιάς" και η ελλιπής εκπαίδευση σε θέματα οδικής ασφάλειας».

Υπάρχουν, όμως, και φορές κατά τις οποίες οι νέοι πέφτουν θύματα ενός τροχαίου ατυχήματος από μία στιγμιαία απρονοσία, που δεν είναι καν βέβαιο αν μπορεί να αποδοθεί στους ίδιους ή σε άλλους... Ενδεικτική είναι η περίπτωση μαθήτριας και πάλι του 4ου Γ.Λ.Χ. που πρόσφατα έπεσε θύμα τροχαίου ατυχήματος, ευτυχώς όχι σοβαρού, στην οδό Σφακιανάκη. Η ίδια εξηγεί: «Δεν πέρασα από διάβαση επειδή στον συγκεκριμένο δρόμο ούτως ή άλλως δεν υπάρχει κάποια! Είναι αλήθεια βέβαια, ότι είχα το ακουστικό του κινητού μου στο ένα αυτί... Παρ' όλα αυτά, θυμάμαι ότι έλεγξα τον δρόμο και δεν είδα να περνάει κάποιο όχημα. Το επόμενο που θυμάμαι είναι να βρίσκομαι στην άσφαλτο με μια ανοιχτή πληγή στο κεφάλι, αφού μια μηχανή ήρθε ξαφνικά κατά πάνω μου!».

4ο ΓΕΛ
Β' ομάδα

Ο δρόμος έξω από το συγκρότημα της Αμπεριάς, μια μεγάλη ευθεία: Αραγε τηρεί κανείς το όριο ταχύτητας;

Η οδός Ι. Σφακιανάκη. Ένας από τους κεντρικούς δρόμους των Χανίων χωρίς εμφανείς διαβάσεις.

Τελικά, λοιπόν, είτε πεζοί είτε οδηγοί, είτε θύματα είτε θύτες, το σίγουρο είναι ότι πολλά τροχαία ατυχήματα θα είχαν αποφευχθεί αν όλοι ήμασταν λίγο πιο υπεύθυνοι, λίγο πιο προσεκτικοί, λίγο πιο σωστοί ως προς τη συμπεριφορά μας στους δρόμους. Όπως υποστηρίζει και ο κ. Μακρής, «όσο πιο ενημερωμένος είναι κάποιος για τους κινδύνους που ελλοχεύουν καθημερινά στην κυκλοφορία τόσο πιο προετοιμασμένος είναι να αντιδράσει κατάλληλα σε περίπτωση ανάγκης. Επιπλέον, ο καθένας πρέπει κάθε φορά που οδηγεί να αφήνει πίσω του τα προβλήματά του, το κινητό του, τα νεύρα του και η βασική προτεραιότητά του να είναι η άφιξη στον προορισμό του με ασφάλεια, ώστε να είναι ξανά κοντά με τα άτομα που τον περιμένουν και τον αγαπάνε».

Συμπερασματικά και ανεξάρτητα από την ευθύνη των αρμοδίων φορέων για παραλείψεις ή κακοτεχνίες στους δρόμους όλοι μας -και ιδιαίτερα οι νέοι- οφεί-

λουμε πρωτίστως να αλλάξουμε νοοτροπία στην οδική μας συμπεριφορά. Μια θαυμάσια αφορμή για να αναθεωρήσουμε τη στάση μας αποτελεί η θέσπιση του φετινού σχολικού έτους Οδικής Ασφάλειας, το οποίο ήδη ξεκίνησε! Στο πλαίσιο αυτό, σημαντική είναι η έκθεση ζωγραφικής που φιλοξενείται στο Κ.Α.Μ. απ' τις 28 Νοεμβρίου έως τις 10 Δεκεμβρίου, με θέμα «Η οδική ασφάλεια μέσα από τα μάτια των παιδιών», που διοργανώνει η Ελληνική Αστυνομία σε συνεργασία με τη «Συμμαχία για την Ελλάδα». Στόχος της έκθεσης είναι η ενημέρωση τόσο των παιδιών και των εφήβων όσο και των μεγαλύτερων σε ηλικία για θέματα οδικής ασφάλειας.

Να, λοιπόν, μια καλή ευκαιρία για να συνειδητοποιήσουμε τη σημαντικότητα της σωστής οδικής συμπεριφοράς. Γιατί τα τροχαία ατυχήματα αποτελούν ευθύνη όλων μας!

ΓΕΛ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ (β' ομάδα)

ΣΧΟΛΕΙΟ:
ΓΕΛ Παλαιόχωρας

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ:
ΤΖΟΑΝΝΑ ΜΕΝΑΛΛΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ:
Θεοδωράκη Ελένη
ΠΕ02 φιλόλογος

Τα προβλήματα που διαθέτει το Γενικό Λύκειο Παλαιόχωρας

Με αφορμή τον διαγωνισμό που διοργανώνει η εφημερίδα του Νομού Χανίων αποφάσισα και εγώ ως μαθήτρια του Γενικού Λυκείου Παλαιόχωρας να συμμετέχω και να εκφράσω τους προβληματισμούς μου όσο αφορά στα προβλήματα του σχολείου μου.

Όπως σε κάθε σχολείο έτσι και σε αυτό παρουσιάζονται αρκετά προβλήματα. Αρχικά -και ενώ ήδη φτάνουν οι Χριστουγεννιάτικες γιορτές- υπάρχουν πολλές ελλείψεις καθηγητών με αποτέλεσμα η Γ' Λυκείου να μην έχει διδαχτεί έως τώρα ούτε μια ώρα Χημείας, γεγονός που προφανέστατα θα τους δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα στις Πανελλαδικές που πλησιάζουν. Αλλά αυτή η κατάσταση έχει επιπτώσεις και στις άλλες τάξεις και ειδικότερα στους μαθητές που έχουν επιλέξει ή θα επιλέξουν τον θετικό τομέα. Οι μαθητές αυτοί δεν μπορούν να προχωρήσουν και παραμένουν πίσω στη διδα-

κτική ύλη, διότι λείπουν καθηγητές Βιολογίας, Χημείας, Άλγεβρας αλλά και Πολιτικής Παιδείας και Θρησκευτικών. Είναι πλέον απαράδεκτο δυο μήνες μετά από την έναρξη της σχολικής περιόδου να υπάρχει αυτό το φαινόμενο της ανεπάρκειας των καθηγητών.

Για τον λόγο αυτό οι μαθητές του σχολείου αποφάσισαν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους με τον γνωστό τρόπο, την κατάληψη.

Λόγω του παραπάνω γεγονότος οι μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου Παλαιόχωρας πραγματοποίησαν κατάληψη από την Τέταρτη 22, Πέμπτη 23, και Παρασκευή 24 Νοέμβριου και διαμαρτυρήθηκαν για την έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού. Από την αρχή της σχολικής χρονιάς οι ώρες που χάνονται φαίνεται να ξεπερνούν τις 55 διδακτικές ώρες όσο αφορά στο Γυμνάσιο αλλά εξίσου και στο Λύκειο.

Άλλο ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα αυτού του σχολείου έχει να κάνει με το κτήριο. Το κτήριο του Λυκείου είναι πάρα πολύ παλιό. Βέβαια είναι αυτονόητο πως όσο πιο παλιό είναι ένα

κτήριο τόσο περισσότερα θα είναι και τα προβλήματα, όπως συμβαίνει και στην προκειμένη περίπτωση. Πολλά παιδιά κάνουν παράπονα για το κτήριο διότι περνάνε αρκετές ώρες μέσα σε αυτό και λογικό είναι να φοβούνται μην τους συμβεί το παραμικρό. Φοβούνται μήπως πέσει το κτήριο, μήπως σπάσουν τα τζάμια που είναι πάρα πολύ παλιά, μήπως μπαίνει πολύς αέρας αλλά και βροχή

τις χειμωνιάτικες μέρες διότι τα τζάμια αυτά κλείνουν με δυσκολία.

Εύκολα, λοιπόν, μπορεί ο καθησ να συμπεράνει πως οι δυσκολίες του Γενικού Λυκείου Παλαιόχωρας είναι μεγάλες και δεν έχουν τέλος. Επομένως, οι μαθητές του σχολείου θα συνεχίσουν να έχουν παράπονα αλλά και να διεκδικούν συνεχώς τα δικαιώματά τους αρμόζον.

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΟΥΔΑΣ

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΙΣΑΜΟΥ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ (Α' ΟΜΑΔΑ)

ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

7ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΒΟΥΚΟΛΙΩΝ

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ (Β' ΟΜΑΔΑ)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΟΥΔΑΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ

3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΑΜΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μια ξεχωριστή πρόκληση

Όλα ξεκίνησαν πριν από δύο μήνες περίπου, όταν μας προτάθηκε από τις καθηγήτρίες μας να συντάξουμε ένα άρθρο για τα "Χ.ν.", λαμβάνοντας μέρος σε ένα διαγωνισμό μαθητικού ρεπορτάζ.

- «Και το θέμα;», ρωτήσαμε.
- «Το επιλέγετε εσείς, κάτι που να σχετίζεται με την πόλη μας ή ένα θέμα που να αφορά εσάς, τους εφήβους».

Μας άρεσε η ιδέα και είπαμε να... το τολμήσουμε. Ήταν μια πρόκληση για μας να δοκιμάσουμε τις δυνατότητές μας στη δημοσιογραφία, να ερευνήσουμε, να κρίνουμε, να εκφραστούμε, να δούμε δημοσιευμένο στον τοπικό Τύπο ένα δικό μας κείμενο. Να μπορέσουμε να μιλήσουμε και... επιτέλους... να μας ακούσουν όλοι.

Και έτσι... ξεκινήσαμε. Οργανώσαμε τη

δημοσιογραφική μας ομάδα, επιλέξαμε το θέμα μας, πράγμα καθόλου εύκολο, καθώς υπήρχαν πολλές προτάσεις, και καταλήξαμε ομόφωνα να ασχοληθούμε με ένα θέμα που σχετίζεται με τη δική μας καθημερινότητα και ζωή. Διαπιστώσαμε ότι η δουλειά του δημοσιογράφου δεν είναι καθόλου εύκολη. Μοιράσαμε αρμοδιότητες: άλλοι θα τραβούσαν φωτογραφίες, άλλοι θα ερευνούσαν για το θέμα μέσα από ερωτηματολόγια που κατασκευάσαμε και μοιράσαμε στους μαθητές του σχολείου μας αλλά και σε μαθητές άλλων σχολείων της πόλης μας, άλλοι ανέλαβαν την επεξεργασία αυτών των στοιχείων. Στο τέλος συγκεντρώσαμε τα στοιχεία και συνεργαστήκαμε όλοι για τη σύνταξη του τελικού κειμένου.

Το αποτέλεσμα μας εξέπληξε και μας εν-

θουσίασε. Μπορέσαμε να εκφραστούμε και να αποτυπώσουμε ένα κομμάτι της ψυχής μας. Νομίζουμε ότι πολλοί έφηβοι θα αναγνωρίσουν στοιχεία της δικής τους καθημερινότητας, της σκέψης, προβληματισμούς και αγωνίες τους διαβάζοντας αυτό το άρθρο. Αισθανόμαστε πολύ περήφανοι για το δημιούργημά μας και περιμένουμε με μεγάλη αγωνία να το δούμε τυπωμένο στα "Χ.ν.".

Οι μαθητές/τριες: Πελαγία Ασαργιωτάκη, Σταυρούλα Ζούλη, Θεωρής Καρκά-

νης, Ραφαέλα Κωνσταντουδάκη, Μιχάλης Μαλατίδης, Ηλίας Μπολανάκης, Αλέξανδρος Παπαδεράκης, Βασίλης Παυλουδάκης, Αφροδίτη Πιπεράκη, Ιάσοντας Ποντικάκης, Κατερίνα Πολέντα, Χρήστος Σελινιωτάκης, Αναστασία Στεφανουδάκη, Ειρήνη Τριποδάκη, Νίκος Τριποδάκης, Παναγιώτης Χαϊδεμενάκης, Χρήστος Χατζηκώστας, Αλέξανδρος Χατζηπανάγος. Υπεύθυνες καθηγήτρίες: Νίκη Πατρικάκη, Αναστασία Αλυγιζάκη.

4ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ (Α' ΟΜΑΔΑ)

Μπαίνουντας στα "παπούτσια" του δημοσιογράφου

Η εμπειρία μας από τη συμμετοχή μας στο διαγωνισμό μαθητικού ρεπορτάζ της εφημερίδας "Χ.ν." ήταν πρωτόγνωρη και ταυτόχρονα διασκεδαστική.

Στο σχολείο σαφώς και μαθαίνουμε πώς γράφουμε ένα δοκίμιο, ένα άρθρο, τη δομή της παραγράφου, κλπ. αλλά το πώς κάνουμε ρεπορτάζ και γράφουμε ένα κείμενο που να ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές μιας εφημερίδας, δεν μας είχε ξανασυμβεί! Και η αλήθεια είναι ότι ενθουσιαστήκαμε με την ιδέα ότι θα αναλάβουμε τον ρόλο του δημοσιογράφου που κάποιες φορές μοιάζει με ιδιοφυή ντετέκτιβ, αυστηρό δικαστή ή με επιτυχημένο συγγραφέα και κάποτε όλα αυτά μαζί. Αρχικά, αναλύσαμε τον τρόπο που γράφεται ένα ρεπορτάζ και προσπαθήσαμε να κατανοήσουμε πώς πρέπει να λειτουργεί ο δημοσιογράφος για να αναπαράγει την είδηση με αντικειμενικό τρόπο. Έτσι, συνειδητοποιήσαμε πόσο δύσκολο είναι να διαχωριστεί το γεγονός από την προσωπική άποψη και να κρατηθεί μια ουδέτερη στάση για χάρη της αντικειμενικής ενημέρωσης, καθώς και πόσο ψυχοφθόρο επάγγελμα είναι αυτό του δημοσιογράφου. Ταυτόχρονα αποκτήσαμε σαφή αντίληψη της λειτουργίας και της δύναμης της δημοσιογραφίας και καταλάβαμε για ποιο λόγο αποτελεί την "τέταρτη εξουσία".

Επιπλέον, στο πλαίσιο της απόπειρας να γράψουμε όλοι μαζί ένα άρθρο, πειραματιστήκαμε αρκετά ως προς το τι πρέπει να συμπεριλάβουμε στο κείμενό μας και τι να αφήσουμε εκτός. Ταυτόχρονα, ενισχύθηκε το συνεργατικό πνεύμα της ομάδας μας αφού έπρεπε να συμφωνήσουμε ή να απορρίψουμε μια άποψη χρησιμοποιώντας πάντα επιχειρήματα. Το πιο διασκεδαστικό κομμάτι της όλης διαδικασίας ήταν να βρούμε τίτλο που να πληροφορεί για το περιεχόμενο του άρθρου μας χωρίς να αποπροσανατολίζει τον αναγνώστη. Και, μέσα από αυτή την εργασία, μας προέκυψε τουλάχιστον ένα άτομο που αποφάσισε μετά από αυτή τη δράση ότι θέλει να γίνει δημοσιογράφος!

Η συμμετοχή μας στη δράση των "Χ.ν." μόνο οφέλη είχε, τόσο για την ομάδα μας όσο και για τον καθένα μας ατομικά και πραγματικά το απολαύσαμε!

Οι μαθητές/τριες: Μαρκέλλα Αρκουδέα, Γιώργος Ζουμπάς, Καλλιόπη Ζυγούρη, Σπύρος Λάγιος, Κατερίνα Μαρκάκη, Αντώνης Μαυριδάκης, Γιώργος Μπασιαδάκης, Φωτεινή Μπογδάνη, Μιχαέλα Νικολαράκου, Μιλτιάδης Περδικάκης, Γιάννης Σαββάκης, Ερμής Τσίνα, Αντωνία Φραγκιαδάκη, Μαρία Χαραλαμπίκη, Νίκη Ψωμαδάκη. Υπεύθυνη καθηγήτρια Ρούλα Κονσολάκη.

4ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ (Β' ΟΜΑΔΑ)

Να ακουστεί η φωνή μας

Όταν έμαθα για το διαγωνισμό, αμέσως σκέφτηκα όλα εκείνα τα θέματα τα οποία ζω στην καθημερινή μου ζωή και τις ανησυχίες που αυτά μου προκαλούν· ανησυχίες τις οποίες θα ήθελα να έχω την ευκαιρία να εκφράσω σε περισσότερους ανθρώπους πέρα απ' την οικογένεια ή την παρέα μου· ανησυχίες οι οποίες αφορούν την κοινωνία μου και την εξέλιξή της. Με το διαγωνισμό των "Χ.ν.", λοιπόν, βρήκα την ευκαιρία που έψαχνα, να αναλύσω ένα απ' τα πολλά θέματα που με απασχολούν, να εκφράσω τις απόψεις μου πάνω σ' αυτό και αυτές να ακουστούν από πολλά άτομα.

Τα τροχαία ανέκαθεν αποτελούσαν ένα ζήτημα το οποίο όχι μόνο με απασχολούσε, αλλά με βασάνιζε, και αυτό για τον απλούστατο λόγο ότι εξαιτίας τους χάνονται ζωές με τον πιο άδικο τρόπο. Με αυτήν την αφορμή,

έγραψα το συγκεκριμένο ρεπορτάζ, όπου πιστεύω κατάφερα να μεταδώσω το μήνυμα που ήθελα. Οσον αφορά το τεχνικό κομμάτι, η συγγραφή ενός ρεπορτάζ με κέρδισε απ' την πρώτη στιγμή, αφού ήταν κάτι πρωτόγνωρο για μένα και ήθελα να το δοκιμάσω. Ωστόσο, αυτό που με συνεπέρα περισσότερο ήταν η αναζήτηση και συλλογή μαρτυριών που έκαναν το ρεπορτάζ πιο αξιόπιστο. Μέσω αυτής της διαδικασίας κατάφερα όχι μόνο να ενισχύσω τα επιχειρήματά μου, αλλά και να αντιληφθώ εγώ η ίδια τη σημαντι-

κότητα της σωστής έρευνας, ενώ παράλληλα εντάθηκε η επιθυμία μου για την τελειοποίηση του ρεπορτάζ.

Ευχαριστώ πολύ την καθηγήτριά μου, κ. Ιωάννα Καπή, για τη βοήθειά και τις οδηγίες που μου προσέφερε. Ευχαριστώ και τα "Χ.ν." για αυτήν την ευκαιρία και ελπίζω να συνεχίσουν να υπάρχουν δυνατότητες σαν κι αυτή, ώστε οι νέοι να μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους για θέματα που τους απασχολούν.

Η μαθήτριά: Κορνηλία Μανωλάκη. Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ιωάννα Καπή.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΟΥΔΑΣ

Ερευνώντας την
"άγνωστη" γειτονιά μας

Στο σχολείο μας λειτουργεί δημοσιογραφική ομάδα που συλλέγει και προβάλλει τα νέα της σχολικής μας κοινότητας και της ευρύτερης τοπικής κοινωνίας. Στόχος μας είναι η δημιουργία ηλεκτρονικής εφημερίδας. Στο πλαίσιο αυτής της δράσης αποφασίσαμε να συμμετέχουμε στον διαγωνισμό της εφημερίδας "Χ.ν".

Η επιλογή του θέματος για τη συμμετοχή μας στο διαγωνισμό δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Μετά από πολλή σκέψη καταλήξαμε να ερευνήσουμε και να παρουσιάσουμε την κατάσταση στο ΒΙΟ.ΠΑ.Χ. την εποχή της κρίσης. Στηρίξαμε όλοι αυτή την ιδέα γιατί πρόκειται για χώρο στον οποίο κατοικούν συμμαθητές μας, ζώντας από κοντά την καθημερινή αγωνία των γονιών τους να επιβιώσουν επαγγελματικά. Επίσης κάποιων συμμαθητών μας οι γονείς εργάζονται στο ΒΙΟ.ΠΑ.Χ. Εξάλλου το σχολείο μας απέχει μόνο λίγα χιλιόμετρα από το ΒΙΟ.ΠΑ.Χ. και θέλαμε να γνωρίσουμε από κοντά αυτόν τον "άγνωστο" για μας χώρο.

Η Σταυρούλα, ενώ στην αρχή είχε άγχος, καθώς εξελισσόταν η διαδικασία ανέπτυξε μεγάλο ενδιαφέρον. Η διστακτικότητα που ένιωθε ξεπεράστηκε γιατί οι επιχειρηματίες μας υποδέχτηκαν εγκάρδια στις επιχειρήσεις τους και μας άνοιξαν την καρδιά τους. Μας μίλησαν για τα προβλήματα τους και μας εξήγησαν πώς λειτουργεί το ΒΙΟ.ΠΑ.Χ.

Ο Δημήτρης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η δουλειά του δημοσιογράφου είναι ευχάριστη αλλά και δύσκολη. Εκείνος βίωσε θετικά συναισθήματα. Το βασικότερο ήταν ότι έμαθε από πρώτο χέρι τι είναι το ΒΙΟ.ΠΑ.Χ. και η περιέργεια του επικεντρώνεται πλέον πώς οι πληροφορίες που πήρε θα γίνουν γνωστές στην τοπική κοινωνία.

Δύο κορίτσια της ομάδας που κατοικούν στο ΒΙΟ.ΠΑ.Χ., βίωσαν αντικρουόμενα συναισθήματα! Η Στέλλα ένιωσε τη συγκίνηση και την ελπίδα να υπερτερούν. Ακούγοντας τις απόψεις των επιχειρηματιών ανακάλυψε το πνεύμα της ανάπτυξης, παίρνοντας μεγάλη χαρά. Η Ζαχαρένια παρόλο που είχε άγχος και βίωσε την δυσκολία του επαγγέλματος του δημοσιογράφου ανακουφίστηκε μέσω της ομαδικότητας. Ήταν πρωτόγνωρη εμπειρία - έμαθε πράγματα για την περιοχή που κατοικεί.

Η Ιωάννα ένοιωσε ευχάριστα. Ξεχώρισε τις συνεντεύξεις, γιατί η προσωπική επαφή αποτέλεσε το κλειδί για επικοινωνία και πληροφόρηση.

Τον Αντώνη τον συγκίνησε η αμεσότητα των ανθρώπων οι οποίοι μετέδωσαν ελπίδα. Παράλληλα ανακάλυψε τον ρόλο του δημοσιογράφου, να πληροφορεί και να ευαισθητοποιεί τον αναγνώστη.

Στη Φερενίκη η έρευνα προκάλεσε συναισθήματα αισιοδοξίας αλλά και προβληματισμού για το μέλλον του πάρκου ενώ παράλληλα η συνεργατική δουλειά την ενθουσίασε.

Οι μαθητές/τριες: Δημήτρης Φαραζής, Σταυρούλα Χελιουδάκη, Στέλλα Μαλαδάκη, Ζαχαρένια Μαλαδάκη, Ιωάννα Παπαδεράκη, Αντώνης Σώκος, Φερενίκη Ζερβού. Υπεύθυνη καθηγήτρια Γεωργία Ποντικάκη.

ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

Δύσκολη
αλλά υπέροχη
εμπειρία

Ζαμπία: «Δήλωσα με χαρά συμμετοχή στο διαγωνισμό μαθητικής δημοσιογραφίας, γιατί δεν το είχα ξανακάνει και ήθελα να ζήσω αυτή την εμπειρία. Ήταν ωραίο συναίσθημα να συνεργαζόμαστε για να γράψουμε το κείμενο του ρεπορτάζ, να βρούμε τίτλο και φωτογραφίες. Μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω και τις δύο ομάδες που πρωταγωνιστούν στο ρεπορτάζ, οι οποίες βοήθησαν με διαφορετικό τρόπο η καθεμιά όποιον έχει

ανάγκη. Η ευχαρίστησή μου είναι μεγάλη, επειδή με αυτόν τον τρόπο ανα-

τις γραμμές μου. Το θέμα που έγραψα χρειάστηκα μόνο λίγες ώρες να το ανακαλύψω. Η εμπειρία μου ήταν πολύ σύντομη για να έχω μια ολοκληρωμένη απάντηση να σας δώσω. Οπότε αυτό που μπορώ να πω με βεβαιότητα είναι πως σε πρώτη φάση αγχώθηκα αρκετά για το αν καταφέρω να βγάλω ένα αξιοπρεπές γραπτό για να το παρουσιάσω. Σε δεύτερη έννοια έκπληξη από το πόσα είναι τελικά τα θέματα για τα οποία έχω πολλά να πω. Ύστερα απογοητεύτηκα όταν κατάλαβα ότι δε μου έφταναν οι λέξεις για να έχω το επιθυμητό αποτέλεσμα. Όταν ολοκληρώσαμε το ρεπορτάζ ένιωσα περήφανη γι' αυτό. Τώρα αγωνιώ για το αποτέλεσμα... Ήταν λοιπόν για εμένα μία μπερδεμένη, όμορφη, μα λίγη και ημιτελής εμπειρία... Ευχαριστώ από καρδιάς».

Γιάννης: «Ήθελα πολύ να προσπαθήσω να πάρω συνέντευξη από κάποιον άλλο, νομίζοντας ότι ήταν κάτι εύκολο. Έκανα όμως λάθος, είναι πολύ δύσκολο τελικά. Παρ' όλα αυτά ευχαριστήθηκα όλη τη διαδικασία συμμετοχής μου. Ενωσα ότι κάτι καινούριο ανακάλυψα. Ήταν μια νέα εμπειρία την οποία δε θα ξεχάσω».

Ευτυχία: «Η εμπειρία να συμμετέχω στην ομάδα του σχολείου ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και κάτι καινούργιο για μένα. Η συνεργασία με τα παιδιά της ομάδας ήταν πολύ ξεχωριστή. Θα ήταν πολύ ευχάριστο να κερδίσουμε στο διαγωνισμό».

Αθανασία: «Ήταν μια πρωτότυπη εμπειρία για μένα. Μου άρεσε πάρα πολύ να κάνω ερωτήσεις σε κάποιον άλλο και να μαθαίνω για εκείνον. Έχει όμως και τη δυσκολία του, διότι πρέπει να σκεφτείς ποιες ερωτήσεις θα κάνεις για να μην τον φέρεις σε δύσκολη θέση».

Ελένη: «Η συνεργασία μου με την ομάδα του σχολείου για μια συνέντευξη στο πλαίσιο της έρευνας για τις εθελοντικές ομάδες ήταν μια υπέροχη εμπειρία. Γνώρισα από κοντά τη διαχειρίστρια της ομάδας "Χανιώτισσες Μαμάδες", μια υπέροχη κυρία με ευαισθησίες και σχέδια για το μέλλον. Θα προσπαθήσω να συμμετέχω και σε άλλες ομάδες βοήθειας και αλληλεγγύης για τους συνανθρώπους μας».

Οι μαθητές/τριες: Αγγελάκη Ζαμπία, Σγουράκη Ελένη, Περράκη Αθανασία, Μαυριδάκη Ευτυχία, Μαραγκουδάκης Γιάννης, Κουκουλάκη Ιωάννα. Υπεύθυνοι καθηγητές: Δημήτρης Μπούρδας, Αστέριος Μανάκος.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΒΑΜΟΥ

Δημιουργική
διαδικασία

Η συνεργασία μας ήταν άριστη. Επικοινωνούσαμε κυρίως διαδικτυακά και αυτό έδωσε ζωντάνια και αμεσότητα στην όλη διαδικασία. Το κομμάτι που ξεχώρισαμε ήταν οι συνεντεύξεις που πήραμε προκειμένου να συλλέξουμε υλικό. Είχαμε την αίσθηση ότι ζούμε σε μια άλλη πραγματικότητα. Η αίσθηση ότι ανακαλύπτουμε λεπτομέρειες από ειδήμονες ήταν πρωτόγνωρη και μας έκανε να αισθανόμαστε δημιουργικοί.

Το γράψιμο και η διόρθωση του άρθρου μας έκανε να σταθούμε κριτικά απέναντι στον εαυτό μας και στους συμμαθητές μας και μας έδωσε μεγάλη χαρά.

Ήταν μια πολύτιμη εμπειρία και θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους συνέβαλαν, για να πραγματοποιηθεί.

Οι μαθητές/τριες: Σοφία Γουνάκη, Βασιλεία Ζαμπετάκη, Γιάννης Κοτσιφάκης, Γιώργος Ξενάκης, Ειρήνη Σάλι, Ιωάννα Φούντου, Πηνελόπη Χαροκοπάκη. Υπεύθυνοι καθηγητές/τριες: Καλλιόπη Γουρνιεζάκη, Όλγα Καραδάκη, Μαρία Μπιλάλη.

δείχθηκε το έργο αυτών των ομάδων. Θα είναι ακόμα μεγαλύτερη, αν κερ-

δίσουμε το βραβείο και συμβάλουμε στο έργο αυτών των ομάδων και στην ανάπτυξη του σχολείου μας».

Ιωάννα: «Ξεκινώντας μια έρευνα για το θέμα του ρεπορτάζ μας, έμαθα πως τελικά τα θέματα είναι πολλά. Δε μου αρκούσαν οι λέξεις, δε μου έφταναν οι συλλაβές. Ήταν πολλά τελικά αυτά που ήθελα να γράψω, ενώ στην αρχή νόμιζα ότι δεν είχα αρκετά ώστε να γεμίσω

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ

Ρίχνοντας φως σε επίκαιρα θέματα

Οι μεγαλύτεροι οφείλουν να δείχνουν τον δρόμο στους μικρότερους, ώστε μελλοντικά να μπορούν κι αυτοί να μεταδώσουν σωστές κοινωνικές συμπεριφορές. Αυτό ήταν το συμπέρασμα του ρεπορτάζ για “Τα Τροχαία” με το οποίο επιλέξαμε να συμμετέχουμε στο Διαγωνισμό μαθητικής Δημοσιογραφίας για τα 50 χρόνια της εφημερίδας “Χ.ν.”, γνωρίζοντας ότι είναι ένα πολυσυζητημένο θέμα.

Η πρωτοτυπία του ρεπορτάζ μας ήταν να καταγράψουμε τις απόψεις των συμμαθητών μας από όλη την Κρήτη, μικρότερων παιδιών και των αρμόδιων φορέων.

Ο πρώτος μας σταθμός ήταν η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης που φιλοξένησε το Παγκρήτιο Μαθητικό Συνέδριο για τα Τροχαία. Είχαμε την ευκαιρία να μοιραστούμε με τους συνομηλίκους μας εφήβους τα συναισθήματά μας, τους φόβους και την αγωνία για το μέλλον που διακατέχει κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο μπροστά στα μακάβρια νούμερα και τις στατιστικές.

Όταν πήραμε την πρώτη μας συνέντευξη συγκλονιστικά καθώς μια μητέρα μαθητή -θύμα τροχαίου η ίδια- μας εξομολογήθηκε την εμπειρία της.

Πραγματοποιήσαμε έρευνα με ερωτηματολόγιο στους μαθητές και

εκπαιδευτικούς του σχολείου μας για να διαμορφώσουμε γνώμη για τη στάση τους απέναντι σε αυτή τη μάστιγα.

Μετά συγκρίναμε αυτά τα ευρήματα με εκείνα έγκυρων ερευνητικών οργανισμών και με τα στοιχεία του Διοικητή της Τροχαίας Χανίων στη συνέντευξη που μας παραχώρησε. Η εντυπωσιακή βιωματική έκθεση για τα τροχαία στο Κ.Α.Μ. μας βοήθησε να ολοκληρώσουμε την έρευνα μας.

Η δημοσιογραφική ομάδα του Εκκλησιαστικού ΓΕΛ Κρήτης αισθανθήκαμε την ευθύνη των δημοσιογράφων να μεταφέρουν πιστά το κλίμα και τις απόψεις για ένα θέμα, αλλά και την αγωνία τους αν το τελικό αποτέλεσμα αποτυπώσει τις εντυπώσεις και τα συναισθήματα που γεννήθηκαν.

Τέλος, ευχαριστούμε την εφημερίδα “Χ.ν.” που έδωσε βήμα στους νέους της πόλης μας να εκφραστούν δημόσια, όπως οφείλουν να κάνουν όλοι οι φορείς.

Οι μαθητές/τριες: Δευτέρης Μπουρδαντωνάκης, Ραφαήλ Μακράκης, Μιχάλης Μιχαλός, Ιωάννα Κουρνιδάκη, Κωνσταντίνος Ροβιθάκης, Παύλος Ρουσινίδης. Υπεύθυνη καθηγήτρια: Αγγελική Δημητρούλια.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ

Προτείνοντας το όνειρό μας

Η διοργάνωση του διαγωνισμού Μαθητικού Ρεπορτάζ από τα “Χ.ν.”, αποτέλεσε για μας την πιο κατάλληλη ευκαιρία -που τη δεχτήκαμε με ενθουσιασμό- να προβάλουμε τις προτάσεις μας για την πολιτιστική ανάπτυξη της Νέας Κυδωνίας μέσω της δημιουργίας ενός Κέντρου Πολιτισμού στην περιοχή των Αγίων Αποστόλων.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος αντιμετωπίσαμε αρκετές δυσκολίες.

Στην αρχή, ήμασταν μια ομάδα εφήβων με διαφορετικές απόψεις που έπρεπε όλοι μαζί να καταλήξουμε σε ένα κοινό θέμα. Ο καθένας είχε κάτι διαφορετικό να προτείνει, αλλά μετά από σκέψη αποφασίσαμε όλοι μαζί ότι έπρεπε να γράψουμε κάτι αισιόδοξο. Οι έφηβοι άλλωστε, θεωρούνται από τους μεγαλύτερους “ονειροπόλοι”, έτσι και εμείς ονειρευτήκαμε τη δημιουργία ενός Πολιτιστικού Κέντρου στην περιοχή μας.

Για να πραγματοποιηθεί το ρεπορτάζ μας κάναμε έρευνα. Κάθε μαθητής είχε αναλάβει κάτι διαφορετικό. Κάποιοι έψαξαν στον Δήμο για να βρουν τα πολεοδομικά στοιχεία που χρειαζόμασταν. Άλλοι πάλι, μέσω προγραμ-

μάτων στον υπολογιστή έφτιαξαν τα κτήρια σε ψηφιακή μορφή και τα μετέτρεψαν στα ονειρεμένα οικοδομήματα με προδιαγραφές εξωτερικού. Η έρευνα του παρελθόντος ήταν ίσως το πιο δύσκολο κομμάτι, γιατί έπρεπε να βρούμε μαρτυρίες από άτομα που ζούσαν όταν πρωτοφτιάχτηκαν τα κτήρια. Η φωτογράφιση των κτηρίων χρειάστηκε αρκετό χρόνο, μια κάμερα και άτομα που δεν είχαν πρόβλημα να σκαρφαλώσουν μέσα σε μια “αόρατη” σκάλα, για να βγάλουν πανοραμικές φωτογραφίες, ώστε να φαίνεται όλος ο χώρος. Πέραν όμως από τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε, αυτή η ιδέα μας έκανε να πιστέψουμε πολύ σε εμάς και να ελπίζουμε ότι ίσως μια μέρα το δικό μας όνειρο, με την αρωγή αυτού του άρθρου, πραγματοποιηθεί.

Οι μαθητές/τριες: Εβελίνα Δραμηλαράκη, Έφη Ζερβού, Αλέξανδρος Καλλιπολίτης, Αντωνία Κατζουράκη, Ειρήνη Κουτσάκη, Ροζαλίντα Λούλο, Τόνια Λουπάση, Μαριτίνα Μαρουλάκη, Μαρία Μπλιαρά, Στέλλα Μπυράκη, Ελένη Νταουντάκη, Μαρία Παπαδάκη. Υπεύθυνες καθηγήτριες: Αντωνία Αρχοντάκη και Γεωργία Γκιούλου.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ

Νιώσαμε τη μαγεία της δημοσιογραφίας

Πριν λίγο καιρό, αναλάβαμε ως νεοσύστατη δημοσιογραφική ομάδα, να συμμετάσχουμε στο δημοσιογραφικό διαγωνισμό που προκήρυξαν τα “Χ.ν.”.

Όταν μας πρότειναν οι καθηγήτριες μας, ενθουσιαστήκαμε γιατί δεν είχαμε ανάλογη εμπειρία.

Το πρώτο που έπρεπε να κάνουμε ήταν να βρούμε το θέμα με το οποίο θα ασχολούμασταν και εν τέλει θα προβάλαμε. Στο τραπέζι “έπεσαν” πολλές προτάσεις αλλά καταλήξαμε να ασχοληθούμε με μια πολύ σημαντική δομή της πόλης μας, που προσφέρει πολυσήμαντο έργο και βοήθεια σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Πρόκειται για το Κοινωνικό Ιατρείο Φαρμακείο Αλληλεγγύης Χανίων, το οποίο προσφέρει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε συνανθρώπους μας που αδυνατούν να καλύψουν την παραπάνω ανάγκη. Προτού συντάξουμε το ρεπορτάζ επισκεφθήκαμε τον χώρο του ΚΙΦΑΧ, όπου αποκομίσαμε χρήσιμες εμπειρίες για τη λειτουργία του. Οι εθελόντριες και ο πρόεδρος του ΚΙΦΑΧ απάντησαν πρόθυμα στις ερωτήσεις μας σχετικά με τη λειτουργία του ΚΙΦΑΧ και τις

υπηρεσίες που προσφέρει στην κοινωνία των Χανίων. Πολλά παιδιά από εμάς δεν γνώριζαν καν την ύπαρξη και την

λειτουργία του. Συγκινηθήκαμε όταν διαπιστώσαμε ότι υπάρχουν άνθρωποι γιατροί εθελοντές αλλά και απλός κόσμος που προσφέρουν αφιλοκερδώς βοήθεια σε ανθρώπους που πάσχουν. Συνειδητοποιήσαμε ότι ο εθελοντισμός είναι φιλοσοφία ζωής και ότι ο καθένας με τον τρόπο του μπορεί να συνεισφέρει σε δομές των οποίων τις ανάγκες δεν μπορεί να καλύψει η πολιτεία.

Τέλος, νιώσαμε τη μαγεία της δημοσιογραφίας, το να επικοινωνείς με τον κόσμο, να διατυπώνεις απόψεις, να έρχεσαι κοντά με την κοινωνία και τα προβλήματά της.

Κάποιοι από εμάς σκέφτονται να ακολουθήσουν αυτό το επάγγελμα και ίσως αυτή τη φορά να τη θυμούνται σαν την πρώτη τους επαφή με τον χώρο της δημοσιογραφίας!

Οι μαθητές/τριες: Ηω Αλεφαντή, Αναστασία Βανταράκη, Μαρία Γομπάκη, Μαρία Καζαλάκη, Ανδρομάχη Σταυρουλάκη, Μάνος Στυλιανουδάκης, Ειρήνη Φυτουράκη, Μαρκέλλα Χάτζη. Υπεύθυνες καθηγήτριες: Ανδρονίκη Κοκοτσάκη, Αριστέα Χιντιράκη.

7ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Ενα απολαυστικό ταξίδι

Ως μέλη της Δημοσιογραφικής Ομάδας του 7ου Γυμνασίου Χανίων, ζήσαμε μια εμπειρία που θα μπορούσαμε να τη χαρακτηρίσουμε μοναδική! Συνεργαζόμενοι επιλέξαμε το θέμα μας, τον Βιολογικό Καθαρισμό Χανίων, για τον οποίον ελάχιστα γνωρίζαμε, αν και βρίσκεται κοντά στο σχολείο μας. Εντυπωσιαστήκαμε πολύ όταν ξαναγνηθήκαμε στις εγκαταστάσεις του, αλλά και όταν, στη συνέχεια, επισκεφθήκαμε το Πολυτεχνείο Κρήτης, όπου μας δέχτηκε στο εργαστήριό του ένας σπουδαίος καθηγητής, και φανταστήκαμε πώς θα ήταν να είμαστε αργότερα φοιτητές του! Επίσης πήραμε συνεντεύξεις από τους κατοίκους του Κουμπελή, για να καταγράψουμε τη γνώμη τους για τον Βιολογικό, όπου ξεπερνώντας τη συστολή και τους αρχικούς μας δισταγμούς, μάθαμε να θέτουμε ερωτήματα και να αναζητούμε την αλήθεια, σαν πραγματικοί δημοσιογράφοι. Γι' αυτό νιώσαμε πολύ υπερήφανοι, όταν ο διευθυντής των "Χ.ν.", που επισκέφθηκε το σχολείο για να μας μιλήσει για τη δη-

μοσιογραφία και τους δημοσιογράφους, μας είπε ότι κάναμε επαγγελματική δουλειά! Τέλος, επισκεφθήκαμε το Μουσείο Τυπογραφίας, όπου μάθαμε τα πάντα για την Τυπογραφία, από τότε που γεννήθηκε έως τις μέρες μας.

Γεμάτοι εμπειρίες και τις καλύτερες εντυπώσεις ολοκληρώσαμε τελικά το ρεπορτάζ μας μέσα στα χρονικά περιθώρια που είχαν τεθεί, αλλά -τι κρίμα!- το ταξίδι τελείωσε! Απολαύσαμε τη διαδρομή και μερικοί από εμάς επέλεξαν ήδη το μελλοντικό τους επάγγελμα! Σας ευχαριστούμε για όλα αυτά!

Με την ευκαιρία θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε:

- Τη διευθύντρια του Βιολογικού Καθαρισμού Χανίων, χημικό μηχανικό κα Κοτσιφάκη Χριστίνα και τον μηχανολόγο κ. Αγοραστάκη Μανώλη.
- Τον καθηγητή Φυσικοχημείας της Σχολής Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πολυτεχνείου Κρήτης, κ. Γεντεκάκη Ιωάννη.
- Την προϊσταμένη του Γραφείου Δια-

σύνδεσης και Σταδιοδρομίας του Πολυτεχνείου Κρήτης, κα Βασιλική Πάγγειου.

- Τον διευθυντή της εφημερίδας "Χανιώτικα Νέα", κ. Περάκη Παρασκευά.
 - Τον διευθυντή του σχολείου μας, κ. Σημαντηράκη Μανώλη.
 - Τους καθηγητές μας, κ. Δερμιτζάκη Χρήστο, κα Βασιλειάδου Ευστρατία, κα Πιέρρου Νάγια, κ. Μελεμενή Αλέκα, κ. Σιάπη Σήφη.
 - Τους κατοίκους του Κουμπελή, για τις συνεντεύξεις που μας έδωσαν.
- Οι μαθητές/τριες: Άννα Κακούλη, Γιώρ-

γος Κυπραίος, Γιώργος Κυριακίδης, Μανούσος Καφεσάκης, Ειρήνη Κυβερνητάκη, Αναστασία Κυριακοπούλου, Μυρτώ Κουρκουνάκη, Γιώτα Κοτζαμιχάλη, Στέφανος Καντεράκης, Νίκος Κουτρουλάκης, Νίκος Λεκάκι, Κατερίνα Κληματοάκη, Αναστασία Κουϊκόγλου, Άννα Μαρία Καπάσσο, Ευτέρπη Κωνσταντουδάκη, Ιωάννα Ρούβαλη, Δανάη Σάλτα, Γωγώ Πρωτοπαπαδάκη, Μαρία Φραγγεδάκη. Υπεύθυνη καθηγήτρια Μαρίνα Μπαλάκου.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΑΜΟΥ

Γνωρίζοντας τον κόσμο της δημοσιογραφίας

Ενα απόγευμα του Νοέμβρη, μια ομάδα μικρών εξερευνητών από το Γυμνάσιο Βάμου έκανε την εμφάνισή της στα γραφεία της γνωστής σε όλους μας εφημερίδας "Χανιώτικα Νέα". Εφηβοι, γεμάτοι δίψα για μάθηση, συνοδευόμενοι από δύο καθηγήτριά τους, φορώντας το πιο αστραφτερό χαμόγελο, διάβηκαν το κατώφλι του αρχισυντάκτη της εφημερίδας κ. Περάκη. Η επίσκεψη έγινε με αφορμή τον διαγωνισμό μαθητικού ρεπορτάζ που διοργάνωσε η εφημερίδα και είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε και τον χώρο στον οποίο εργάζονται οι δημοσιογράφοι της εφημερίδας. Το κλίμα από την πρώτη στιγμή ήταν πολύ ζεστό και φιλικό, γεγονός που μας έκανε να ενδιαφερθούμε ακόμη περισσότερο για τη δημοσιογραφία. Μας ξενάγησαν στον χώρο και επισκεφθήκαμε τα γραφεία των δημοσιογράφων όπου και ακούστηκαν πολλές ενδιαφέρουσες ερωτήσεις από εμάς τους "μικρούς ρεπόρτερ".

Ετσι καταφέραμε να συγκεντρώσουμε ένα ικανοποιητικό υλικό ώστε να γράψουμε ένα άρθρο για το περιοδικό μας. Μεγάλη εντύπωση μας έκανε το επάγγελμα του δημοσιογράφου που κάθε άλλο παρά εύκολο μπορείς να το χαρακτηρίσεις. Ένας δημοσιογράφος, ζει μια ζωή γεμάτη δράση και κινητικότητα. Αξιοσημείωτο επίσης γεγονός είναι το πώς έχει διαμορφωθεί η εφημερίδα σε σχέση με την πρώτη φορά που εκδόθηκε και ποιες αλλαγές έχει υποστεί με το πέρασμα των χρόνων. Προστέθηκαν γελοιογραφίες, εικόνες, χρώματα που προσελκύουν τον αναγνώστη, έμεινε όμως αυτή η ξεχωριστή μυρωδιά του χαρτιού, ίδια και απαράλλαχτη τόσα χρόνια τώρα, να ξυπνά αναμνήσεις από ένα παρελθόν σπουδαίο και να οραματίζεται ένα μέλλον γεμάτο μεγαλεία. Επιπλέον ο κ. Περάκης μάς έδωσε την ευκαιρία να ρίξουμε την ματιά μας, σε εφημερίδες προηγούμενων χρόνων και είχα-

με την τιμή να γνωρίσουμε κι από κοντά μερικούς από τους ρεπόρτερ της εφημερίδας που φέτος κλείνει τα πενήντα της χρόνια. Μοναδική η εμπειρία μας από την επίσκεψη, μοναδική όμως και η εμπειρία μας και από την συμμετοχή μας στον διαγωνισμό Μαθητικού Ρεπορτάζ.

Οι μαθητές/τριες: Αννισάκη Χρυσάνθη,

Καζάνης Αντώνης, Κουράκη Ελένη, Μαροκογιαννάκης Πέτρος, Ξηρουχάκη Γεωργία, Παπαδόπουλος Φοίβος, Πιπεράκης Μπάμπης, Σταυριανουδάκη Ελένη-Άννα-Καθαρίνα, Τσιτσιρίδης Μανώλης, Φραγκιαδάκης Μανώλης, Χαιρετάκη Κατερίνα. Υπεύθυνη καθηγήτρια Ειρήνη Καλαϊτζάκη.

Μισός αιώνας ιστορία

Τα Χανιώτικα νέα είναι καθημερινή εφημερίδα στα Χανιά της Κρήτης, και κυκλοφορούν ανελλιπώς από τις 17 Δεκεμβρίου 1967.

Η εφημερίδα κυκλοφορεί καθημερινά Δευτέρα - Σάββατο από 56 έως 64 σελίδες, ενώ κάθε Σάββατο εμπεριέχει το 16σέλιδο πολιτιστικό ένθετο "διαδρομές".

Η εφημερίδα πωλείται σε περίπτερα και πρακτορεία Τύπου ενώ γίνεται και διανομή σε συνδρομητές.

Ιδρυτής της εφημερίδας είναι ο δημοσιογράφος Γιάννης Γαρεδάκης, και ιδιοκτήτρια εταιρεία η "Χανιώτικα νέα - Εκτυπωτική Α.Ε."

**Καταγράφοντας
τα μικρά
και μεγάλα
γεγονότα του
τόπου μας**

Η έδρα της εφημερίδας είναι στην οδό Καραϊσκάκη 49 στα Χανιά, σε ιδιόκτητα γραφεία και τα δημοσιογραφικά της γραφεία βρίσκονται στην οδό Μπουνιαλή 11 - 19 (Εμπορικό κέντρο "Ερμής") σε ιδιόκτητο χώρο.

Το τυπογραφείο της εφημερίδας βρίσκεται σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις στο Βιοτεχνικό Πάρκο Χανίων στην περιοχή της Σούδας. Εκδότης της εφημερίδας είναι ο Μανώλης Α. Γαρεδάκης, και διευθυντής ο Παρασκευάς Ν. Περάκης.

Η εφημερίδα είναι μέλος του Συνδέσμου Ημερήσιων Περιφερειακών Εφημερίδων Ελλάδος.

Με εγκυρότητα και τη μέγιστη δυνατή αντικειμενικότητα

Σε καθημερινή βάση, οι άνθρωποι της εφημερίδας εργάζονται με κόπο και μεράκι, δίνοντας τον καλύτερό τους εαυτό για την καταγραφή της τοπικής και όχι μόνον επικαιρότητας.

Η εφημερίδα καλύπτει την τοπική ειδησεογραφία ενώ μέσα από τη συνεργασία της με ειδησεογραφικά πρακτορεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, παρέχει πλήρη ενημέρωση στον αναγνώστη για όσα συμβαίνουν σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

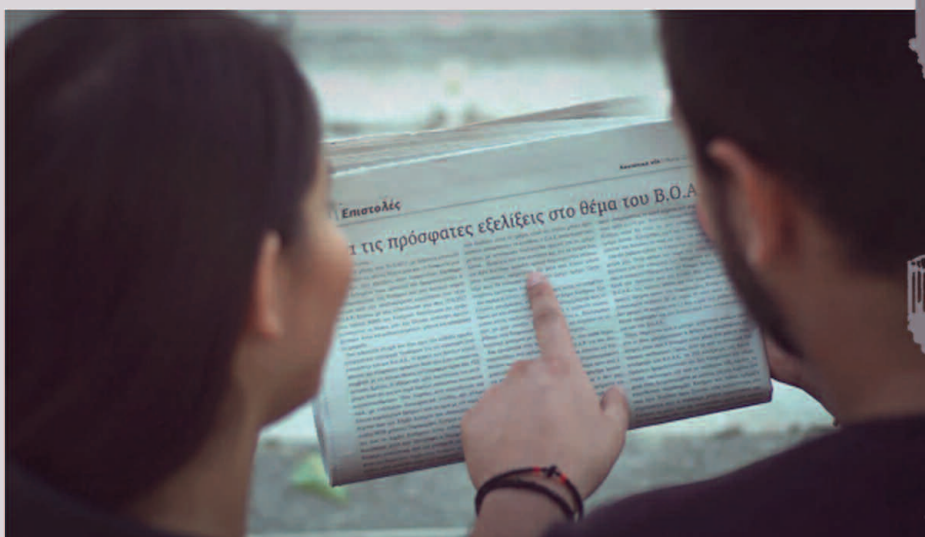
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ο πολιτισμός κατέχει διαχρονικά ξεχωριστή θέση στις σελίδες των Χανιώτικων νέων. Σε καθημερινή βάση αλλά και μέσα από την εβδομαδιαία έκδοση των "διαδρομών" με υπεύθυνη έκδοσης την Ελσα Μ. Κουμή, η εφημερίδα παρακολουθεί στενά τα πολιτιστικά δρώμενα στα Χανιά, την Κρήτη και ολόκληρη την Ελλάδα.

Μέσα από τα κείμενα εκλεκτών συνεργατών, η εφημερίδα συμβάλει στην ανάδειξη και διατήρηση της λαογραφίας, της ιστορικής κληρονομιάς, της ντοπιολαλιάς και της λαϊκής μας παράδοσης.

ΒΗΜΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗ

Στα Χανιώτικα νέα γράφουμε, μα πρώτα από όλα ακούμε. Τις προτάσεις και τα αιτήματα

των πολιτών. Δίνουμε βήμα στις ψυχραιμες φωνές, παρουσιάζουμε θέσεις και προβάλλουμε επιχειρήματα που έχουν τη δυνατότητα να κάνουν τον τόπο μας καλύτερο. Από την πρώτη ημέρα της κυκλοφορίας τους, τα Χανιώτικα νέα αποτέλεσαν τη φωνή της τοπικής κοινωνίας, βγαίνοντας "μπροστά" στις μικρές και μεγάλες διεκδικήσεις του τόπου μας.

αυτή την εφημερίδα

την γράφουμε μαζί!

Μουσείο ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Γιάννη & Ελένης Γαρεδάκη

Προσφέροντας στον τόπο μας

**Τα Χανιώτικα νέα
έχουν δημιουργήσει στα Χανιά
το μοναδικό στην Ελλάδα Μουσείο
αφιερωμένο στην Τυπογραφία.**

T

Το Μουσείο ιδρύθηκε από τον Γιάννη Γαρεδάκη, με ένθερμο συνοδοιπόρο στην προσπάθεια αυτή, τη σύζυγό του Ελένη.

Βρίσκεται λίγο πριν την είσοδο της πόλης, στο Βιοτεχνικό Πάρκο Σούδας και αναπτύσσεται σε δύο μεγάλες πτέρυγες, και τρεις επιμέρους αίθουσες που καλύπτουν έκταση περίπου 1.200 τ.μ.

Προσωπικό μεράκι και στοίχημα του δημιουργού του Γιάννη Γαρεδάκη, ιδρυτή της εφημερίδας Χανιώτικα νέα, το Μουσείο ξεκίνησε ως ιδιωτική συλλογή σε περιβάλλον φυσικό για ένα Τεχνολογικό - Βιοτεχνικό Μουσείο. Στην εξέλιξή του, συνέβαλλαν όλα αυτά τα χρόνια πολλοί συνεργάτες και φίλοι.

Το 2005 εγκαινιάστηκε επίσημα και το 2012 προστέθηκε σε αυτό νέα πτέρυγα.

Το 2015 συμπλήρωσε 10 χρόνια λειτουργίας και εγκαινίασε μία ακόμα αίθουσα με σπάνιες εκδόσεις, γκραβούρες, ξυλογραφίες κ.λπ. Από το 2012 το Μουσείο είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Συνδέσμου Μουσείων Τυπογραφίας (Association of European Printing Museums).

Το 2016 το Μουσείο Τυπογραφίας ήταν υποψήφιο

για το σπουδαίο βραβείο “Ευρωπαϊκό Μουσείο της Χρονιάς 2016”, European Museum of the Year Award (EMYA 2016) που απονέμεται από το Φόρουμ των Ευρωπαϊκών Μουσείων (European Museum Forum - EMF) και τελεί υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο Μουσείο που μέσα από την ξενάγηση “αφηγείται” διαδραστικά, (συμμετοχή επισκεπτών, σχετικά βίντεο κ.λπ.) πώς ξεκίνησε και πώς αναπτύχθηκε η σπουδαιότερη -ίσως- εφεύρεση του ανθρώπου, η Τυπογραφία.

Κατά τη διάρκεια της ξενάγησης μικροί και μεγάλοι επισκέπτες έχουν την ευκαιρία να τυπώσουν στα παλιά πιεστήρια και να ανακαλύψουν ένα ξεχασμένο αυτονόητο: τον κόπο και την ανθρώπινη ευφυΐα που βρίσκονται πίσω από κάθε τυπωμένο κείμενο. Παράλληλα το Μουσείο είναι χώρος πολιτισμού και γραμμάτων.

Στους χώρους του φιλοξενούνται συνέδρια, παρουσιάσεις βιβλίων, θεατρικές παραστάσεις, μουσικές εκδηλώσεις, κάθε χρόνο διοργανώνει διεθνή διαγωνισμό αφίσας κ.λπ. Πρόκειται για ένα Μουσείο “ζωντανό”, που διαρκώς εξελίσσεται και αλλάζει, όπως ακριβώς η

Τέχνη που παρουσιάζει, η Τυπογραφία.

Σήμερα το Μουσείο διευθύνεται από την Ελια Μ. Κουμή.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τα Χανιώτικα νέα συμμετείχαν σε σημαντικές εκδοτικές προσπάθειες, μέσα από τις οποίες κυκλοφόρησαν βιβλία για την ιστορία, τον πολιτισμό και τη λαϊκή παράδοση.

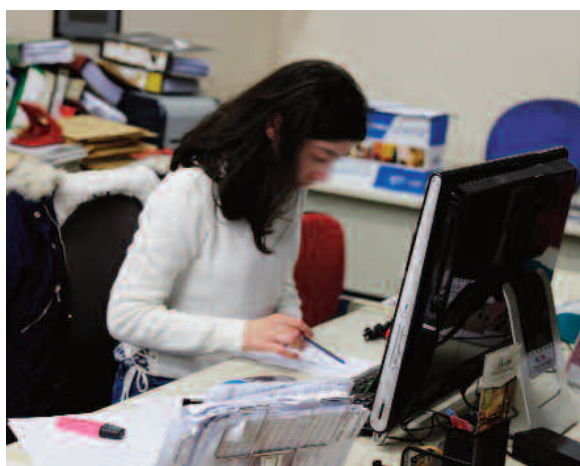
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η εφημερίδα και ο Γιάννης Γαρεδάκης προσωπικά, πρωτοστάτησαν στην προσπάθεια ίδρυσης του Ινστιτούτου Επαρχιακού Τύπου στους Αγίους Πάντες Αποκορώνου, από τον Σύνδεσμο Ημερήσιων Περιφερειακών Εφημερίδων Σ.Η.Π.Ε.

Σήμερα το Ινστιτούτο φιλοξενεί σε ετήσια βάση σημαντικές δράσεις κατάρτισης και εκπαίδευσης φοιτητών και επαγγελματιών του κλάδου της δημοσιογραφίας και της γραφιστικής.

Από το Ινστιτούτο έχουν περάσει χιλιάδες φοιτητές και μεταπτυχιακοί φοιτητές, από πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Οι άνθρωποι

Τα Χανιώτικα νέα απασχολούν δεκάδες εργαζόμενους από διάφορους επαγγελματικούς κλάδους:

- Δημοσιογράφοι
- Τυπογράφοι
- Γραφίστες
- Διορθωτές
- Στελέχη μάρκετινγκ
- Υπάλληλοι γραφείου
- Τεχνικοί ηλεκτρονικών υπολογιστών
- Μηχανολόγοι
- Διανομείς
- Ενθέτες
- Λογιστές

Εκλεκτοί συνεργάτες αρθρογραφούν σε τακτική βάση στα Χανιώτικα νέα. Μόνιμες στήλες καλύπτουν όλο το φάσμα της ύλης που μπορεί να ενδιαφέρει το αναγνωστικό κοινό.

Οι υποδομές

Το δημοσιογραφικό τμήμα της εφημερίδας στεγάζεται σε ιδιόκτητα γραφεία στην οδό Μπουνιαλή, στο Εμπορικό Κέντρο "Ερμής".

Η Διαχείριση και το Εμπορικό Τμήμα στεγάζονται σε ιδιόκτητα γραφεία στην οδό Καραϊσκάκη.

Το τυπογραφείο της εφημερίδας βρίσκεται σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις στο Βιοτεχνικό Πάρκο της Σούδας.

Από τις πρώτες ημέρες κυκλοφορίας της,

η εφημερίδα επένδυσε στον τομέα της τεχνολογίας, επιτυγχάνοντας σήμερα να διατηρεί σε όλους τους τομείς τον πλέον σύγχρονο εξοπλισμό, με σκοπό το τελικό αποτέλεσμα -το έντυπο- να έχει τη βέλτιστη δυνατή εμφάνιση.

Η διάσταση του εντύπου είναι 38 εκατοστά ύψος και 26,5 πλάτος. Η εκτύπωση γίνεται με τη μέθοδο Offset (περιστροφικό) με δυνατότητα 16 τετράχρωμων σελίδων.

50 χρόνια

Χανιώτικα νέα

Μισός αιώνας ενημέρωση, ιστορία, πολιτισμός

Απονομή βραβείων Διαγωνισμού μαθητικού ρεπορτάζ

“Τύπος, Παιδεία και Τοπική Κοινωνία”

Σάββατο 13 Ιανουαρίου 2018, ώρα 18:30

Πνευματικό Κέντρο Χανίων,

αίθουσα «Πολυχρόνης Πολυχρονίδης»

Είσοδος Ελεύθερη

Με την υποστήριξη:
Περιφέρεια Κρήτης –
Περιφερειακή Ενότητα Χανίων

50 χρόνια

αυτή την εφημερίδα
τη γράφουμε μαζί!

